

പുരാണകാവ്യമഞ്ജരി.

PUBLISHERS
B. V. Book Depot & Printing Works,
TRIVANDRUM, TRICHUR.

പുരാണകാവ്യമഞ്ജരി

(ഒന്നാം ഭാഗം)

പ്രസാധകൻ:

കെ. ആർ. ജി. മേനോൻ

ബി. വി. ബുക്ഡിപ്പോ & പ്രിന്റിങ്ങ് വർക്ക്സ്

തിരുവനന്തപുരം — തൃശ്ശിവപേരൂർ

പകർപ്പവകാശം.

[വില അണ ൧൨]

അവതാരിക

കവിതിലകൻ വള്ളത്തോൾ, പുരാണങ്ങളെ മലയാ
ത്തിലേക്ക് തജ്ജമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് ഏതാനും
പദങ്ങളെടുത്തു പുസ്തകരൂപേണ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തു
വാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ
“പുരാണ കാവ്യമഞ്ജരി” ആവിർഭവിക്കുന്നത്. ഭാരതവ
ർഷത്തിലെ ഋഷീന്ദ്രന്മാരുടെ ദിവ്യപ്രതിഭയിൽനിന്ന്
നിർദ്ദിഷ്ട പുരാണസാഹിത്യത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത
വിഷയങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ലെന്നതന്നെ പറയാം. ആ
ലാചനാമൃതമായ സാഹിത്യരസം ആസ്വദിക്കുവാൻ
കൃഗ്രഹിക്കുന്ന സഹൃദയന്മാർക്കും, അഗാധമായ തത്വ
ജ്ഞാനാർണ്ണവത്തിൽ അവഗാഹം ചെയ്യാൻ അഭി
ലാഷികളായ ജിജ്ഞാസുക്കൾക്കും, അദ്ധ്യാത്മവിഷയ
ങ്ങളെ അദ്ധ്യയനംചെയ്ത് ആത്മനിർവൃതിനേടുവാൻ
കാംക്ഷിക്കുന്ന ഭക്തന്മാർക്കും, ലൌകികവ്യവഹാരങ്ങളെ
ക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായ അറിവ് സമ്പാദിക്കുവാനുതകു
മായ സാധാരണന്മാർക്കും, എന്നുവേണ്ട ലോകത്തിലുള്ള
എല്ലാജനങ്ങളായ വിവിധജനങ്ങൾക്കും, രസിക്കുന്നതും
അർത്ഥപ്പെടുന്നതുമായ വിഷയങ്ങൾ പുരാണങ്ങളിൽ പ്രതി
പാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പുരാണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ സം
സാരസുഖങ്ങളിൽ വിരക്തിവന്ന വയോധികന്മാർക്ക്

വായിച്ചു കാലയാപനം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു ശുഷ്കഗ്രന്ഥമാണെന്ന് പലർക്കും വിചാരമുണ്ട്. ഈ വിചാരം എത്രമാത്രം അബദ്ധമാണെന്നും ഇത്രയും വിശിഷ്ടമായ ഒരു സാഹിത്യവിഭാഗത്തിൽ ഇതേവരെ അനാസ്ഥ കാണിച്ചത് എത്ര വലിയൊരപരാധമായിപ്പോയെന്നും ഇതിടയായി ആളുകൾക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കുന്നത് പുരാണങ്ങൾക്കു് ഭാഷാന്തരീകരണംമൂലം കേരളത്തിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രചാരം മാത്രമാണ്. സംസ്കൃതമറിഞ്ഞുകൂടാത്ത മലയാളികൾക്കു് പുരാണപാരായണത്തിൽ ആഗ്രഹവും അഭിരുചിയും അങ്കുരിപ്പിക്കുവാൻ വളഞ്ഞൊളിന്റെ പുരാണതത്ത്വമുഖമുഖമെ ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നിസ്തർക്കം പറയാം. എന്നിട്ടും പുരാണങ്ങൾക്കു് കേരളീയഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര പ്രചാരമുണ്ടോ എന്നാണു സംശയം.

പുരാണങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം അറിയേണമെങ്കിൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തുകാണുന്ന വിഷയങ്ങളുടെ നാനാത്വം നോക്കിയാൽ മതി. സാഹിത്യരസം തുളുമ്പുന്നതും ഭക്തിരസം സ്മരിക്കുന്നതുമായ വർണ്ണനകൾ ഒരുവക— (“ഒരു ദിവ്യസുന്ദരി”, “ബാലഗോപാലൻ”, “ഇവളാരു്?”, “വേണുഗോപാലൻ” എന്നീ മൂർണ്ണികകൾ കാൺക) വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളും ഉത്തമാദർശ്യോതകങ്ങളുമായ ഉപദേശങ്ങൾ വേറൊരുവക:— (“കർമ്മശക്തി,

ധർമ്മാധർമ്മപലങ്ങൾ, പ്രാപഞ്ചികസുഖം" എന്നീ കൃതികൾ ഉദാഹരണം). വിജ്ഞാനവും ചമൽകാരവും ഒന്നിനൊന്നു വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു് ആരും തെറ്ററിയാർച്ചുപോകരുതു്. "ക്ഷത്രതേജസ്സിന്റെ നന്മെന്നും", "ഭരത വീരപത്നീ" എന്നിങ്ങനെയുള്ള മൃഗ്ഗ്നികകൾ എത്ര ചമൽകൃതങ്ങളായിരിക്കുന്നു! അതു നിമിത്തം അവയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ആദർശങ്ങൾ ക്ഷുഭം വല്ല ക്ഷതിയും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ല; സാഹിത്യം ആലോചനാമൃതമാണെന്നു പൂർവ്വാർ നിവ്ചിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ അർത്ഥം ഇതുതന്നെയാണു്. വായനക്കാർ സ്വയമേവ ആസ്വദിച്ചറിയേണ്ടതായ ഈ ഗുണത്തെപ്പറ്റി ഇതിലധികം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നില്ല.

പിന്നെ, തജ്ജമയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയുന്നതു കേവലം അനാവശ്യമായിട്ടേ വരികയുള്ളു. വള്ളത്തോൾക്കവിതയുമായി പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം അതിനെ എവിടെ ഏതുരൂപത്തിൽ കണ്ടാലും തിരിച്ചറിയുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഈ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന കവനങ്ങൾ തജ്ജമകളാണെന്നു് പറഞ്ഞറിയിച്ചുകിലല്ലാതെ അവയെ ആരും അങ്ങിനെ വിചാരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അത്ര തന്മയതപമുണ്ടു് തജ്ജമയ്ക്കു്. വള്ളത്തോൾ സ്വതന്ത്രകൃതികൾക്കായി ചെലവഴിക്കേണ്ടുന്ന സമയത്തിൽ ഏതാനുംഭാഗം തജ്ജമയ്ക്കായി വിനിയോഗിക്കുന്നതു് ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ലെന്നു ചിലർ ആക്ഷേപിക്കുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഈ

ആക്ഷേപം കേവലം അസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഒരു മഹാ കവിയുടെ പ്രതിഭയേ മന്ദീഭവിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ക്ഷുദ്രകൃതിയേയോ ശുഷ്കകൃതിയേയോ അല്ല വള്ളത്തോൾ വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ഏല്പിട്ടിരിക്കുന്നത്. പുരാണങ്ങളുമായി കറേക്കൂടി അടുത്തു പെരുമാറാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയ്ക്ക് ഉൽകർഷമല്ലാതെ അപകർഷം വരുവാൻ യാതൊരു സംഗതിയും ഇല്ലതന്നെ. ഇതിന്നും പുറമെ, പുരാണങ്ങൾക്ക് സൗന്ദര്യതാനഭിജ്ഞന്മാരുടേ ഇടയിൽ പ്രചാരം നൽകേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നും സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം, അവയ്ക്കുള്ള സാഹിത്യഗുണം തർവ്വപോലാകയാതെ മലയാളത്തിലേക്ക് പകർത്തുവാൻ സാമർത്ഥ്യവും വാസനയും ഉള്ള ഒരു കവിതന്നെ അതിന്റെ ഭാഷാന്തരീകരണം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണെന്നും സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ കൃത്യം വള്ളത്തോൾ നിർവ്വഹിച്ചതുകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള ഗുണം ഇത്രയാണെന്നറിയുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർ ഈ കാവ്യമഞ്ജരി ഒരാവർത്തിയെങ്കിലും വായിച്ചുനോക്കട്ടേ. ഇത്ര ലളിതവും പ്രസന്നവും സരളവും ആയ രീതിയിൽ ഒരു പുരാണതർജ്ജമ ലഭിച്ചതിനെപ്പറ്റി കൈരളിയും കേരളീയരും അഭിനന്ദിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. പുരാണങ്ങളുടെ മൗഢിമറിഞ്ഞ ഒരു മഹാശയനാണ് ഈ കവിതിലകണെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ “പുരാണങ്ങൾ” എന്ന കവിതയിലെ ഓരോ വരിയും വിശദമായി വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്:—

“ഭാരതവർണ്ണത്തിലെ പൂർവ്വരാമുഷീന്ദ്രന്മാർ
 പാരിനുള്ളടിക്കല്ലു പാർത്തുകണ്ടറിഞ്ഞവർ
 യോഗൈകനിരതന്മാർ, ഭോഗനിസ്സ്പഹർ, പരി-
 ത്യാഗൈകദ്രവിണന്മാർ-അവർതൻ വാസങ്ങളോ,
 പൊട്ടപ്പല്ലുകൾകൊണ്ടും ശുഷ്കപത്രോരഘംകൊണ്ടും
 കെട്ടിമേഞ്ഞവയായ പാഴ്കടിലുകളത്രേ.
 എങ്കിലുമവയിൽനിന്നിങ്ങു കിട്ടിയ മണി-
 ത്തങ്കങ്ങൾ മഹാർഘങ്ങൾ മറെറങ്ങുമലഭ്യങ്ങൾ.
 പട്ടമെത്തയെക്കാളുമിഷ്ടമായ് വാഗ്ദേവിക്കു
 ശിഷ്ടരാമവരുടെ ഭക്തപുത്രിവിരിപ്പുകൾ
 തപചിത്തോദേകത്താലെങ്ങാനുമലന്യർ
 വിസ്തീർണ്ണത്തിരുനൈറി വിയർത്താലപ്പോളെല്ലാം
 പ്രേമവിഹ്വലയായ്ത്തൻപോർമുലക്കുച്ചത്തുവാൽ
 കോമളം വീശിപ്പോന്നവാഗധീശപരിതൻറെ
 മഞ്ജുകൈത്തണ്ടിൽ ചിന്നിമിന്നിയ വളകൾതൻ
 ശിഞ്ജിതം പുരാണത്തിൽനിന്നു നാമിന്നുംകേൾപ്പൂ”
 (സാഹിത്യമഞ്ജരി-രണ്ടാംഭാഗം)

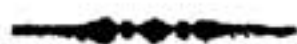
എത്രയോ വിസ്താരമേറിയ പുരാണങ്ങളെ മുഴുവനും
 പാരായണംചെയ്യാൻ എല്ലാവർക്കും സാധിച്ചു എന്നുവരി-
 കയില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കും, വിശിഷ്ട വിദ്യാർത്ഥി-
 കൾക്കും, ഉപകരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടായാ-
 ണ് ഈ ചെറുപുസ്തകം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതു്.
 ഇതിൽ കാണുന്ന പദ്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു്, കഠിനപദ-
 ങ്ങൾക്കർത്ഥവും മറ്റു കുറിപ്പുകളും എഴുതിച്ചേർത്ത

വിദ്വാൻ സി. ശങ്കുണ്ണിനായരവർകളുടെ ഉചിതവും ഉപകാരപ്രദവുമായ ഉദ്യമത്തെപ്പറ്റി കേരളീയർ സർവ്വഭാ കൃതജ്ഞരായിരിക്കുമെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. സാഹിത്യമണ്ഡലം സഹൃദയവരേണ്യനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാപ്രണയത്തെക്കുറിച്ച് കേരളീയർ ഇതിനു മുന്പുതന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇനിമേലിലും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു വലുതായ സാഹായ്യത്തെ കൈരളി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുമുണ്ട്.

പ്രസാധകന്റെ ഈ ഉചിതകൃത്യത്തിനെ അഭിനന്ദിച്ചും, ഈ ഉദ്യമത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ എനിക്കു മൊരവസരം നൽകിയതിന്നു 'അദ്ദേഹത്തോടു നന്ദി പറഞ്ഞും, ഞാൻ 'പുരാണകാവ്യമഞ്ജരി' യെ സഹൃദയ സമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മധുര
 ൧൯൨൪-൧൨-൧൯൨൪. } വി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ നായർ ബി. എ

വിഷയവിവരം

			പേജ്
1.	പ്രഭാതമംഗളം		1
2.	വസന്തക്കാലം		2
3.	സീതാപരിത്യാഗം		5
4.	വാരാണസി		9
5.	വർഷക്കാലം		11
6.	ക്ഷത്രതേജസ്സിന്റെ നർത്തനം		13
7.	ഒരു യുദ്ധം		14
8.	ശരൽക്കാലം		16
9.	ധർമ്മാധർമ്മഫലങ്ങൾ		17
10.	ത്രികൂടപർവ്വതം		18
11.	ഒരു മഹാസംയമം		20
12.	കൈലാസവർണ്ണനം		21
13.	ഒരു ദിവ്യസുന്ദരി		23
14.	ഒരു ഉപദേശം		26
15.	നന്ദനോദ്യാനം		29
16.	കർമ്മശക്തി		32
17.	മഹാമേരുപർവ്വതം		36
18.	പ്രാപഞ്ചികസുഖം		39
19.	രാമരാജ്യഭാരം		43

			ഭാഗം
20.	ഒരു വീരപത്നി		46
21.	താപസാശ്രമം		50
22.	രാമായണനിർമ്മാണം		51
23.	ഒരു വിലാപം		53
24.	തേജസിനിയായ സുക്ഷിത്രിയ		55
25.	സമരസന്നാഹം		57
26.	പുണ്യവ്രതഫലം		59
27.	ബാലഗോപാലൻ		61
28.	ഇശ്വരപ്രാർത്ഥന		65
29.	കാർത്ത്യായനി		67
30.	സർവ്വപരീക്ഷോത്രം		70
31.	ഗന്ധർവ്വകന്യകമാർ		72
32.	ഒരു ധർമ്മപത്നി		75
33.	വിഷ്ണുസ്തവം		77
34.	സുനീല		81
35.	ഇവളാരു?		82
36.	വീരമണിപുരം		83
37.	രാമരാജ്യഭാരം		87
38.	ഉർവ്വശി		92
39.	ശിവസ്തുതി		94
40.	ശ്രീരാമന്റെ യജ്ഞശാല		97
41.	വേണുഗോപാലൻ		100

പുര ാ ണ

ക ാ വൃ മ ണു റി

ഒന്നാം ഭാഗം

1. പ്രഭാതമംഗളം

(പാഠം)

ബ്രഹ്മവിഷ്ണുക്കൾ, (ഛ)മുപ്പമവൈരിയും,
(ച)കർമ്മസാക്ഷിയും, ചന്ദ്രനും, ചൊവ്വയും,
(ന)സൗരമൃ(ർ)ഗീഷ്ഠി, ശുക്രശനികളും
സുപ്രഭാതമിങ്ങുകട്ടേയേവരും.

അംഗിരസ്സു, വസിഷ്ഠൻ, കൃതു, ഭൃഗു,
ശ്രീമരീചി, പുലസ്തൻ, പുലഹനും,
ഗൌതമൻ, റിഭു, റൈഭ്യൻ, ചുവനനും
സുപ്രഭാതമിങ്ങുകട്ടേയേവരും.

സനൽക്കുമാരൻ, സനകൻ, സനാതന-
നസ്സനാതന, നാസുരി, പിംഗളൻ,
സപ്തപാതാള സപ്തസ്വരങ്ങളും
സുപ്രഭാതമിങ്ങുകട്ടേയേവരും.

ഛ. ശിവൻ. ച. സൂര്യൻ. ന. ബുധൻ. റ്. വ്യാഴം. (ത്രിമൂർത്തികളും സപ്തഗ്രഹങ്ങളും)

(ഘ)ഗന്ധിനിഭൂമി,തോയം (ഘ)രസാനപിതം,
(ന)സ്സർപ്പാൻവായു; (ര)തേജസചിതഗ്നിയം,
ശബ്ദമൊത്ത(ഓ)വിയത്തും, (ന)മഹത്തമേ
സുപ്രഭാതമിങ്ങുകട്ടയേവരും,

ഏഴലകട,ലേഴുകലാദിക,-
ഭേദപ്രതിശ്രോഷ്യ,രേഴുതുരുത്തുകൾ,
പ്രഥമചിന്താകമേഴുലോകങ്ങളും
സുപ്രഭാതമിങ്ങുകട്ടയേവരും.

2. വസന്തകാലം

[പുലസ്തമഹർഷി പുണ്യകഥാശ്രവണകതുകിയായ. നാരദ
മുനിക്കു് പറ്റത്തുകൊടുക്കുന്ന നരനാരായണചരിതത്തിലുള്ളതാ
ണ് ഈ വസന്തവർണ്ണനം]

- (1) വിലസി, (ഘ)തത്ര, വസന്തമണഞ്ഞവാ-
റിലകൊഴിഞ്ഞലർച്ചുണ്ട, പിയാശുകൾ
ജപലനനോടെതിരായ നിറം കല-
ൻ ലകിനാഭവരുത്തിയനാരതം.

ഘ. ഗന്ധം എന്ന ഗുണമുള്ള ഭൂമിയുടെ ഗുണം ഗന്ധമാണല്ലോ. ഘ. രസം
എന്ന ഗുണമുള്ളതു്. ന. സ്വർഗ്ഗം എന്ന ഗുണത്തോടുകൂടിയവൻ. ര. അ-
ഗ്നിയുടെ ഗുണം രൂപമാകുന്നു. ഓ. ശബ്ദഗുണകമായ ആകാശം. ന. മഹ-
ത്തമം. പൃഥ്വിയാദി പഞ്ചഭൂതങ്ങളു അതാതിന്റെ ഗുണങ്ങളോടുകൂടി
ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതു്, ആ ഗുണങ്ങൾ, ശ്രോത്രാദി പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു നൽ-
കുന്ന ബോധശക്തിയേ കാണിക്കുവാൻവേണ്ടിയാകുന്നു. ഭൂതഗുണങ്ങളായ
രൂപരസാദികളാണല്ലോ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ വിഷയം.

2. ഘ. അവിടെ=ബദയ്യാശ്രമത്തിൽ.

- (2) (എ)മഹാമുനേ, ശൈശിരകാലമാകും
(ഈ)മതംഗജത്തേത്തരസാപിളർത്തി,
നഖങ്ങൾതൻചേലിയല്പം(ന)പലാശ-
സുമങ്ങളൊത്തത്തി (ര)വസന്തസിംഹം.
- (3) 'സപന്തംമഹസ്സാൽത്തുഹിനത്തുവായ
ദന്തിക്കു ഞാൻ തോൽമവരുത്തി'യെന്നായ്
സത്തുഷ്ടിയോടേ, (ഉ)മധുമല്ലമൊട്ടാം
ദന്തങ്ങളാൽ പുഞ്ചിരി തൂകിടുന്നു.
- (4) (ന)കണ്ണിനററരസമാംപടി പൂത്താ-
ക്കണ്ണികാരവിപിനങ്ങൾ വിളങ്ങി;
മന്നവപ്പരിഷ്കേരിനടക്കും
പൊന്നണി(ഐ)ദിപഹയങ്ങൾകണക്കേ.
- (5) അവയ്ക്കു ചാരേ വിലസീ
കിങ്കരാഭം കടമ്പുകൾ:
സ്വാമിസന്മാനിതന്മാരാം
രാജഭൃത്യർ കണക്കിനേ.
- (6) പടുത്തു ചിയൊടു(വ)മഞ്ജസാവിളങ്ങീ
തുടുമലർചന്ദ്രമശോകപാദപങ്ങൾ;
പടയിൽമുറിവുപെട്ട ചോര മെയ്യിൽ -
ത്തടവിന(ൻ)മാധുരാജയോധർപോലെ.
- (7) ഓമന്മലർത്തൊത്തുകൾ മത്തളാഗ-
സ്തോമത്തൊട്ടും മിന്നി മഹാവനത്തിൽ;

മ. നാരദമഹർഷി, ഡ. ആന, ന. പ്ലാൾ, ര. രൂപകം അലങ്കാരം,
ഉ. വസന്തം, ന. കൊന്ന (മുരിക്കു)ക്കാടുകൾ, ഐ. ആന കുതിര,
വ. ചെട്ടന്നു, ഞ. വസന്തരാജാവിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ.

പ്രേമാർദ്രമിത്രങ്ങൾ സമാഗമിക്കേ
രോമാഞ്ചമേന്തു (ഛ)സുജനങ്ങൾപോലേ.

- (8) വരതാപസ, (ഘ)വേതസങ്ങളാറിൻ-
കരയിൽപ്പൂങ്കുലപൂണ്ടുലാലസിച്ചു;
'മരമേതുനമുക്കുതുല്യ'മെന്നായ്
വീരൽകാട്ടിപ്പറവാൻ മുതിൻപോലേ.
- (9) (ഘ)അസിതാശോക(ര)പ്പരികൂടൽ,
കുവലയനയനങ്ങൾ (ഓ)കുന്ദരദനങ്ങൾ
വികസിതപങ്കജവദനം,
(ന)പികനിനദം, ചെമ്പരുത്തിമലരധരം,
- (10) വിലപഫലപ്പോർക്കൊക്കുകൾ,
(ഐ)നല്ലനിറംപൂണ്ട പൂങ്കുലക്കൈകൾ,
അരുണാശോകകരം, വെൺ-
കരുനൊച്ചിപ്പൂക്കളാകിയ നഖങ്ങൾ,
- (11) അളിരോമാവലി, (വ)കിംശുക-
മലരടിയിവയൊത്തു ദിവ്യസുന്ദരിയായ്
(ൻ)അകലുഷകങ്കേളിമലർ-
ത്തുകിലും, മയിലിൻ(ഛ)കലാപവുമാർത്തി.

ഛ. ബിംബപ്രതിബിംബഭാവോപന്നമായ സാധാര്യത്തേ ഉപജീവിച്ചുള്ള ഉപമോലങ്കാരം. ഘ. ആരവഞ്ചനികൾ. ന. 9-ാം ശ്ലോകം മുതൽക്കു കളകുമായിട്ടാണ് അന്വയം. ര. ധാരത്ത അശോകമാകുന്ന തലമുടി. ഓ. മുല്ലമൊട്ടുകൾമാകുന്ന ദന്തങ്ങൾ. ന. കയിൽനാലമാകുന്ന നാഭം. (ശ്രീഷ്ഠരൂപകം) ഐ. പൂങ്കുലകളേ കൈപ്പടങ്ങളായും പൂക്കളെ കൈവീരലുകളായും കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. വ. മുരിക്കിൻ പൂവാകുന്ന കാലടി. ഞ. തെളിഞ്ഞ കണ്ണാണ്ടിപ്പുവാകുന്ന വസ്ത്രം. ഛ. മയിൽപ്പീലിയാകുന്ന അലങ്കാരം.

- (12) സമഭക്തമഹംസനടയം,
(൧)സാരസരവമാം തളുക്കിലുക്കുമായ്
അങ്ങു ബദയ്യാശ്രമഭൂവി
ഭംഗ്യംവാസന്ത(൨)ലക്ഷ്മി വന്നെത്തി.

3. സീതാപരിത്യാഗം

[പൗരജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ച അപവാദം അടിസ്ഥാനമാക്കി ശ്രീരാമൻ സീതയെ കാട്ടിൽ പരിത്യജിക്കുന്നതിനായി ലക്ഷ്മണനെ നിയോഗിച്ചതിനുശേഷമുണ്ടായ കരുണമയങ്ങളായ സംഭവങ്ങളാണ് ഇതിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്].

(പാന)

തോണിയേറിയാഗ്ഗംഗ കടന്നിട്ടു-
റാണിതൻകൈപിടിച്ചു നടന്നടൻ
(൩)അത്തലേകുന്ന വൻകൊടുംകാടൊന്നി-
ലെത്തി സൗമിത്രിരാഘവാജ്ഞാകരൻ

൧. വെള്ളിപ്പുഷ്പിയുടെ ശബ്ദം ൨. വസന്തശോഭ.

ഈ 4 പദ്യങ്ങളിലുംകൂടി അലങ്കാര സാവയവരൂപകം. വസന്തം വന്നപ്പോൾ വനഭൂമിക്കുണ്ടായ ശോഭയേ സുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയായി കല്പിച്ചതിന്നുസരിച്ച്, പ്രകൃതങ്ങളായ വനഫലപുഷ്പങ്ങളേ അപ്രകൃതങ്ങളായ അംഗനാവയവങ്ങളായി രൂപണം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

൩. ഭൂവാ. :

വായുരണ്ടും വഴിക്കുങ്ങടിക്കടി

(൧)ചേവടിത്തളിർ മുളിനാൽകീറിയും,
 ആ വനംപുക്കു ചുറ്റും നിരീക്ഷിക്കേ,
 ദേവി പേടിച്ചെരിപൊരിക്കൊണ്ടുപോയ”.

“ഛാ! മിഴികൾക്കു സൗഖ്യകരങ്ങളാം
 മാമുനികൾതൻ പുണ്യാശ്രമങ്ങളും
 നൽത്തപസ്സുള്ളനൽപ്പുതിമാരുമ-
 ല്ലിസ്ഥലത്തു കാണായിവരുന്നുമേ!

ശുഷ്കവൃക്ഷങ്ങളേയും ഭയപ്പെട-
 തക്ക പക്ഷിമൃഗാൽകരത്തെയുമേ
 കാണമുള്ളൂത്താൻ; കഷ്ടമിതെമ്പാടും
 കാട്ടുതീയിൽക്കുരിഞ്ഞൊരു കാടല്ലോ!

ലക്ഷ്മണ, തുലോം ഭുവവിനാശനാ-

(൨)യക്ഷിനീരാണ്ടുകാണൂ ഭവാനെയും!

കൈവെടിഞ്ഞുകുളഞ്ഞുവെന്നോ മഹാ-

ത്മാവു രാഘവൻ ഭുവയെന്നീയെന്നേ!”

എന്ന(ന.)മൈഥിലി ചോദിക്കെ ലക്ഷ്മണ-
 നൊന്നുമോതീല, (൪)ബാഷ്പരുലേക്ഷണൻ,

അക്കൊടുംകാട്ടിലൂടെ നടക്കവേ

ഭുവദീനയാൾചോദിച്ചു പിന്നെയും;

അപ്പൊഴും നോക്കിനിന്നതല്ലാത്തവൻ

കെൽപ്പുപോരാഞ്ഞുരച്ചീല യാതൊന്നും.

എന്നതുകണ്ടൊടുക്കും(൫)വിദേഹജ

നന്നനിർബന്ധമോടു ചോദിക്കയാൽ,

വ്യാകുലൻ വിക്കിവിക്കിപ്പറഞ്ഞവൻ

ത്യാഗവൃത്താന്തമങ്ങറിയിച്ചതേ!

൧. ചെന്തളിർപോലെ മുളുകോരളമായ പാലം. ൨. കണ്ണീർ. ൩.
 സീത. ൪. കണ്ണീർനിറഞ്ഞ കണ്ണു കാണാതായവൻ. ൫. സീത.

ത്യാഗവൃത്തം ശ്രവിച്ചോരു ജാനകി
 തീരെയുൾബോധമില്ലാതെ വീണുപോയ്!
 ആശു മുർച്ഛിച്ചസീതയേ ലക്ഷ്മണൻ
 വീശിനാനിളംചെന്തളിർച്ചാത്തിനാൽ.
 തെല്ലിടകൊണ്ടുൾബോധമുദിച്ചുള-
 വല്ലലിലാണ്ടു രാമനേയോത്തവര
 അല്ലൽമുത്തിടനെഞ്ഞുപൊട്ടുപെടി
 ചൊല്ലിനാ:—ളിനിപ്പോയ്ക്കൊൾ കലക്ഷണ,
 ധർമ്മ(൧)മുന്തിയാം കീർത്തിമാൻരാമനോ-
 (൨)മുനികേൾക്കേയോതുകിതൊന്നുതാൻ:
 'എന്നെ നിർദ്ദോഷയാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും
 ധന്യകീർത്ത, വെടിഞ്ഞുവല്ലോ ഭവാൻ;
 ചേരുമോ തവവംശത്തിനിത്തൊഴിൽ?
 ഏറിയപരിപ്പിന്റേ ഫലമിതോ?
 താവകോർപ്പിച്ചുണ്ടുനിത്യം പദ-
 സേവചെയ്തുവളാകുമെന്നെ ബുദ്ധവാൻ
 കൈവെടിഞ്ഞുകുളഞ്ഞുവല്ലോ; മമ
 ദൈവദോഷമേ ഹേതുവിതിന്നെല്ലാം!
 വീരവീരരിൽമുമ്പനാമങ്ങളെ
 ചേരുമാറാക സർവ്വത കല്യാണം!
 അങ്ങയെത്തന്നെയു ജളിൽസ്മരിച്ചുകൊ-
 ണ്ടിങ്ങു കാട്ടിൽപൊറുത്തുകൊള്ളാമിവരം!
 ജന്മംതോറും ഭവാൻതാൻ മമ പതി
 കന്മഹം തപസ്സുതിയാലകരവൻ'
 ഭർത്താമാതാക്കളോടുമെൻസന്ദേശം
 വ്യക്തമായ്ച്ചൊൽകവേണം രഘുത്തമ.

൧. ധർമ്മത്തിന്നും കീർത്തിക്കുമായിട്ടാണല്ലോ രാമൻ സീതയെ ത്യജി-
 ചതു്. ൨. വസിഷ്ഠമഹർഷി.

“തൃക്കുതയായ് വൃഥാ, ഗർഭിണിയായ ഞാൻ
 ഉത്തമാത്മാവു രാമനാൽ വകാട്ടിൽ;
 നിങ്ങൾതൻ(൧) കഴലോത്തു ചാഴ് വൻ(൨) മൃഗ-
 സംഗതമാമരണ്യസ്ഥലത്തിവൾ!”
 ലക്ഷ്മണാ, ഏതും രാമനു തപദപീർണ്ണ-
 രക്ഷയോർത്താണയിർവെടിയാത്തു ഞാൻ
 രാമസന്നിധൗ പോയ്ക്കൊരുകിനിത്തവ
 ക്ഷേമദണ്ഡായ് തീരട്ടെ മാഗ്ഗങ്ങൾ!
 നേക്കുകുന്നിഞ്ഞെന്നയിടയ്ക്കിട-
 യ്ക്കോക്കണേ! എന്നു മുർച്ഛിച്ചു പിന്നെയും
 വീണ സീതയേ(൩) വസ്രാഞ്ചലത്തിനാൽ
 വീശി മെല്ലൊന്നുണർത്തി രാമാനുജൻ.
 യാത്രയുപറഞ്ഞാൽ മുഴുത്തവൻ
 പോർത്തമശ്രവുവാത്തു മടങ്ങിനാൻ
 പ്രാണസംശയാവസ്ഥയിൽ മുർച്ഛിച്ചു-
 ക്ഷോണിമേൽ വീണവൈദേഹനദിനി!
 അപ്പോഴന്നങ്ങൾ പക്ഷുഗങ്ങളാൽ
 ശുഭ്രനീർകൊണ്ടുവന്നു തളിച്ചുതേ;
 പൂമലർമണ്ഡപുണ്ടുകൊ(൪)ണ്ടെമ്പാടും
 കോമളമായിവീശീ കളിർതെന്നൽ;
 കൊമ്പനാനകൾ വന്നെത്തി ചുറ്റുമേ
 തുമ്പിക്കയ്യിൽനിറച്ച തണ്ണീരുമായ്,
 ധൂളിപററി പൊന്മലർമേനിയേ
 ക്ഷാളനം ചെയ്യുവാനെന്നപോലവേ;
 എന്തിതെന്നു പകച്ചു മിഴിയുമാ-
 യന്തികേവന്നുനിന്നു മൃഗവൃജം;

൧. കാല. ൨. മൃഗങ്ങൾചേർന്നു. ൩. വസ്രത്തിന്റെ അറം.
 ൪. എല്ലാഭാഗത്തും.

സാധുപുഷ്പിച്ചുനില്പായി വൃക്ഷങ്ങൾ
(എ)മാധവമാസമോടുകൂടാതെതാൻ!

ഈ മഹാസാധുവിയപ്പോളുണർവാൻ
രാമരാമേതി പേരും വിലപിച്ചാൾ,
'ഹാ മമ നാഥ, ദീനൈകബാധവ,
രാമഭദ്ര, കരുണാസമുദ്രമേ!

എന്തിനാണൊരുതെരമില്ലാതെന്നേ
സന്തുജിച്ചതു കാനനത്തിൽബ'ഭവാൻ?
മുറുമേവം വിലപിച്ചിടയ്ക്കിടേ-
ച്ചുറുമേ നോക്കി മങ്ങിമയങ്ങിനാൾ!

4. വാരാണസി (കാശി)

[ബ്രഹ്മഹത്യാബാധ വേർപെടുന്നതിനുള്ള വഴി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിച്ച ശിവനോടു, ഭഗവാൻ ശ്രീനാരായണൻ, കാശിയിൽപോയി തീർത്ഥസ്നാനം കഴിച്ചാൽമതി എന്നുപദേശിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലുള്ളതാണ് ഈ കാശീവർണ്ണനം]

(ചെറുശ്ലോകം)

(എ)കാമിനീകാഞ്ചിനിനാദമായ് ചേർന്നു
ഭൂമിസുരേന്ദ്രമാരോത്തോതും ശബ്ദം,

എ. വസന്തം വരാതെന്നോ വൃക്ഷങ്ങൾ പുഷ്പിച്ചത് സീതയുടെ ഉപചാരത്തിനാകുന്നു.

4. എ. സ്ത്രീകളുടെ പൊന്നരഞ്ഞാണിന്റെ കിലുക്കം.

കോമളമായ്ക്കേട്ട മേന്മൽ ഗുരുക്കന്മാർ
 തുമനഃഹാസത്തേത്തുകിടന്നു.
 വമ്പാതതോരം (ഘ) നല്ലാർകൾ നടന്നുള്ള
 ചെമ്പഞ്ഞിച്ചാറണിക്കാലടികൾ
 കണ്ടു ചന്ദ്രൻനടന്നിതോ തുനില-
 ത്തങ്ങളെ പൊയ്ക്കയെന്നന്ധാളിപ്പൂ!

രാവിങ്കിൽ ചന്ദ്രനേയങ്ങ നിരോധിപ്പൂ
 (ഛ) ദേവതാഗാരങ്ങളു ന്നതങ്ങൾ;
 ചാലേ മരുത്തേറനൽക്കൊടിക്കൂറക-
 ളാലേപകൽനേരം (ജ) സൂര്യനേയും.

ചന്ദ്രകാന്തോപല ഭിത്തിമേൽ ബിംബിച്ച
 സുന്ദരീവെണ്മ വപകുജങ്ങൾ
 കണ്ടുതെറ്റിദ്ധരിച്ചു, കൊതിപൂണ്ട
 വണ്ടുകൾ തേടുന്നീലസ്യപൂഷ്പം!

.....

ചെന്തുകേരീടമാറില്ലങ്ങ കാരവോ-
 ലസ്യഗ്രഹങ്ങളിൽ യാതൊരാളും

.....

(ഝ) ദോഷാനുരക്തിയില്ലമന്മാക്കെന്നിയേ
 ശേഷമുജ്ജ്വാരിലങ്ങാക്മെന്നും.

ഘ. സ്ത്രീകൾ ഛ. ദേവാലയങ്ങൾ ജ. സൂര്യനേയും നിരോധി-
 ക്കുന്നു എന്നർത്ഥം. ഝ. ഉദാഹരണപക്ഷത്തിൽ, ദോഷ(രാത്രി)യി-
 ലുള്ള അനുരക്തി (ആഗ്രഹം) എന്നും, ജനപക്ഷത്തിൽ, ദോഷങ്ങളിലുള്ള
 ചർച്ച എന്നും അർത്ഥം.

താരാനിരയ്ക്കേ (൧) കലീനതപമില്ലായ്ക;
(൨) ധാരാധരങ്ങൾക്കേ വൃത്തഭംഗം!

[ഈ വർണ്ണനയിൽ, ഉൽപ്രേക്ഷ, ഭ്രാന്തിമാൻ, അതീശ യോധതി, ദ്രോണം, പരിവൃത്തി എന്നീ അലങ്കാരങ്ങൾ യഥാസ്ഥാനം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു കണ്ടുകൊൾക. പുരാണകാവികളുടേ കല്പനാ ശക്തിക്കും, ഉദ്യമനനൈപുണ്യത്തിനും അനന്തരമായ കാവ്യ കർത്താക്കൾ എത്രത്തോളം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഈ നഗര വർണ്ണനയിൽനിന്നു കാണാം]

5. വർഷക്കാലം

[മഴക്കാലം വന്നതുകണ്ടിട്ട് പാവതി പരമേശ്വരനോടു പറയുന്നതാണിതു്.

(കിളിപ്പാട്ട്)

കാറടിക്കുന്ന ചോരം നെഞ്ചു വിണ്ടുപോവണ്ണം,
ഏററവുംഗജ്ജിക്കുന്ന മേഘങ്ങൾ, മഹേശ്വര!
കാർകൊണ്ടൽനിരകളിൽത്തൂ മിന്നൽ പാഞ്ഞീടുന്നതു്;

൧. നക്ഷത്രപക്ഷത്തിൽ, ക (ഭൂമി) മിങ്കൽ ഉള്ള ലീനതപം (ചേൽ) എന്നും ജനപക്ഷത്തിൽ തറവാടിത്തമെന്നും അർത്ഥം.

൨. മേഘപക്ഷത്തിൽ പൂത്ത (സഞ്ചാരമാർഗ്ഗ)ത്തിൽ നിന്നുള്ള ഭംഗം (തെറ്റൽ) വീഴ്ച എന്നും, ജനപക്ഷത്തിൽ, സഞ്ചാരികളിൽ നിന്നുള്ള തെറ്റൽ എന്നും അർത്ഥം.

(൧) കേകകൾ മുതിർന്നു കേളിയാൽ മയൂരങ്ങൾ.
 പേമാരി ചൊരിയുന്ന വാനിൽ നിന്നും (൨) ഭോധര-
 സ്തോമത്തോടണയുന്ന വെള്ളിലും ബകങ്ങളും.
 (൩) അക്ഷതഘനാരവം കേട്ടിട്ട് (൪) മരാളങ്ങ-
 ഉക്കണ്ണം (൫) സരസ്സുകൾ വെടിഞ്ഞു പോയിട്ടു്,
 ഉദ്ധതനീചന്മാരായാ ശ്രമഭൂതന്മാരേ
 സ്വത്തോടടുത്തെന്നാലും സത്തുക്കൾ വിട്ടു പോലേ.

.....

തത്തുന്ന് പിണർമിന്നൽ ചാരുകാർമേഘങ്ങളിൽ,
 (൬) വലുത മലിന്നു കണ്ടിട്ടെന്നതു പോലേ.
 ചെമ്മേ തോണിയിലേറി സ്സഞ്ചരിക്കുന്ന ശൂരർ;
 (൭) നിമ്നഗാനിരയ്ക്കു കേ ചിക്കുന്നു വളരുന്ന?
 ഹേ! ചിത്രമെന്തിങ്ങി (൮) ദുഃശഖര, ചേരില്ലയോ
 (൯) നീചാനയാനം ചെയ്യും സ്രീകൾ നിസ്സേജകൽ?
 ദ്രോവികൽക്കർക്കാരും, സജ്ജങ്ങൾ തന്മേൽ പൂവും,
 കൂവളങ്ങളിൽ കായും, കടമ്പകളിൽ മൊട്ടും,
 വമ്പെയ്ക്കുതോറും പത്മപത്രവും, പഴകളി-
 ലംഭസ്സു നിറഞ്ഞിതാ, ദുസ്സഹം മഴക്കാലം!

൧. മയിലിന്റെ ശബ്ദങ്ങൾ. ൨. മേഘനിര. ൩. വമ്പിച്ച ഇടി
 നാദം. ൪. അരയന്നങ്ങൾ. ൫. സരസ്സുകളേ നീചാശ്രയങ്ങളായും,
 ഹംസങ്ങളേ സജ്ജനങ്ങളായും, സങ്കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. - ഉപമ. ൬. ഹേ
 രാജപ്രക്ഷ. ൭. നിമ്നഗാ (താഴ്ന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗമിക്കുന്നത്) കൾ =
 നദികൾ. ൮. ശിവ. ൯. നീചന്മാരെയനുഗമിക്കുക എന്നും നീചൈ-
 സ്സാ (താഴ്ന്ന) യി ഗമിക്കുക എന്നും അർത്ഥം.

[പ്രകൃതിവർണ്ണനപരമായ ഈ കാവിതയിൽ സ്ഥാനോചിതമായ
 ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ലോകതത്വസംബന്ധികളായ ഉപമാദ്യുലങ്കാരങ്ങൾ
 തുലോം ചമസ്കാരമുള്ളവയായിരിക്കുന്നു.]

6. ക്ഷത്രതേജസ്സിന്റെ നന്തനം

[വാത്മീകിമഹർഷിയുടെ തപോവനത്തിന്നരികിൽക്കൂടെ കടന്നുപോയ ശത്രുഘ്നരക്ഷിതമായ ശ്രീരാമന്റെ യാഗക്ഷതിരയേ, ആശ്രമത്തിൽ വാസിക്കുന്ന സീതയുടെ പുത്രന്മാരായ കുശലവന്മാരിൽ ലവൻ, പാരതേജോൽക്കർഷം സഹിക്കാതെ പിടിച്ചു കെട്ടിയതിനാൽ ശത്രുഘ്നൻ അശ്വപരക്ഷകസൈന്യത്തോടുകൂടി എതിരിട്ട് യുദ്ധത്തിൽ ലവനെ തോൽപ്പിച്ചു ബന്ധനസ്ഥനാക്കിയപ്പോൾ ആ വിവരം കേട്ടു ദുഃഖിതയായിത്തീർന്ന സീതയേ കുമാരനായ കുശൻ സമാശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നതാണിത്.]

അമ്മേ, മനസ്സിനഴലെത്തിന്? പെററപുത്രൻ
ഞാനിങ്ങിരിക്കെ മിഴിനീർ ഭൂവി വീഴുകയോ തേ!
എൻതമ്പി, വൈരിമനൻ, ലവനെത്തു ദൃഷ്ട-
ദുഃക്ഷത്രിയന്റെ കരബന്ധനമേൽക്കയെന്നോ?

അമ്മേ, ലവൻ വിടുതലാൻകഴിഞ്ഞു! കൊൽവ-
നമ്മന്നുനേപ്പടയൊടൊത്തു ശരങ്ങളാൽ ഞാൻ;
ആയാളമത്സ്യ, നഥവാ, പുരവൈരിതന്നെ-
യാകട്ടെ; ഞാനടരിലുണ്ണിയെ വീണ്ടെടുക്കും.

എന്നമ്മ കേഴരുതു, വീരനു പോരിൽ വീഴ്ച
കീർത്തിക്കുതാൻ; തിരികെയോടുകിലാണകീർത്തി!
തന്നാലുമമ്മ, മികവേറിയ, നല്ല ചട്ട,
ഞാണററവില്ല, മതിതീക്കു് ണക്രപാണവും മേ.

പോകുന്നുഞാൻ; പെരിയ സേനയെവീഴ്ത്തുവൻ ഞാൻ;
ബന്ധനസ്ഥനാം തവ സുതൻ വരുമിപ്പൊഴാളോർ!
വൻപോരിൽനിന്നു തപപത്രനെ വീണ്ടിടാക്കി-
ലെമ്പേരിൽ വേണ്ട തവ തൃക്കഴലിൻപ്രസാദം.

7. ഒരു യുദ്ധം

[ഹിരണ്യാക്ഷപുത്രനായ അന്ധകാസുരൻ പർവ്വതവപ്രസാദത്താൽ മഹാ വിക്രമിയും ബലശാലിയുമായിത്തീർന്നതിനുശേഷം, അമരന്മാരായ ദേവകളേ ജയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അസുരപ്പടയോട്ടം കൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽപെന്ന് ദേവന്മാരെ പോരിനു വിളിച്ചു. സന്നദ്ധനായ ദേവേന്ദ്രൻ സകല ദേവഗണങ്ങളോടുംകൂടി അസുരപ്പെരുമാളായ അന്ധകനോടു യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. ആ യുദ്ധത്തെ വർണ്ണിക്കുന്ന ഭാഗമാണ് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.]

(വഞ്ചിപ്പാട്ട്)

സഞ്ചാതമായുടനൊരു (ഘ)സങ്കലപ്പോരതിഘോരം;
മഞ്ഞനിറപ്പെട്ടാടികൊണ്ടു മറഞ്ഞുവിശ്വപം.
അച്ഛൻമകനേയും മകനച്ഛനേയുമറിയാതായ്,
തച്ചുചിലർ, തകുട്ടരേത്തന്നെ ഹിംസിച്ച്,
ക്രോധാപൂണ്ടു, തേർതേരോടും, ഹസ്തിഹസ്തിയോടും,
സാദി

ഘ. സങ്കല (ശത്രുക്കൾ ഇരുഭാഗക്കാരും അന്യോന്യം ആക്രമിച്ചു് ഇടകുലൻ നടത്തുന്ന)മായ പോര് (യുദ്ധം)

സാദിയോടും, കാലാൾ കാലാളോടുംപാഞ്ഞൊര;
പരസ്യരം ജയേ പ്ലയാ പരിക്ഷേപിക്കയുംചെയ്താർ.
പരംതുമുലമാം ദേവാസുരപ്പോരതിൽ,
പൊടിതീരേയമൻപോം പടിയൊരുചോരപ്പഴ
കൊടുതായബ്ഭടത്തിക്കിലടിച്ചൊഴുകി.

(൧)കുമാഭികുമാഭവൻകൂടുംവു, തീക്ഷ്ണ(൨)കന്തമകരവു,
മന്വാംമീനം, (൩)തേർച്ചഴിപ്പും, (൪)വാൾനക്രവുമായ്
കടർച്ചുണ്ടി ചിതറിയും, കൊടിത്തുകിൽ നരചേന്ദ്രം,
കുറുനരി (൫)യാദസ്സുകൾ കൂർത്തുമറിഞ്ഞും,
കങ്കഗുഡശ്ശേനങ്ങളാം (൬)കളഹംസരഥാംഗങ്ങൾ,
വൻകാക (൭)കാദംബങ്ങളെന്നിവയണിഞ്ഞും,
പിശാചുക്കളെന്നപേരാമൃതികൾ വന്നിടചേന്ദ്രം,
അശക്തർ കടക്കുവാനാവതല്ലാതേ

ഭരന്തമായ്കിടക്കു(൮)മപ്പഴതന്നിലിറങ്ങിനാർ,
പെരിയ ശൂരന്മാർ തേരാം ചങ്ങാടംകേറി;
ഞെരിയാണിയോളമാണ്ടും പരസ്പരം മഥിച്ചും സ-
തപരംകടക്കായ് ഭടർ(൯)ജയധനാത്ഥം.

ഭാരണമായ്ദേവാസുരമാരണമായ് മഹത്തായി,-
ബ്ഭീരുക്കൾക്കു ഭയങ്കരമാകുമപ്പോരിൽ,
യക്ഷരക്ഷപിശാചുക്കൾഹൃഷ്ടരായിക്കളിയാടി.
കുക്ഷിനിറവോളം ഭടരക്തം കുടിച്ചു,

൧. ആനത്തലയാകുന്ന വമ്പിച്ച ആമ. ൨. കന്തമാകുന്ന മകരമ
ത്സ്യം. ൩. തേരാകുന്ന ചുഴി. ൪. വാളാകുന്ന മുരല. ൫. ജലജന്തു
ക്കൾ. ൬. അരയന്നങ്ങളും ചക്രവാകങ്ങളും. ൭. ഒരുവക ഹംസങ്ങൾ.
൮. ആ രക്തമാകുന്ന പുഴ. ൯. ജയമാകുന്ന ധനത്തിനുവേണ്ടി. പരമ്പ
രിതരൂപകം അലങ്കാരം.

കെട്ടിപ്പിടിച്ചിറച്ചിയും തിന്ന (ഘ)വസ തേച്ചുതുളി;
സ്വപ്നംഗർജ്ജിക്കയായ് തമ്മിൽപ്പറവകളും!

—*—

8. ശരൽക്കാലം

—*—

(കിളിപ്പാട്ട്)

വൻകരിമുകിലുകൾ വാനിനേ വിടുകയായ്,
(മ)കങ്കങ്ങൾ മരത്തേയും, നദികൾ തടത്തേയും,
(ഘ)നീരിൽത്താർമണത്തേയും, പക്ഷികൾ(ന)നീഡ
[ത്തേയും,
വാരി കാലുഷ്യത്തേയും, (ര)രുരുക്കൾ ശൃംഗത്തേയും.
അല്ലിത്താർ വിരിയുന്നു; തിങ്കളിൻ കതിരുകൾ
ഉല്ലസിക്കുന്ന തുലോം; വല്ലികൾ പുഷ്പിക്കുന്നു;
ഉഴുതും (ഓ)ഗോവുന്ദവുമുന്മേഷമടയുന്നു;
മുഴക്കേപ്പരിതോഷം സത്തുക്കൾക്കഭിക്കുന്നു.
സരസ്സിൽ പദ്മങ്ങളും, വാനിൽ നക്ഷത്രങ്ങളും,
സലിലാശയങ്ങളിൽ ജലവും തെളിയുന്നു
(ന)സന്മനസ്സിനെപ്പോലെ, (ഐ)ദിങ് മുഖങ്ങളോടൊപ്പം
വെണ്മുതടുന്നു കളിരമ്പിളിപ്രഭാ പൂരം.

മം. വവ.

മ. കങ്കപക്ഷികൾ. ഘ. താമരപ്പൂവ്. ന. കൂട്. ര. കൃഷ്ണമൃഗങ്ങൾ. ശരൽക്കാലത്തു കൃഷ്ണമൃഗങ്ങളുടെ കൊമ്പുകൾ കൊഴിഞ്ഞുപോകുന്നുവെന്നു പ്രസിദ്ധം. ഓ. കാളകുളുടെ കൂട്ടം. ന. ഉപമാലങ്കാരം ഐ. സഹോക്തി. “ഒന്നോടുകൂടി മറെറാന്നു- ക്രിയചെയ്താൽ സഹോക്തിയാം” എന്നു സഹോക്തിലക്ഷണം. കൃത്രിമകൽപനാസന്താനങ്ങളായ ഉല്ലേഖങ്ങളില്ലെങ്കിലും, പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തേ ഉചിതാലങ്കാരങ്ങൾകൊണ്ടു മിഴിവുവരുത്തി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഈ കവിത പ്രകൃതിനിരീക്ഷണ രസികനാക്കു രസിക്കാതെ വരികയില്ല.

9. ധർമ്മാധർമ്മലക്ഷണം

[ദക്ഷാഗ്രഗണ്യനായ പ്രഹ്ലാദൻ ഹിരണ്യാക്ഷപുത്രനെ അന്ധകാസുരൻ കൊടുത്ത ഉപദേശത്തിൽപ്പെട്ടതാണ് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വരികൾ]

(കിളിപ്പാട്ട്)

“(൧) മാനവമരിശവംവിട്ടവൻ ധർമ്മാസക്ത-
മാനസൻ, കൃതവിദ്യ, നന്മരേ ഭ്രാഹ്മിക്കാത്തോൻ,
പരസ്രീരതിയെന്യേ നിജസ്രീരതനേവൻ,
പരമാപ്പരജ്ഞ പാരിലില്ലാത്ത ഭയം.
തൃക്കടയമ്നാമ്, സഭാ കലഹപ്രിയനായി,
വിദ്യയേ നേടാത്തോനാ, യന്മരേ ഭ്രാഹ്മിപ്പോനായ്,
പരസ്രീവിത്തേ ച്ഛുവാൻ (൨) വിഗീതവൃത്താന്തനാം
നരനില്ലിഹത്തിലും പരലോകത്തും സുഖം.
ധർമ്മത്തേ തൃജ്ഞൊല്ലാ; ധർമ്മേ പരഗതി,
ധർമ്മഹീനന്മാർ വീഴും രൌരവനരകത്തിൽ.
ധർമ്മേ മേപ്പോറ്റേറുന്നൊന്നിഹപരജ്ഞി-
ലമ്മട്ടിലധർമ്മതാൻ കീഴ് പോട്ടുവീഴിക്കുന്നു.
ഏപ്പോഴും പരസ്രീരതത്തൊടൊലാ ധർമ്മസ്ഥിത,-
നല്ലാപം നര(൩) ക്കേകവിംശതിനരകഭം.
ഏവക്മിതേ ധർമ്മം; (൪) പരസപകുളത്രേ ച്ഛു-
വേറിയ കാലം മേവം രൌരവനരകത്തിൽ.

൧. അഹങ്കാരം. ൨. നിന്ദിതമായ ചരിതത്തോടുകൂടിയവൻ. ൩.
21 നരകങ്ങളിൽ പതിപ്പിക്കുന്നത്. ൪. അന്യന്റെ സ്വത്തിലും ഭാര്യ
യിലും ആഗ്രഹം ചെലുത്തുന്നവൻ.

പ്രാണസന്ത്യാഗം കൊള്ളാം, പാടില്ല പരഹിംസ;
മൗനമേല്പതേ ഗുണം, (ന)ഭോഷ്കചൊൽവതിനേ [കുറുപ്പു;
(ര)ഷണ്ഡനാകതാൻ ഭേദം, പരസ്രീരതിയല്ല;
നന്നു പിച്ഛയ്ക്കായ്ക്കൊണ്ടു (ഓ)ന്യസ്വപഹ്വതി വയ്ക്കാ.

10. ത്രികൂടപർവ്വതം

(ശീതകൻ തുളുൽ)

(മ)ഭൂമീധരേന്ദ്രനായ് ഭംഗ്വരകാന്തിയാം
മാമേരുത്തന്നടയാരോമലുണ്ണിയായ്,
ആ മഹാഭോധിയേ ഭേദിച്ചു ചന്തായ്,
ശ്രീമാൻ ത്രികൂടമെന്നുണ്ടൊരു പർവ്വതം.
പാലാഴി(പ)വീചികൾ നന്നായ്ക്കഴുകുന്ന
പാറപ്പുറങ്ങളും, സർവ്വതങ്ങളും,
നീരാഴികളും ചേരുമിതികലു-
ണ്ടാരമിടുന്നു (ന)ഗീർവാണഗന്ധർവ്വം,
ചാരണകിന്നരഗുഹ്യകയങ്കുരം,
ചാരസർവ്വാംഗിമാരപ്പുറസ്രീകളും,
ഓടിനടക്കുന്ന ചെന്നായ്ക്കൾ, മാൻ, മരം-
ചാടി, സിംഹം, പുലി, മത്സ്യങ്ങളും;
പാതിരി, കൂവളം, ചമ്പകം, (ര)കൊങ്ങുകൾ,
(ഓ)താലം, (ന)തമാലം, മരുതു, ചരളങ്ങൾ,

ന. കളവു. ര. നപുംസകം. ഓ. അന്യന്റെ സ്വത്തുപഹരിക്കുക.

10. മ. പർവ്വതരാജാവ്. പ. തിരുമാലകൾ. ന. ദേവകൾ. ര. കൊ-
ന്നമരങ്ങൾ. ഓ. കരിമ്പന നു. പച്ചിലമരം.

(൧)മാലയമുന്വായ നാനാമരങ്ങളും
 ആകേ നിറഞ്ഞു വിളങ്ങുന്നിതഗ്നിരി.
 (൨)കേകി, (൩)ചകോര, (൪)ഭാത്യഹനിനാഭിതം,
 (൫)ചിത്രധാതപങ്കിതശൃംഗത്രയത്താലു
 (൬)മുദ്രീപ്രവിസ്തീണ്ണസാനമളാലുമേ
 ഒന്നതിൽപ്പൊന്നുടി സൂര്യനിരിപ്പിട-
 മുന്നത്രനാനാസുഗന്ധമത്യുത്തമം;
 വെള്ളിമയമായ രണ്ടാംകൊടുമുടി
 വെൺമുകിൽപോലുള്ളതിന്ദുവിൻ പാപ്പിടം;
 വൈഡൂർവജേന്ദ്ര നീലരത്താഭയേ-
 പ്പാടേ വിതരുന്ന മൂന്നാംശിഖരമോ
 (൭)ബ്രാഹ്മണികേതമാണെല്ലാററിലും വച്ചു
 മെന്മയേറീടുമതിനേയൊരിക്കലും,
 കാണകയില്ല കൃതപ്ലവൻ, ദുരാശയൻ,
 (൮)കെരളപൻ, പാപി, തപോഹീനനെന്നിവർ
 പൊന്താമരപ്പൊയ്ക്കയൊന്നാഗ്നിരിയിലു-
 (൯)ണ്ടന്തരാ(൧൦)ഹംസകാരണ്ഡവാദ്യനചിതം
 (൧൧)ഗാരുത്തതാഭേളങ്ങളും(൧൨)പൊന്നണി-
 ത്താരുമിണങ്ങിയ പൊന്താമരകളാൽ

൧. ചന്ദനം. ൨. ചക്രവാകം. ൩. ചെമ്പോത്ത്. ൪. നത്ത്.
 ൫. പലനിറത്തിലും തരത്തിലുമുള്ള ധാതുദ്രവ്യങ്ങൾ (കാവിമണ്ണ്, മന
 യോല മുതലായവ) അടങ്ങിയ മൂന്നു കൊടുമുടികൾ. ൬. ശോഭിക്കുന്ന്
 വയും വിസ്താരമുള്ളവയുമായ താഴ്വാരങ്ങൾ. ൭. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഭവനം
 ൮. രാക്ഷസൻ. ൯. ഇടയ്ക്ക = മധ്യത്തിൽ. ൧൦. അരയന്നങ്ങൾ, കള
 കോഴികൾ മുതലാവയോടുകൂടിയതു. ൧൧. മരതകമണിയുടെ ശോഭയുള്ള
 ഇതളുകൾ. ൧൨. പൊന്നിറത്തിലുള്ള പൂക്കൾ.

പാഠം വിളങ്ങി സരസ്സി തിന്ദീവര-
(ഒ)കൈരവകൽഹാര(ന)പുണ്ഡരീകാവൃതം:

11. ഒരു മഹാസംയമി

[അച്ഛോദസരസ്സിൽ സ്നാനത്തിനു ചെന്ന ഭാദനിധി മഹർഷി
യുടെ പുത്രനായ താപസയുവാവിന്റെ സൗന്ദര്യം കണ്ടു മയങ്ങിയ
ഗന്ധർവ്വകന്യകമാർ അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപ്തവിലാസങ്ങൾകൊണ്ടു
മയക്കുവാൻ നോക്കിയപ്പോൾ മഹാ സംയമിയും ധീരചിത്തനുമായ
ഈ താപസബ്രഹ്മചാരി സ്വയം പറയുന്നതാണിത്.]

(കിളിപ്പാട്ട്)

ബ്രഹ്മവിഷ്ണുപീശാഭ്യരം പണ്ടു യോഗികൾ, സില-
ബ്രഹ്മർഷിമാരും പെണ്ണിൻപകിട്ടിൽ മയങ്ങിപ്പോയ്!
അരുടെ(എ)മനോമൂഢം വീഴില്ല, (ഊ)സ്മരവില്ലൻ
നാരിതൻ(ഇ)ചില്ലീവിൽചേർത്തയ്യ(ഈ)കൺമുനയ-
[മ്പാൽ?

നീതിചിന്തയും, മനഃസ്ഥൈര്യവും, മാലോകരിൽ
ഭീതിയും, തറവാട്ടിൻമതിപ്പും, (ഏ)തപസ്യയും,
(അ)ചേച്ചയും നരന്മാർക്ക് (ഐ)കാമിനീമിഴികോണം-

ഒ. ആമ്പൽപ്പൂവു. ന. വെള്ളത്താമരപ്പൂവു് ജ്വലപത്മവണ്ണനും,
പ്രകൃതിയുടെ അകൃത്രിമമായ രാമണീയകണ്ഠേ ചിത്രീകരിച്ചു കാണിക്കു
ന്നുണ്ടു്.

11 മ. മനസ്സാകുന്നമൂഢം ഊ. കാമഭേവനാകുന്ന വില്ലാളി ഇ. പുരികക്കൊടിയാകുന്ന വില്ലു് ഏ. കടാക്ഷമാകുന്ന ശരം. അലങ്കാരം,
രൂപകം. ഐ. തപസ്സ്. അ. അനരൂപത. ഐ. സ്ത്രീകളുടെ കടാക്ഷമാകുന്ന.

(൪) മാശ്വർച്ചമദിരയാൽ മയങ്ങും നേരത്തോളം!
 മയക്കും, മനോബോധം കെടുത്തും (൫) മടവാർക-
 (൬) ഉയർന്ന സിദ്ധങ്ങളോ മഞ്ജുലീലകളാലേ,
 മയക്കി മനസ്സാരം ഹരിച്ചീടുകയാണീ-
 മധുവാണികൾ ധർമ്മരക്ഷണോൽക്കനാമെന്നേ-
 (൭) മാംസാസ്യങ് മലമൃതമലിനസ്രീഭേദത്തിൽ
 മാധുർയ്വമാരോപിച്ചു ചേരുന്ന മുഖൻകാമീ;
 സാരദൃഷ്ടികളായ സൗജന്യങ്ങളോ സ്രീകൾ
 (൮) ഭാരണമാരെന്നത്ര നിശ്ശങ്കം കഥിക്കുന്നു.

12. കൈലാസവർണ്ണം

(ശീതങ്കന്തുളൽ)

ചോലാൻ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ വെളുത്തതായ്
 കൈലാസമെന്നൊരു മാമലയുണ്ടാമോ,
 (൧) ധാതുവിപിത്രം, നാനാദ്രുമാവൃതം
 പൂതഗംഗാജലക്കുളിതം നീളവേ;
 നാനാനദീസഹസ്രങ്ങളുണ്ടഗ്നിരി-
 സ്ഥാനാലോഴുകുന്നു ഭൂപ്രദായികൾ.
 വൻതടാകവ്രജം, സാരസഫംസങ്ങൾ

൪. അതുളതകരമായ മദ്യം. ൫. സ്രീകൾ. ൬. സ്വതസ്സിലങ്ങൾ.
 ൭. മാംസം, രക്തം, മലം, മൃതം, എന്നിവയാൽ മലിനമായിട്ടുള്ള സ്രീ
 ഭേദം. ൮. ഭയങ്കരികൾ.

12. ൧. മനയോല മുതലായ ധാതുദ്രവ്യങ്ങളാൽ നാനാവർണ്ണം പൂ
 ണ്ടു ശോഭിക്കുന്നത്.

സന്തതംമേവന്ന പുണ്യസരസ്സുകൾ,
 പച്ചച്ച പൂമരക്കാടുകൾ, എന്നിവ
 മെച്ചത്തിലങ്ങു വിളങ്ങുന്നു ചുറ്റുമേ.
 ദേവസിലാപ്പുരോ ഗന്ധർവ്വ ചാരണ-
 സേവിതം, കിന്നരന്മാരാൽ സമാവൃതം,
 ദിവ്യവൃക്ഷങ്ങളും, ദിവ്യഭോഗങ്ങളും,
 ദിവ്യഗന്ധങ്ങളും, ചേരുമപ്പർവ്വതം
 വെള്ളപ്പുഴകൾ കല്ലെടുമൊത്തക്കുനൊ-
 ത്തുള്ള തേജസ്സു പൊഴിക്കുന്നു ചുറ്റുമേ.
 കായാവിലഞ്ഞിയും മറ്റു പലതര-
 മായ വൃക്ഷങ്ങളും പൂത്തങ്ങു നിൽപുതേ.
 കൂകുന്നു ദിവ്യ(ഘ)വിഹംഗങ്ങൾ ഭംഗിയിൽ;
 (ഛ)കോകിലഗീതവും പൊങ്ങുന്നു കോമളം.
 തത്ര കാണാം മഹാദേവന്റെ മന്ദിര-
 മെത്രയോ ലക്ഷം (ജ)ഗണങ്ങളാലാവൃതം.
 വിണ്ണിനേക്കാളും മനോഹരം പാവനം
 പുണ്യഭൂമിതന്നെത്തിൽ ചുറ്റുമായ്.
 ദിഗ്ഗജ (ഝ)ബൃഹദിതമങ്ങു മുഴങ്ങുന്നു
 തൽഗുഹ തോരം (ഞ)മയൂരസപനങ്ങളും.
 (ഞ)കോലാഭി നാനാമൃഗങ്ങൾ കപികളും
 ലീലയാടുന്നു കിരാതപുളിന്ദരം.
 നാനാതരം നീരുറവും ചെടികളും
 സാന്നകൾ നിമ്നോന്നതങ്ങൾ ശൃംഗങ്ങളും
 (ത)ഭൂവിനോദങ്ങൾ, നാനാ സുമങ്ങളും

ധ. പക്ഷികൾ. ള. കയിൽനാദം. ന. ഭൂതങ്ങൾ. ഴ. ദിഗ്ഗജങ്ങളുടെ ഗർജിതം. ഴ. മയിലുകളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ. ഞ. പന്നി മുതലായ. ത. ശോഭനങ്ങളായ വിനോദങ്ങൾ.

ദിവ്യഗുണങ്ങളും (൧)ദിവ്യധാമങ്ങളും,
ഏവം ലസിക്കുന്നു സല്ലോകസേവിത-
മാ വെൺ(൨) മഹാഗിരി പുണ്യപാദങ്ങളോപമം.

13. ഒരു ദിവ്യസുന്ദരി

[കല്പവൃക്ഷത്തിന്റെ പ്രഭാവം പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായി പാർവ്വതീദേവി, സ്വാമംഗസുന്ദരിയായ ഒരു സ്ത്രീയേ കല്പവൃക്ഷത്തോടാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിൽനിന്നു അതൃപ്തരൂപിണിയായ ഒരു ദിവ്യസുന്ദരി പെട്ടെന്നുളവായിവന്നു. ആ സുന്ദരിയുടെ സൗന്ദര്യവർണ്ണനമാണു് താഴെ പകർത്തുന്നതു്.]

(ചെറുശ്ശേരി)

തങ്കത്താൽ തീർത്തൊരു ബിംബമായ്തോന്നുമ-
പ്പകജലോചനയാളെക്കണ്ടാൽ.

പട്ടുപോലുള്ള ചുരുങ്ങ കരിങ്കഴൽ
സുഷ്ടവായ്ത്തുവത്തു കെട്ടിയതിൽ,

തുമണം വീശുന്ന പൂക്കൾ തിരുകിവെ-
ച്ചോമനപ്പെൺകൊടി ലാലസിച്ചു.

൧. ദിവ്യഗുണങ്ങൾ, ൨. വെള്ളിമാമല,

ആ (൧)മുശ്ശസീമന്തവീഥിയിൽ നല്ലോരു
തുമുത്തുമാലയണിഞ്ഞിരുന്നു.

സീമന്തവീഥിക്കു താഴെയായ് ശുഭ്രന്നു
തോൽമയണച്ചൊരു പൊട്ടു മിന്നീ.

വെൺനിലാവോലും കുളിർമുഴുത്തികൾതാൻ
സുന്ദരീതൻമുഖം വിശപരമ്യം.

എന്നാൽ (൨)കളങ്കക്കുയാദിദോഷങ്ങളി-
ലൊന്നുമാവകുത്തുനില്പുതാനും!

(൩)തണ്ടലരെനെന്നുമസ്സഗന്ധാനനം
കണ്ടു നാണിച്ചത്രേ നീരിൽ വാഴ്വു(൪)

ആമുഖത്തിങ്കലേ മാരുതൻ പാരിക
താമരത്താർമണം വ്യാപിപ്പിച്ചു!

പുഞ്ചിരികൊള്ളു വോൾ മുത്തെതിർദന്തശ്രീ
(൫)ചെഞ്ചൊടിത്താരികൽ മിന്നിക്കൊണായ്.

കണ്ണിന്നാനന്ദദം കന്യതൻ നാസിക;
കർണ്ണങ്ങൾ രത്നവിഭ്രവിതങ്ങൾ;

സപർണ്ണത്തിൻവർണ്ണത്തിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നു

പുണ്ഡരീകാക്ഷിതൻ (൬)ഗണ്ഡയുഗ്മം;

൧. മനോഹരമായ സീമന്ത(നെറുക)രേഖ. ൨. കളങ്കവും, ക്ഷയം മുതലായ മറ്റു ദോഷങ്ങളും; ഇവിടെ വൃത്തിരഹിതീതിയിലുള്ള രൂപകം അലങ്കാരം. ൩. താമരപ്പൂവ്. ൪. ഗദ്യോൽപ്രേക്ഷ. ൫. അധരം. ൬. കവളിണി.

സൗന്ദര്യം, ശൃംഗാരം, ശ്രീ, യിവമുന്നിന്റെ
മൂന്നു വരകളുണ്ടെന്നു ഞ്ഞിത്;

തോരകളതീവ(ച) സമങ്ങൾ; വടിവൊത്ത
കൈകൾമിനുത്തുണ്ടുജലങ്ങൾ;

ഹസ്തം സുശീതമുഷ്ണജകോമളം
(൨) സ്വസ്തികപത്മാഭിരേഖാങ്കിതം;

• (൩) നീർപ്പുവിതരപോലുജ്ജ്വലം വിരലുകൾ;
നീർപ്പോലുപോലേമണിനഖങ്ങൾ;

(൪) താമരത്താരകത്തിന്നൊത്ത മെഴുനിറം;
താമരത്താർമണം മെയിലെങ്ങും;

(൫) താമരമങ്കയാരപോലെസ്സുലക്ഷണ-
(൬) മാമരമങ്കയാളുല്പസിച്ചു.

രക്തോപ്പചാദങ്ങൾ കോമളപാദങ്ങൾ.
രത്നാംശുഭീപ്രങ്ങൾ കാൽനഖങ്ങൾ;

ശാസ്ത്രോക്തലക്ഷണമെല്ലാമിണങ്ങിയ
(൭) നാത്രത്തിൽ കങ്കണഹാരാഭ്യങ്ങൾ;

മ. ഞ്ഞു. ൨. സ്വസ്തികം, താമരപ്പൂവുദരലായവയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള ഉത്തമരേഖകൾ ഉള്ളതു്. ൩. താമരപ്പൂവ്. ൪. താമരപ്പൂവിന്റെ ഉള്ളുപോലെ സ്തിമധ്യസ്തന്നരകമായ ദേഹം. ൫. ലക്ഷ്മീഭാവത്തി. ൬. കല്പവൃക്ഷംപുത്രിയായ ആശ്രി. ൭. ദേഹം.

ചാത്തിയും, (വ) കാഞ്ചന കഞ്ചി കിലുങ്ങിയും
നേഞ്ഞാരു (ൻ) മേഘകപ്പടുത്തും,

(മം) പാടലരമ്യ റവുക്ക ധരിച്ചു-
(മം) പാദപകമ്പ വിളങ്ങി പാരം.

[ശ്രംഗാരക്കര തട്ടി മലിനപ്പെടാത്ത ദിവ്യസ്ത്രീയുടെ സാത്വികമായ നൈസർഗ്ഗികസൗന്ദര്യത്തെ കൃത്രിമകല്പനങ്ങൾക്കൊക്കെ മോടിവിടിപ്പിക്കാതെ ഉചിതവും ശുദ്ധവും ആയ നിലയിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ പുരാണകവിതയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഭാവനോദ്ദീപകത്വവും ആർക്കും അപലപിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല]

14. ഒരു ഉപദേശം

(കിളിപ്പാട്ട്)

ആരെയും ഭോമിച്ചുപോകാലാ, കക്കാലാ;
നേരുകേടോതൊ (മ)ല്ലനിഷ്ഠാഹിതങ്ങളും,
അന്യന്റെ പല്ലതാൻ (വ) ശാകതോയങ്ങൾ താൻ

വ. പൊന്നരഞ്ഞാൻ. ന്. കരുത്ത പട്ട്. മം. ചെമ്മന്ന മനോഹരമായ മുലപ്പടം. മം. വൃക്ഷപുത്രി.

14. മ. അനിഷ്ടവും അഹിതവും ആയിട്ടുള്ളതും ഒരാളോടും പറയരുത്.
വ. ചീര. വെള്ളം എന്നിവ.

മണ്ണുതാൻ കട്ടാൽ നരകത്തിൽ വീണുപോം.

*നഞ്ഞല്ല നഞ്ഞു; (ഛ)നഞ്ഞായിതങ്ങുസപം;
അങ്ങനാ വർജിക്ക ഭവസപവും സഭാ

(2) ശുഷ്കചൈരങ്ങൾ തുടങ്ങാലാ വേണാത്ത,
തക്കങ്ങൾ വർജിക്ക, കോഷണിക്രട്ടാലാ;
ആവോളമേഷണിനൊരനായ് ചൂരൊലാ,
കൈവച്ചുപോകരുതന്യവിത്തങ്ങിൽ.

• മുറും തനിക്കനുക്രമമല്ലാത്തതു
മറുളവങ്കലുമാചരിച്ചിടൊലാ.

രാഗവും, ദോഷവും, ക്രോധവും, ലോഭവും,
ശോകവും, മീഷ്യയും, മോഹവും, ഭംഭവും,
ജ്ഞാനിനിന്ദാ, വജ്ഞ, ഗർവ്വം, മന്യുയയും

(ന)ഹീനനിഷേവയും വർജിക്ക (ര)തുഷ്ടയും
വിത്തത്രേ(ര)ലോഭം പാപത്തി,നതിൻചേരാം (ന) [മോഹം

(െ)പത്രങ്ങൾ ചതി ഡംഭം; (വ)സ്കന്ധമാണസത്യം പോൽ

കൊമ്പുകൾ(ൻ)മായം; പൂക്കൾ (ഹ)ദുർമ്മതി; ഗന്ധം [ക്രോധം;

വൻഫലമജ്ഞാനം; (ഹഹ)സ്വാഭാധർമ്മം നിരൂപിച്ചാൽ:

മ. അന്യന്റെ മുതലാണ് വിഷം. ഹ. നിസ്സാരസംഗതിക്കുള്ള
വൈരം. ന. നീചസേവ. ര. വിഷയച്ചു. രി. ധനേച്ഛ പാപമാ
കുന്നമരത്തിന്റെ ബീജമാകുന്നു. ന. മനസ്സിന്റെ വെളിവില്ലായ്മ.
െ. ഇലകൾ. വ. കവുളി. റ്. കള്ളത്തരം. ഹർ. ദുർബ്ബദ്ധി. ഹഹ.
അധർമ്മമാണ് പാപവൃക്ഷഫലത്തിന്റെ സ്വാഭ്.

*അപഹ്നനരൂപകാരം.

സൈപരമീമരത്തിന്റെ കൊമ്പത്തു വാഴ്വു (പ)ചേർ-
 ശ്വരനാസ്തികേർഷ്യാലുവഞ്ചകവിഹംഗങ്ങൾ.

(൨) അശ്രദ്ധയിതിന്നുപതു; (൩) തൃഷ്ണാബ്ധേനിഷേധകത്താ-

(൪) ലശ്രമം വളരമീ (൫) ലോഭപാദപത്തിന്റെ

തണലിലിരുന്നതിൻ പഴുത്ത ഫലങ്ങൾ തി-

ന്ന, വതൻ മധുരമായോന്നുന്ന രസത്താലേ

നിത്യവും സംതുഷ്ടരായ് സുഖിച്ചു ധരുന്ന

മത്സ്യവൃന്ദത്തിൻ ഗതി കേവലം കീഴ് പോട്ടത്രേ.

ആകയാൽ ധനപത്ര കളത്ര വിചിന്തയു

ണ്ടാകരുതതു വിഭവമാഗ്നമല്ല, ജ്ഞാൻറെ ശാം.

(൬) ചിന്തകൾക്കിടയിലായ് കണ്ടേക്കാതായ സുഖ-

(൭) മന്തരാ വീണ്ടും വന്നുകേറുന്ന മധാഭിമം.

[ഈ പദ്യപ്രബന്ധത്തിൽ, “വിത്തത്രേ ലോഭം പാപത്തി-
 ന്” എന്നാദിയായ ഭാഗങ്ങൾകൊണ്ട് ഭുഷ്കൃത്യങ്ങൾ ആചരിച്ചു
 കൊണ്ടു തൽക്കാലത്തെയ്ക്കു സുഖം അനുഭവിക്കുന്ന കൂട്ടർ പാപമാ-
 കുന്ന വിഷവൃക്ഷത്തിന്റെ തണലിലാണ് വിശ്രമിക്കുന്നതെന്നും,
 ആ പാപവൃക്ഷത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തിക്കുള്ള വിത്ത് ധനമല്ലയാണെ

പ. കള്ളന്മാർ, ക്രൂരന്മാർ, നാസ്തികന്മാർ, അസുയാലുക്കൾ, ചതിയ-
 ന്മാർ എന്നിവരാകുന്ന പക്ഷികൾ. ൨. വിദ്യ, നൽക്കൽങ്ങൾ മുതലായവ
 യിലുള്ള അശ്രദ്ധയാണ് ഈ ലോഭവൃക്ഷത്തിനുള്ള ഗുരു. ൩. വിഷയസു-
 ഖേമയകുന്ന പെള്ളംകൊണ്ടു നന്നായ്ക്കൽ. ൪. പ്രയാസംകൂടാതെ.
 ൫. ധനാർത്തിയാകുന്ന മരത്തിന്റെ. ൬. പ്രാപഞ്ചികചിന്തകൾ. ൭.
 ജടസ്കന്ധം.

നും മറ്റും കല്പനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് എത്രയും ചമൽക്കാരസുരഭിലമായിരിക്കുന്നുണ്ടു്. മരത്തിന്നു്, വിത്തു്, വേരും, കൊമ്പും, ഇല, റൂവു്, കായ മുതലായവ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ വിധത്തിൽത്തന്നെയാണു് പലാത്തിന്നു് പ്രാദം മോഹം മുതലായവയും, ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന സംഗതിയേ പൗരാണികകവി ഉചിതമായ മനോധർമ്മം ഉപയോഗിച്ചു ഭംഗിയായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.]

15. നന്ദനോദ്യാനം

പെരുത്തു പൂക്കായ്ക്കൾ നിറഞ്ഞ (ഈ)പുണ്യമാ.
മരങ്ങളും പക്ഷി(കൾ) മൃഗാൽക്കരങ്ങളും
മഹാത്മ്യതശ്രേഷ്ഠ(ന) വിമാനപങ്ക്തിയും
ചുഴന്നു ശോഭിച്ചിതു (൪)ദിവ്യമാവനം.
അതീവസർവ്വ(കൾ)സുമാവകീർണ്ണമാ-
മതിന്നകം മണിനടന്നു വണ്ടുകൾ;
മുഴങ്ങി (൩)സാരംഗമയുരനിസ്ഥനം;
മനോജയായ്ക്കുകി കയ്യിൽക്കലങ്ങളും.

൧. വിശിഷ്ടങ്ങളായ മഹാപുഷ്പങ്ങൾ. ൨. പക്ഷിമൃഗസമൂഹം.
൩. വിചിത്രങ്ങളായ ദേവഗൃഹ (വിമാന)ങ്ങളുടെ നിര. ൪. ആ നന്ദന
കുന്ന ദേവോദ്യാനം. ൫. സകല ജന്തുക്കളിലുമുള്ള പുഷ്പങ്ങൾ നിറ
ഞ്ഞതു്. ൩. മനുഷ്യയേയും മയിലുകളുടേയും ശബ്ദം.

വിളങ്ങി (ഘ)പാടീരമരങ്ങൾ നീളവേ;
 വിരിഞ്ഞു നിന്നു നളിനങ്ങൾ പൊയ്ക്കയിൽ;
 മനം കവർന്നു മധുരം പളകൊളി-
 ജ്ജലം നിറഞ്ഞെത്തിയ കൂപവാപികൾ

മണിക്കൊടിക്കൂറുകൾ താഴികക്കടം
 (ച)സമാമരമത്രവുമൊത്തു ഭംഗിയിൽ,
 (ന)വരാപ്സരഃ സ്രീകൾ പലേതരം രമി-
 ചെഴുന്ന പൊന്മേടകളാൽ (ര)പരീതമായ്.

ഒരേട(ഇ)മോത്തോതു മുദാരശബ്ദവും,
 (ന)പരത്ര (ഐ)ഗന്ധർവഗണോപഗീതിയും
 (വ)സുരർഷികിംപുരുഷചാരണാഭ്യരും
 നിറഞ്ഞു ശോഭിച്ചിതു ദിവ്യമാവനം.

കടമ്പ, കായാവു, ഫലാവനമ്രമാം
 കവുങ്ങു, തെങ്ങി, ത്ത, പിലാവു, മാവുകൾ
 (ൻ)സുമാധ്യചാമ്പേയ (ഘ)മുദാരസൈന്യരഭം
 പടീര, മാലാഞ്ഞിലി, വാഴ, നാരകം.

അശോകമഗ്നിപ്രപേച്ഛപഭാസുരം;
 പായൻ, ലവംഗം, ചരളം, വിളാർമരം.

ഘ. ചന്ദനമരങ്ങൾ. ഫ. വെണ്ണാമരം. ചെൺകൊറക്കടയും
 ന. ശ്രേഷ്ഠകളായ അപ്സരസ്സന്ദരികൾ. ര. ചുറ്റപ്പെട്ടതു്. ഇ. വേദ
 നിർഘോഷം. ന. മറ്റൊരിടത്തു്. ഐ. ഗന്ധർവന്മാരുടെ പാട്ടു്. വ.
 ദേവർഷിമാരും, കിംപുരുഷന്മാരും, ചാരണന്മാരും മറ്റും. ഞ. പൂക്കൾ
 നിറഞ്ഞ ചെറുകാ. ഘ. നാരകമുള്ളതു്.

പനച്ചി, നാഗം, കരുണാച്ചി, മാതളം,
സുരഭി, വേപ്പ, ത്തികൾ, ഞാവൽ, കൊന്നയും,

മരങ്ങൾ മറ്റുള്ളവയും, സദാപി പു
നിറഞ്ഞതും പിടുകമല്ലികാഭിയും
മുഴുന്ന് നാനാമൃഗവർഗ്ഗയുക്തമായ്
വിളങ്ങി (൧) വണ്ടിണ മുരളി നന്ദനം.

(കളകം)

(൨) യുഗ്രതപ്തപ്പെൺകൊടിമാർകളുടെ (൩) ചു-
മയൂളിയിൽപ്പറ്റി മയങ്ങി മേവിനാർ;
സുകോമളം (൪) കോകില കാകളീരതം
മുഴങ്ങി (൫) നാനാവഗമഞ്ജനാഭവും.

(൬) കമാരവൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നിടയ്ക്കിടേ-
ക്കൊഴിഞ്ഞ നൽത്തുമണമുള്ള പൂക്കളാൽ
(൭) വികീർണ്ണമായ്ത്തത്ര വിളങ്ങി (൮) മന്നിടം
ശരിക്കു പുഷ്പാഞ്ജലിമെയ്തതിൻവിധം.

(൯) മരാളകാരണ്ഡവർണ്ഡമണ്ഡിതം
മണപെരും (൧൦) തണ്ടലർ ചേർന്നുപൊയ്ക്കയും.

൧. വണ്ടിൻനിര ൨. പെൺവണ്ടുകൾ ൩. പൂമന്തൻ. ൪. കയിലുക
ളുടെ കളമധുരമായ ശബ്ദം. ൫. പലതരം പക്ഷികളുടെ മനോഹരശബ്ദം.
൬. ചെറിയ പൂമരങ്ങൾ. ൭. ചിന്നിയതു. ൮. ചുവടെയുള്ള നിലം. ൯. അ
രയന്നങ്ങൾ കളക്കോഴികൾ എന്നിവയുടെ സമൂഹത്തെ ശ്ലേഷിച്ചതു. ൧൦
താമരപ്പൂവ്.

(൧) ശുഭോദപൂണ്ണം (൨) കടൽനേർ തടാകവും,

(൩) സുരർഷി ഗന്ധർവ്വിഹാരഭൂമിയും

(൪) സുപർണ്ണഭണ്ഡോജപലകംഭോജമിതം

(൫) വിമാനസേനധവ്രജവും മുഴുന്നതായ്,

(൬) വരാഹരോമുഖ്യരെയുന്ന നന്ദനം

വിളങ്ങിടുന്ന (൭) വിമലൈകഗമ്യമായ്.

(കുളകം)

16. കർമ്മശക്തി

(കിളിപ്പാട്ട്—കേക)

നീരുൾപ്പക്കൈഴം മീനം വലയിൽക്കുടുങ്ങുന്ന,

മാരുതന്നൊപ്പം മണ്ടും മാനമേല്ക്കുന്ന ബന്ധം;

നൂറുയോജന പറന്നിരതേടീടും പക്ഷി

ഘോരമോഹത്താൽ കാണാ കാലിന്ദ്രമൽവീഴും പാശം.

൧. നല്ല തെളിവെളളം നിറഞ്ഞ. ൨. കടൽപോലെ ഗംഭീരമായ കുളം. ൩. ദോർഷിമാരും, ഗന്ധർവരും വിഹരിക്കുന്ന സ്ഥലം. ൪. സുപർണ്ണകാലുകുളാടുക്രിയ താഴികക്കുടങ്ങുകൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്നത്. ൫. ദേവഗൃഹങ്ങളിലുള്ള മാളികകൾ. ൬. ശ്രേഷ്ഠകളായ അപ്പാരസ്മീകൾ മുതലായവർ. ൭. നിർല(പാപമകന്നവ)രായ ജനങ്ങൾക്കു മാത്രം ഗമിക്കത്തക്കത്.

ഇത്ര ഭാരമേറ്റാകുന്നു(൧)കാലം; മറ്റു
 (൨)സുസ്ഥിതിയിടിക്കുന്നു; നിരപ്പില്ലാതാക്കുന്നു;
 ഭാരതാവേയിരപ്പാളിയാക്കുന്നു വീണ്ടും, (൩)ലോക-
 ഫേതുവാ(൪)യനാഭ്യന്തമാകിയ കാലം താൻ താൻ!
 ഭ്യോവിലായാലും ഭൂവിലായാലും ശരീരിക-
 ഭേദവരും കാലാധീനൻ; കാലം താനിപ്പാരെല്ലാം.
 (൫)ശാഖികൾതന്മേലുണ്ടാം കായയെന്നതുപോലെ
 ലോകരിലെങ്ങും മുത്തുപഴുത്തീടുന്ന കാലം,
 മന്ത്രമോ(൬)പ്രഭാനമോ, തപസ്സോ(൭)വയസ്യനോ,
 ബന്ധുഃവാമതിയാകാ(൮)കാലഭഗവാന കാക്കാൻ
 (൯)ആകാശേഘനൈഘത്തേ കാറുപോലീലോകത്തെ

൧. കാലശക്തി എന്നു പറയുന്നത്, ജീവികളുടെ ഹൃദയഭൂമിയിലുള്ള കർമ്മങ്ങളുടെ സുഖദുഃഖരൂപങ്ങളായ ഫലങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്ന പ്രകൃതി (ഈശ്വര) നിയമമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. കർമ്മത്തെയാണ് കാലശക്തിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അതതു ഫലങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നത്. വെള്ളത്തിനുള്ളിൽ സൂക്ഷിതമായി ജീവിക്കുന്ന മത്സ്യവും, വായു വേഗത്തിൽ ഓടാൻ കഴിയുന്ന മൃഗവും കാലശക്തിയാൽ, ആ വക രക്ഷ കഴിഞ്ഞാൽ, ബന്ധനത്തിൽപ്പെട്ടുപോവുന്നു. ൨. നല്ലനിലയേ ഇടിച്ചു കളയുന്നു; സമത്വംകളഞ്ഞു വിഷമത്വം ഉണ്ടാക്കുന്നു ൩. കാലം ലോകത്തിനു ഫേതുവാകുന്നതങ്ങിനെയാണ്, ലോകം കാലാധീനമാകുന്നു. കർമ്മശക്തിതന്നെയാണ് കാലശക്തിയായിപ്പരിണമിക്കുന്നത്. ൪. കാലം ആഭ്യന്തങ്ങളില്ലാത്തതും എങ്ങും വ്യാപിച്ചതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് 'ഇപ്പാരെല്ലാം' കാലമായിരിക്കുന്നത്. ൫. വൃക്ഷങ്ങളിൽ കായ്ക്കൾ എന്നപോലെ, ജീവികളിൽ കർമ്മപരിണാമമായ കാലം കർമ്മാനുരൂപഫലമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ൬. ദാനധർമ്മങ്ങൾ. ൭. സ്നേഹിതൻ. ൮. കാലത്താൽ അടിക്കപ്പെട്ടവൻ. ൯. ആകാശത്തിൽ കാറു മേഘനിരയേ എന്ന പോലെ ലോകത്തിൽ കർമ്മപരിണാമമായ കാലം ജീവികളേ ചുറ്റിപ്പറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

യാകവേചുററിക്കുന്നു കമ്മയുക്തമാം കാലം;
 കമ്മസംയുക്തം കാലം: (൧)കാലമേ തൽകീഴ്നിൽക്കു-
 മീമനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിപ്പുപലകമ്മം;
 കമ്മംതാൻ മിത്രം, ബന്ധു; കമ്മം താൻ ശരീരിക്കു
 (൨)ശമ്വമശമ്വ മുണ്ടാക്കിത്തീർത്തീടുന്നു.
 വെള്ളിപൊന്നിവപലരൂപത്തിലാക്കപ്പെട്ടു-
 നില്പയോ സ്വകമ്മത്താൽ ദേഹിയുമാ(൩)മട്ടാകും!
 (൪)മുൽപ്പിണ്ഡം കചാലനെന്നിച്ഛിപ്പതതായ്തീരു-
 മപ്പടി മുൻകമ്മത്തിന്നായത്തർ ശരീരികൾ:
 ദേവതാം, നരതാം താൻ, പശുപക്ഷ്യാദിതാം താൻ
 (൫)സ്ഥാവരതാംതാൻദേഹി നേടുന്നു സ്വകമ്മത്താൽ.
 താൻചെയ്തതനുഭവപ്പെടുന്നു നിരന്തരം;
 താൻവരുത്തുന്നു ദുഃഖം; താൻവരുത്തുന്നു സുഖം.
 വിത്തമോ വിജ്ഞാനമോ കൊണ്ടു തൽകമ്മം മാറാൻ
 ശക്തനല്ലാരും;സുഖദുഃഖങ്ങൾ(൬)ഭജിക്കതാൻ.
 ആയിരം (൭)പൈ നിന്നാലും, തള്ളയോടേണയും ക-
 ന്നാവിധം കർത്താവിനെപ്പിന്തുടരുന്നു കമ്മം.

൧. കാലം, തന്റെ കീഴിൽ വർത്തിക്കുന്ന മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു വാസ
 നാനരൂപേണ പലതരം കമ്മങ്ങൾ ചെയ്യിക്കുന്നു. ൨. സുഖവും ദുഃഖവും.
 ൩. ഈ ഉപമ അത്യന്തം അനുഭവപ്രതീതി വരുത്തുന്നതാകയാൽ ഏറ്റവും
 പരിൽക്കാരമുള്ളതാണ്. ൪. മണ്ണു കശവൻ വിചാരിക്കുന്ന രൂപത്തിലുള്ള
 പാത്രമായിപ്പരിണമിക്കുമ്പോലെ പ്രാണികൾ കമ്മത്തിന്നനുരൂപമായ ജന
 ഭത്തയും അനുഭവത്തെയും അധിഗമിക്കുന്നു. ഈ ഉപമയും തുലോം ഹൃദ്യം
 തന്നെ. ൫. ചലനശേഷിയില്ലാത്ത പാപ വൃക്ഷാദികളായിത്തീരുക. ൬.
 കർമ്മലാഭമായ സുഖദുഃഖങ്ങൾ അനുഭവിച്ചേതീത്ര. ൭. ആയിരം പശു
 കൾ ഒന്നിച്ചുനിന്നാലും പശുക്കളി ആ പ്രദേശത്തിൽനിന്നു അതിന്റെ തള്ള
 യേ തിരഞ്ഞുപിടിച്ചുണയുന്നതെങ്ങിനെയോ, അങ്ങിനെതന്നെ കമ്മവും,
 കമ്മം ചെയ്തവനെ പിൻതുടൻ ഹലം അനുഭവിപ്പിക്കുന്നു.

(൧) അന്തമായതിനേൽക്കാ, താനനുഭവിക്കാതെ;
 (൨) ബന്ധം നിജകർമ്മം മാറുവാനാരാളാകും?
 തമ്മിൽ വേർപിരിയാതെ ചേർന്നുവഴുന്ന് സദാ
 കർമ്മവും കർത്താവും ഹാ! നിഴലുംവൈലും പോലേ.
 എങ്ങനെയുണ്ടെന്നും സുഖദുഃഖങ്ങളൊരാ-
 ഉള്ളതയാളേ കെട്ടിവലിച്ചെത്തിപ്പുകർമ്മം
 (൩) ദൈവംപോൽ സുഖദുഃഖമകുവെന്നൊരുവൻ;
 കൈവരുത്തുന്നതുകർമ്മം ജാഗ്രത്തിൽ സ്വപ്നത്തിലും;
 (൪) അന്യനെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനം; (൫) വിഷദുഃ-
 വഹ്യസ്രുങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷ്യനെ രക്ഷിക്കുന്നതും.
 ദൈവരക്ഷിതംനിൽപ്പു രക്ഷയില്ലാതെതന്നേ;
 ദൈവനാശിതത്തിന്നോ, രക്ഷയില്ലാതെത്തന്നേ.
 മന്നിങ്കൽ വിതയ്ക്കുന്ന വിത്തെന്ന കണക്കിനെ
 തന്നിൽമേവുന്നതുകർമ്മം കാലത്തു(൬) വിളയുന്നതും.
 എണ്ണതീരുമ്പോൾ ഭീപംപൊലിഞ്ഞുപോകുന്നതിൻ-
 വണ്ണമേ കർമ്മംതീർന്നാൽ ഭേദിക്കമുതിയായ്;
 (൭) തത്ത്വജ്ഞൻ ചൊൽവു കർമ്മനാശത്തിൽമുതിയെന്നും;

൧. നാശം, ൨. കർമ്മം സംഗതേ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകയാൽ ആത്മാ-
 വിനു ബന്ധത്തേ വരുത്തുന്നതാകുന്നു. ൩. കർമ്മം ഈശ്വരനെപ്പോലെ ഒരു
 തന്നെ സുഖദുഃഖങ്ങൾ നൽകുന്നു. ൪. മറ്റൊരുത്തനേ കർമ്മം വീണ്ടും കർമ്മ-
 ത്തിനായി പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ൫. രക്ഷിക്കത്തക്കവനാണെങ്കിൽ അവനെ
 കർമ്മഫലമായ ദൈവം (ഈശ്വരവിധി) വിഷത്തിൽനിന്നും, തടവിൽ
 നിന്നും, തീയിൽനിന്നും, ആയുധത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കാതെയിരിക്കുന്നതല്ല.
 ൬. ഫലപ്രദമായിത്തീരുന്നു എന്നു സാരം. ൭. സുചിത്തരത്വം കണ്ടറിഞ്ഞ
 മഹാത്മാർ, ഭൂത (സഞ്ചിത) കർമ്മം അനുഭവിച്ചുതീരുമ്പോൾ രോഗാദികാര-
 ണങ്ങളാൽ ഭേദിക്കുക ഭേദനാശം നേരിടുന്നു എന്നും, എന്നാൽ പ്രാർ-
 ബ്ധകർമ്മത്തിന്റെ ഫലാനുഭൂതിക്കായി പ്രാണികൾ പിന്നെയും ജനി-
 കുന്നു എന്നും പറയുന്നു.

തത്ര കാർണ്ണമത്ര പ്രാണിഷ്ഠ നാനാരോഗം.

ഒത്തവണ്ണമേ വരും കർമ്മത്താൽ വരാനുള്ള-

(൧)തത്ര കില്ലില്ല, (൨)ദൈവം ദുരതിക്രമമല്ലോ!

[കർമ്മശക്തി എന്ന ഈ കവിത, ഗംഭീരങ്ങളായ ലോകതത്വങ്ങളേ സാധാർദ്ദങ്ങളും അനഭവപ്രത്യായങ്ങളും സന്ദർഭോചിതങ്ങളുമായ ഉപമകൾകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാക്കിത്തീർത്തു, വിനോദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വിജ്ഞാനം നൽകുന്ന ഒന്നാണത്രെ ഒരു പ്രബന്ധമാണ്. പുരാണകവികളുടെ നിരീക്ഷണശക്തിയും തത്വഭൂഷിയും എത്ര ആഴത്തിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന് ഇമ്മാതിരി അനേകം ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണിപ്പാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു.]

17. മഹാമേരുപർവതം

I

പാരംപൊങ്ങി നദസ്സണഞ്ഞു വിലസീ

നാനാ(൧)മണിധാതു-

ത്താ(൨)രത്താദ്രിയഭീഷ്ടമൊക്കെയരളും

കല്പദ്രുമത്തോപ്പൊടും,

൧. ഇതിൽ സംശയമില്ല. ൨. കർമ്മവിപാകത്തെ ദൈവം അല്ലെങ്കിൽ ഈശ്വരവിധി എന്നു പറയുന്നു; ആ ദൈവത്തെ ആർക്കും തട്ടി നീക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്നു താൽപര്യം.

17. ൧. പലതരം രത്നങ്ങളും ധാതുദ്രവ്യങ്ങളും കലർന്നു. ൨. മഹാമേരു.

ഭരതേയൈഃ ഷകുന്ന (ഛ) ദിവ്യനദിതൻ
 (ഠ) കല്ലോലമാലോല്പുഷ്പ-
 നീരത്തുളളികൾ മുത്തുപോലെ ചിതരും
 പാറപ്പുറ (ഞ)ച്ചാത്തൊടും.

സൈപരം തത്ര രമിപ്പതുണമരരും
 ഗന്ധർവ്വവിദ്യാധര-
 ന്മാരും ചാരണ കിന്നരസിംഗണവും

• നാഗാപ്സരസ്സീലരും;
 ഏറെച്ചോലയുമാരൊഴുകു മുറവും
 തുനീരണിപ്പൊയ്ക്കയും

ചേരുന്നാ (ർ) ഗ്നിരി മെരലിതൻ ഗുഹകളിൽ
 പാർക്കുന്നു യോഗീശ്വരർ.

(ഓ) താലം, തെങ്ങു, കവുങ്ങു, പുന, ചരളം,
 പൂച്ചമ്പകം, ചന്ദനം,

(ഏ) സാലം, പാതിരി, വാഴ, കൈതയിവയും
 നാനാ(ഐ)ലതാകുണ്ടുവും

(ഏ)ആലക്ഷ്യങ്ങൾ പളിങ്കുപാറകളുമാ,

(ഏ)ദിവ്യാനുഭാവോദ്ധൃപമാം

ശൈലത്തിൽ സുതരാം (ഏ)സുചർണ്ണകലശം
 മിന്നും(ഏ) വിമാനങ്ങളും.

ഛ. ആകാശഗംഗ. ഠ. തിരമാലകളുടെ അടിയിൽ തുളളിമറിയുന്ന
 വെള്ളത്തുളളികൾ. ഞ. പ്രഭം. റ്. പർവതശ്രേഷ്ഠൻ. ഓ. കരിമ്പനം.
 ഏ. പെരുമരം. ഐ. പല വള്ളിക്കുടിലുകൾ. ഏ. കാണാവുന്നവ. ഏ.
 ദിവ്യമായ മാഹാത്മ്യത്തോടുകൂടിയതു്, ഏ. പൊന്താഴികക്കടം. ഏ.
 ദേവഗുഹങ്ങൾ.

II

(കിളിപ്പാട്ട്—കാകളി)

നാനാമണിസപ്തപുഷ്പം മഹാമേഘ
 (ഘ)ഭാണമാൻപോലെ വിളങ്ങുന്നു കാന്തിയാൽ.
 ശീതളാശോകത്തണലിലിളക്കമി-
 ല്ലാതങ്ങു വാഴ്വു സമാധിയിൽ യോഗികൾ;
 വന്തപംചെയ്തു മുനിമാർ; മുഴങ്ങുന്നു
 സന്തതം പുണ്യമാം ദിവ്യവേദസപനം
 ചേണാൻ ചന്ദനത്തോപ്പിലിരുന്നങ്ങു
 വീണകൾകൈക്കൊണ്ട ഗന്ധർവ്വകിന്നരർ
 സപ്തസ്വരാലയ മുർച്ഛനാതാളങ്ങ-
 ളൊത്ത സംഗീതം മുതിർന്നു ഭംഗിയിൽ
 ഗുണമാടുന്ന സുരസ്രീകൾ (൨)നിർജര-
 സിദ്ധാദിസേവിതമാമമ ഹാരിയിൽ.
 ചന്ദനാശോകപുനാഗനാഗങ്ങളും
 മന്ദാരസന്താനമുഖ്യവൃക്ഷങ്ങളും
 (൩)മന്ദാകിനീ ജലസിക്കുളായ് (൪)ത്തത്ര
 നന്നായ് വളർന്നു വിലസുന്നു നീളവേ
 നാനാതരം രത്നധാതുക്കളുണ്ടങ്ങു,
 നാനാവിനോദവും നാനാശുഭങ്ങളും,

൧. സൂര്യൻ. ൨. ദേവന്മാരാലും സിദ്ധദേവ (സിദ്ധയോഗി)കളാ
 ലും സേവിക്കപ്പെട്ടത്. ൩. ദേവഗംഗയിലെ ജലത്താൽ നന്നായിപ്പെട്ടവ.
 ൪. അതിൽ (മേന്മയിൽ).

പൊൻതാമരകളും വെൺതാമരകളും
 ചെന്താമരകളും ചേൻ സരസ്സുകൾ,
 (൧) ഫലംസകാരണ്ഡവപക്ഷിവിഗ്നങ്ങളാൽ
 സംസേവിതങ്ങളായ് ശ്ലോഭിപ്പു നിർഭരം.
 (൨) ചന്ദ്രഫലസാദമാം പൊൻപിടിച്ചാമര-
 വൃന്ദവും താഴികക്കുളവുമൊത്തതായ്
 പർവ്വതപ്രായമാം പ്രാസാദപങ്കുതിയും,
 ദിവ്യങ്ങളായ (൩) വിമാനശതങ്ങളും
 തിങ്ങിവിളങ്ങുന്ന നാനാഗുണങ്ങളാൽ,
 തുംഗഫലം സുരർ മേവുമാപ്തർവൃതം.

18. പ്രാപഞ്ചികസുഖം

(കിളിപ്പാട്ട്—കാകളി)

(൪) വിത്തമുണ്ടാക്കുവാൻ ഭുജ, മുണ്ടാക്കിയാ-
 ലത്ര രക്ഷിക്കുവാൻ ഭുജ, മതിൻവിധം
 നാശം ഭവിക്കുകിൽ ഭുജം; ചെലവു വ-
 ന്നേശിയാൽ ഭുജം; ധനത്തിലുണ്ടോ സുഖം?
 നീരഗ്നിയെന്നിവയിങ്കൽനിന്നും (൫) ജ്ഞാതി

പ. അരയന്നങ്ങളും കുളക്കോഴികളും, ൨. ചന്ദ്രാനപ്പോലെയും അര
 യന്നത്തേപ്പോലെയും ശോഭിക്കുന്ന (വെളുത്ത). ൩. ദേവഗുഹ സമൂഹങ്ങൾ
 അല്ലെങ്കിൽ വ്യോമയാനങ്ങൾ. ൪. പണം, ൫. ബന്ധുക്കളും കുളുന്മാരും.

ചോരരിൽനിന്നും റൂപങ്കൽനിന്നും ഭയം
 ചേരുന്ന സമ്പന്നനനപഥം; ദേഹിക്കു
 ഘോരോഗ്രമൃത്യുവിൽനിന്നെന്നപോലവേ.
 (എ) ഏററത്തിലുള്ള മയക്കു, മിറക്കത്തി-
 ലേററം മനസ്സാപമുണ്ടാക്കിവിട്ടിടം
 സമ്പാദനത്തിലും ക്ലേശമേല്പിക്കു, മീ-
 സ്സമ്പത്തുകൊണ്ടു സുഖപ്രാപ്തിയെങ്ങിനേ?
 (ഈ) മുൽപ്പാടഴൽപ്പെട്ടു നേടിടുന്ന ധനം;
 പില്ലാടതുപ്തനായ് തീരുന്നിതെന്നിലും
 അത്രയല്ലേററമകാർപ്പുസകുതിയും
 സ്വർദ്ധയും ലബ്ധമുദിക്കുന്നു ഗർവ്വം.
 ഭൃത്യത, ഹണികയേപ്പാട, ടിമത്ത-
 മുത്തമാനത്തമദേദമജ്ഞതപവും
 നിത്യം (ന) പ്രിയപ്രിയയോഗവിധോഗങ്ങള-
 വിത്തശ്ശുതപവും മത്സ്യനു ഭുഖദം
 (ര) ആലയചിന്തകളാളിന മത്സ്യനു
 ശീലഗുണങ്ങൾ പഠിപ്പെന്നിതൊക്കയും
 പച്ചക്കടത്തിൽപ്പകൻ നീർപോലവേ,
 നിശ്ചയമായുടലോടേ മുടിഞ്ഞുപോം!
 ഇല്ലസെരവ്യം (ഒ) പെരുമാളായി വാഴ്വോന-

മ. പണം വർദ്ധിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ മതിമയങ്ങും. പണം ക്ഷയിക്കുമ്പോൾ മനസ്സു കെടുകയും ചെയ്യും. ഏ. ആദ്യം. ന. ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളും, ഇഷ്ടയോഗവിധോഗങ്ങളും. ര. ഗുഹജ്ഞസ്സംബന്ധിച്ച വിചാരങ്ങൾ, വർദ്ധിച്ചു. ഒ. രാജാവ്.

മെല്ലായ്ക്കൊഴം (൧) സന്ധിവിഗ്രഹചിന്തയാൽ;
 പുത്രനാലും ഭയം ചേരുന്നതല്ലയോ
 പൃഥ്വിശ്വരസ്ഥാന, മെന്തതിങ്കൽസ്സുഖം?
 സമ്പത്തുകൊണ്ടുള്ള ഗർഭിനാൽ പ്രായേണ
 വമ്പരായ് വാണ നഹുന്മാദിഭൂപരം
 സമ്പത്തിച്ചില്ലയോ വിണ്ണിൽനി, നേ.വനീ-
 സ്സമ്പത്തിനാലൊരു സൗഖ്യമുണ്ടായ്ക്കൂതും?

(൨) രണ്ടുടയാടയിടങ്ങഴിച്ചോറിവ-

കൊണ്ടു സംതുപ്പിവരുന്നു നരേന്ദ്രനും!

(൩) കാരനും മൂടുന്നു തേജസ്വിസൂര്യനേ;

കാരിനേച്ചിന്നിച്ചു തള്ളുന്നു (൪) മാരുതൻ;

മാരുതൻതന്നെ തടുക്കുന്നു കുന്നുകൾ;

തീരെയക്കുന്നുകൾ വേകുന്നു വഹ്നിയാൽ.

വഹ്നിഃയ വെള്ളംകെടുത്തുന്നു; വെള്ളത്തെ

വഹിച്ചുകൊള്ളുന്നു തെരൊന്ന (൫) ഭാസ്കരൻ.

അബ്.ഭാസ്കരനും വിരിയെ (൬) ദിനാന്തത്തി-

ലിപ്പാർകൾ മൂന്നൊത്തരതിപ്പെടുന്നതേ.

ഏവം, പ്രപഞ്ചത്തിൽ, നിത്യനേകൻപരാ-

ത്ഥംവൊഴിഞ്ഞാക്കുള്ള (൭) സർവ്വാത്ഥമം പദം?

൧. സന്ധിയും യുദ്ധവും. ൨. രണ്ടു ഉടവസ്ത്രവും ദിവസം ഇടങ്ങഴി
 യരിച്ചോരും മാത്രമേ രാജാവിന്നു പോണ്ടുള്ളൂ. ൩. കാർമ്മാലപങ്ക്തി.
 ൪. കാരൻ. ൫. സൂര്യൻ. ൬. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഒരു പകൽ അവസാനി
 ക്കുന്നതു ചതുരയുഗം. കഴിയുമ്പോഴുള്ള മറ്റൊരു പ്രളയഘട്ടയിലാകുന്നു. ൭.
 എല്ലാറ്റിലും മീതെയുള്ള സ്ഥാനം.

ആരിഹ പണ്ഡിതൻ? സർവ്വജ്ഞനാരുമി-
 ല്ലാ,രുമില്ലാന്നു മറിഞ്ഞുകൂടാതെയും.
 ഏതിലുരിപ്പാക്കുതിലവൻ പണ്ഡിത-
 നേവർക്കുമോത്താൽ പ്രഭാവമൊരുവിധം!
 ഏറാം പ്രഭാവമൊരിക്കലൊരുത്തന്നും;
 പോരിൽ ജ്ജയിപ്പൂ (൧) നിലിവരേദ്രാനവർ;
 (൨)ദാനവന്മാരെ ജ്ജയിപ്പൂ നിലിവരും;
 നാനം ജയാജയം ഭാഗ്യം വർത്തിയാം!
 വന്നിടാ വിണ്ണിലും സൗഖ്യം സുരന്മാരി-
 ലൊന്നിനൊന്നേറിയ ലക്ഷ്മിയേക്കൊക്കെയായാൽ.
 വിണ്ണികൾ (൩) വേരറ്റത്തത്രേ ഭൂജിക്കുന്നു
 പുണ്യഫലങ്ങളീശ്വരപദഭോഷത്തിനാൽ.
 (൪) നിഷ് പുണ്യരായ് നരർ വീഴുന്നു വിണ്ണിൽനി-
 നിപ്പാരിൽ വേരറ്റ വൃക്ഷങ്ങൾ പോലവേ.
 ഇവക ഭുവങ്ങൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതാം
 ദേവാദിമത്സ്യനമിജ്ജഗത്താം; കയാൽ
 ഒക്കെ തൃജിക്കണം പണ്ഡിതൻ സന്തതം.
 ഭുവമൊന്നന്യഭുവത്താൽ കെട്ടുകയാം;
 മാരാപ്പൊരുത്തോളിൽനിന്നു മരതോളിൽ
 മാറിയിട്ടിട്ടു സമാശ്വസിക്കുംവിധം
 കഃമവും ശ്രോധവുമുള്ള മാപത്തു-
 (൫) മാമയശ്രുതവും വന്നുകൂടും ദ്രവം.
 ഒന്നൊഴിയായ് തെയിപ്പാരൊക്കെയീവിധ-
 മൊന്നിനൊന്നേറിയ മെച്ചം കലർന്നതും,

൧. ദേവകൾ. ൨. അസുരന്മാർ. ൩. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സുകൃതഫലം
 അനുഭവിക്കുന്നതും എല്പത്തിൽ കഴിയുന്നു. ൪. 'ക്ഷീണേ പുണ്യ മത്സ്യ
 ലോകം വിശന്തി' എന്നാണല്ലോ ശ്രുതി. ൫. ശാഗസമൂഹം (ഭുവങ്ങൾ).

(൧)ദുഃഖാകലിതവുമെന്നറിഞ്ഞിട്ടു
മുഖ്യമാം(൨)നിർവേദമുൾക്കൊള്ളണം ബുധൻ.
(൩)നിർവേദയോഗാൽ(൪)വിരക്തിയുണ്ടായാൽ,
നിർവ്യാജമാം ജ്ഞാനമുണ്ടാം വിരക്തിയിൽ;
ജ്ഞാനമാന്നാലാ(൫)പ്പരംപദം പാർത്ഥി-
ഞ്ഞുനമില്ലാത്ത(൬)വിമുക്തിയും നേടിടാം.

19. രാമരാജ്യഭാരം

ഭൂഭാരഭൂതന്മാരായ രാവണാദി ദുഷ്ടരാക്ഷസന്മാരേ നിശ്ശേഷം
കൊന്നൊടുക്കി ലോകത്തിൽ ധർമ്മവും, ശാന്തിയും, സമാധാനവും
നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ അയോദ്ധ്യയിൽ നാടുവാണ
തഴുന്ന കാലത്തേ രാജ്യസ്ഥിതിയാണ് ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്ക
ുന്നത്.]

(ഓട്ടംതുളച്ചത്)

(൧)സേനായാനന മൂലിയൊടരിജന-
ഹീനം സ്വസ്ഥവുമായി രാജ്യം.
കട്ടിപ്പൊന്നണിചാർത്തിന സജ്ജന-
(൨)മിഷ്ടാപൂർവ്വക്രിയകൾ നടത്തീ;

൧. ദുഃഖഭരിതം. ൨. നിരാശ. ൩. നിവേദമുണ്ടായാൽ. ൪. വി-
ഷയസുഖ വൈരാഗ്യം. ൫. ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥാനം. (മോക്ഷം). ൬. സംസാര
മോചനം.

19. ൧. സൈന്യങ്ങളും വാഹനങ്ങളും. ൨. യാഗംകഴിച്ച്, ജനോ-
പകാരാർത്ഥം കളം കിണർ മുതലായവ കഴിപ്പിക്കുക.

തുഷ്ടപ്രാമുനിമാർക്കുള്ള കളിത്തു;
 പുഷ്പിയിൽനിന്നു സസ്യങ്ങൾ സഭാ;
 പച്ചപ്പല്ലിൻ സുലഭതകൊണ്ടു ത-
 ടിച്ചുകൊടുത്തു തഴച്ചു ഗോക്കരം.
 വിളവേറീ വയൽ തോറും, (എ)പൂമകരം
 വിളയാടുകയായുതകരത്തോറും.
 മലർവാടികരം, ദേവാലയചണ്ഠകതികരം,
 മധുരഫലങ്ങൾ നിറഞ്ഞമരങ്ങൾ,
 തണ്ടലർത്തിക്കിയ പൊയ്കകളെന്നിവ-
 കൊണ്ടുവിളങ്ങീ നാടുകളെല്ലാം.
 (൨)തത്ര സഭംഭസ്ഥിതി(൩)വളവെന്നിവ
 മത്സ്യരിലല്ലാ പഴകളിൽമാത്രം!
 തറവാട്ടിനല്ലാതെ(൪)കലീനത-
 യൊരിടവുമനു ധനത്തിന്നില്ല!
 (൫)വിഭുമംഗനമാർകളിലെ!സ്ത്രേ
 വിഭാവാരിൽ കാണായിലാ!
 (൬)ശിതിപക്ഷപകളിലെന്നിയെ,
 സ്ഥിതിചെയ്തീല(൭)തമസ്സിഹ നരരിൽ!
 മുതലി(൮)ലനന്ധസ്ഥിതിയാന്നാലും
 പ്രതാദിനമുണ്ണാതില്ലെന്നൊരുവൻ!
 (൯)ഭണ്ഡം, കുട,മഴു,തുവകരം, ചാമര-

൧. ലക്ഷ്മീദേവി. ൨. ഡംഭോടുക്രിയ നില (ജനപക്ഷത്തിൽ)എന്നും,
 വെള്ളത്തോടുക്രിയ സ്ഥിതി (നദീപക്ഷത്തിൽ) എന്നും അർത്ഥം. ൩.
 (ജനപക്ഷത്തിൽ) കടിലചിത്തത. ൪. ആഭിജാത്യമെന്നും, ഭൂമിയിൽ ലയി-
 ച്ചു നശിക്കുക എന്നും അർത്ഥം. ൫. ശൃംഗാരചേഷ്ട എന്നും, മനോവ്യംമോ-
 ഹമെന്നും. ൬. കൃഷ്ണപക്ഷരാത്രികൾ. ൭. ഇരുട്ടു എന്നും, തമോഗുണം
 എന്നും. ൮. അന്ധ (കണ്ണുകാണാത്ത വ്യാമുഖൻ)നല്ലാത്തവനെന്നും, അന്ധ-
 സ്സോടു (അന്നും) കൂടാത്തവൻ എന്നും. ൯. കാലം എന്നും, ശിക്ഷ എന്നും.

മെന്നീവകകളിലല്ലാതില്ല!

(൧)പാശകപാണിത, (൨) പരിഭവനമിവ
പാരിൽ മൂതുകളിപ്പവനിൽത്താൻ!

(൩)ജഡതജലത്തിന്! ജലജാക്ഷികരതൻ
നടുകൊടികരക്കേ ധർബലഭാവം!

യോഷകളിൽത്താൻ ഹൃദയകരോരത!

.....

(൪) വേധം രത്നഗണങ്ങളിൽമാത്രം!

ശുലം ബിംബകരങ്ങളിൽമാത്രം!

കമ്പം (൫) സാതപികഭാവത്താൽത്താൻ!

.....

മലർശരനാൽത്താൻ സജപരമെന്നതു!

കലുഷത്തിനതാൻ (൬)വരുതിപിണഞ്ഞു!

വാണർതാൻ (൭) യുധി പൂണ്ടു പ്രമത്തത!

നീരാഴിയിലേ മുറു(൮)മലച്ചിൽ!

ആനകളിൽത്താൻ(൯)ദാനപരിക്ഷതി!

നൃനം തീർണ്ണതമുള്ള കളിൽത്താൻ!

ബാണത്തിനതാൻ(൧൦)ഗുണവിദ്യേഷം!

ഗ്രന്ഥത്തിനതാൻ ദ്രവമാംബന്ധം!

ചക്കാലയിലല്ലാതേ, ബാധവ-

മുഖ്യർലില്ലാ(൧൧)സ്നേഹത്യാഗം!!

൧. കയ്യിൽ വിലങ്ങു (കടുക്കുകയറു) എന്നും, മൂതിൽ കരു എന്നും.
൨. മൂതുകളി എന്നും, നിലവിളി എന്നും. ൩. തണുപ്പെന്നും, മന്ദത എന്നും.
൪. കർണ്ണപൂർവ്വം മുതലായവ എന്നും, തുള എന്നും. ൫. രസാസ്പാദ
വേളയിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഹൃദയദ്രവീഭാവം. ൬. ക്ഷാമം. ൭. യുദ്ധത്തിൽ.
൮. ക്ലേശമെന്നും, തിരച്ചഴി എന്നും. ൯. മദജലത്തിന്റെ ക്ഷയമെന്നും
ദാനത്തിന്റെ കുറവെന്നും അർത്ഥം. ൧൦. ഞാണിനോടുള്ള വേർപാടു
എന്നും, ഗുണങ്ങളോടുള്ള വേർപാടു എന്നും. ൧൧. എണ്ണയില്ലാതാവുക
എന്നും, സ്നേഹം വെടിയുക എന്നും അർത്ഥം. പരിപൂർത്തി അലങ്കാരം.

[പ്രകൃതിനിരീക്ഷണത്തിലും, പ്രകൃതിസൗന്ദര്യവർണ്ണനാത്തിലും എന്നുപോലെതന്നെ ഔദ്യോഗികതയുടെ വിചിത്രപ്രയോഗത്തിലും, കൃത്രിമോല്പാദനങ്ങളുടെ പ്രകല്പനത്തിലും പൗരാണികകവികൾ തുലാം ചതുരന്മാരായിരുന്നു എന്ന് ഈ കവിത കാണിക്കുന്നുണ്ട്—ഏകദേശംകൊണ്ടുള്ള ചെപ്പടിവിദ്യയാൽ 'അർത്ഥചിത്ര'മായ ഈ പ്രബന്ധം പണ്ഡിതന്മാർക്ക് തമിഷ്കാതെ വരുന്നതല്ല.]

20. 'ഒരു വീരപത്നി'

[ശ്രീരാമൻ അശ്വമേധയാഗം ദീക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, ഭൂപ്രദക്ഷിണാർത്ഥം വിട്ടയച്ച യാഗക്കുതിരയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു നിയുക്തനായ ശത്രുഘ്നന്റെ കൂടെ അശ്വരക്ഷണത്തിനു പോവാൻ പുറപ്പെട്ട ഭരതപുത്രനായ പുഷ്പക്കലൻ മണിമാളികയിൽചെന്നു തന്റെ പ്രിയപത്നിയായ കാന്തിമതിയോടു യാത്രാപാദിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലുള്ളതാണ് താഴെ എഴുതുന്ന പ്രബന്ധം.]

I

(ചെറുശ്ശേരിരീതി)

*

*

*

*

കൂവളപ്പുവിതൾക്കണ്ണിണയാൾ,
താമരത്താരൊത്ത വക്ത്രത്തിൽ കർപ്പൂര-
താംബൂലമിട്ടു ചർച്ചിതനും;

മുത്തമുക്കുത്തിയും പൊൽത്താർവളയത്തി-
 നൊത്ത ഭുജങ്ങളിൽക്കാപ്പുകളും,
 താരൊളിപ്പാൽകളിൽ തങ്കത്തളുകളും,
 (൧)സ്താരനിതംബത്തിൽ (൨)പുട്ടായും
 ചാർന്നിവിളങ്ങുമാത്തന ചിക്കു കാന്തനേ
 ചാരത്തു കണ്ടപ്പോളുൾക്കുളിർത്തു!

II

(കിളിപ്പാട്ട്—കേക)

പ്രേമപുണ്ഡരായ പ്രാണനാഥനേ (൩) വീക്ഷിച്ചവരും
 തുമനസ്സിതം തുകിച്ചൊല്ലിനാൾ സഗൽഗദം:—
 “(൪)ആജിയിലെങ്ങും നാഥ, വിജയം ഭവിക്കതേ!
 വാജിരക്ഷയ്ക്കായ് ചെയ്ത ശത്രുക്കളുനിയോഗത്തേ.
 പോരാടുംപൊഴുതെന്നെയോക്കുതൊരിക്കലും
 വീര, (൫)മൽസ്മൃതിയിൽ തേവിജയം സന്ദിശ്ചമാം!
 എന്നെ (൬)യുമ്മിളയ്ക്കൊപ്പമാളുകൾ ഗണിക്കുമാ-
 റന്യനം പ്രവൃത്തിക്കുകുംബുജേക്ഷണ, ഭവാനും,
 (൭)ഭവരാംഗനാജനമെന്നുടെ നേരെ നോക്കി
 പ്പോർവിട്ടോടിയ പേടിത്തൊണ്ടൻറെ പത്തിയിതാ!
 (൮)ഭീരുക്കൾപൊരുതീടുമെന്നാകിലെവിടെയാം

൧. വിസ്മയകരമായ തടിച്ച പൂച്ചഭാഗം. ൨. പട്ടുവസ്ത്രം. ൩. കാന്തിമതി. ൪. യുദ്ധം. ൫. ഭാര്യാപുത്രാണയിൽ മനസ്സു ചലിച്ചുപോകുമല്ലോ. ൬. ലക്ഷ്യം. ൭. ഭാര്യയുടെ പ്രകടനത്താൽ ഉൾക്കിളി എങ്ങിനെ വീരപത്നിയായിത്തീർന്നുവോ ആ നിലയിൽ അങ്ങു എനിക്കും വീരപത്നിയായിത്തീർന്നുവോ സംഗതിയാകണം. ൮. ഭർത്തൃസഹോദരന്മാരുടെ ഭാര്യക്കൾ. ൯. മുഖ്യധേറിയ പരിഹാസം സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്.

ശുരക്സേ സങ്കേതമെന്നേവമുച്ചത്തിൽച്ചൊല്ലി,
 കൈകൊട്ടിച്ചിരിക്കുവാനിടയാക്കാത്ത വിധം
 ചെയ്തുവേണമേ ശ്രീരാമാശ്ചരക്ഷിയിൽ ഭവാൻ!
 പോരിനെങ്ങുമു ഭവാൻ മുന്നിൽ, മറോവർ പിന്നിൽ;
 വൈരികൾബാധിതരാകട്ടെ നിൻ വില്ലൊച്ചയാൽ!
 തപൽക്കരാരവിന്ദത്തിൽ ത്തിളങ്ങുമുടവാളാൽ
 ചിക്കുന്നു പേടിച്ചുരണ്ടോടട്ടേ രിപു സൈന്യം!
 നൽക്കലമരികളേ വെന്നലങ്കരിച്ചാലും
 പോയ്ക്കൊരുക മഹാബാഹോ, ഭർത്താവേ, തവശുഭേ!!
 വില്ലിതാ കൈക്കൊണ്ടാലും വമ്പിച്ചുള്ളൊന്നു;
 തെല്ലിതിൻ നാഭം കേട്ടാൽ (൧)പറവർനടുങ്ങിപ്പോം
 കോടി(൨)ശാത്രവധധംസി ബാണകോടികൾതിങ്ങാ
 പ്രേതധൂതുണികളിതാ, കെട്ടിക്കൊൾകിഷ്ടംപോലെ.
 (൩)ഹീരദീപ്തിയാലിരൾ നീക്കുന്നചട്ടയിതാ
 മാമഞ്ജുളമെയിൽ മുറുകെലുരിച്ചാലും.
 കാന്ത, രമ്യമിത്തൊപ്പി ശിരസ്സിലണിഞ്ഞാലും;
 കാന്തിയേറിയ രത്നകണ്ഡലങ്ങളുചിതാ!”
 ഇത്തരം ഭംഗ്യാ ചൊന്ന വീരപത്തിയെ നേത്ര-
 പ്പൊൽത്താരാലാശാധിച്ചു പൂർണ്ണ സന്തോഷത്തോടും.
 അക്കാന്തിമതിതാൻ താനെടുത്തു കൊടുത്ത വി-
 ല്ലഗുതുണീരങ്ങളും ചട്ടത്തൊപ്പിയുമെല്ലാം
 കൈക്കൊണ്ടു ധരിച്ചു തികഞ്ഞിയാൽ വിളങ്ങിനാ-
 നൽക്കെട്ടപ്പടയാളി സർവ്വശാസ്ത്രാസ്ത്രഭീജ്ഞൻ
 മങ്കമാർമണി പിന്നേക്കുസതുരിമലയജ-
 കങ്കമാദികൾ പൂശിച്ചാരോമൽക്കണവനേ

൧. ശത്രുക്കൾ. ൨. ശത്രുവുനത്തെ ധംസിക്കുന്ന അസൂയക്കൾ. ൩.
 പതിച്ചു വളമണികളുടെ ശോഭ,

ചാരുവായ്ക്കാൽമുട്ടോളം തുങ്ങിയ നാനാപുഷ്പ-
വീരമാലയും ഭംഗ്യാ ചാർത്തിച്ചു, പലവട്ടം.

(൧)മംഗളനീരാജനംചെയ്തു(൨)മുത്തുകൾ തൂകി,
തിങ്ങിയകണ്ണീരോടും ഗാഢമായ് തഴുകിനാൾ.

‘മൗഴ്കായ്ക്കുവേണാ വീരപത്നി, നീയെൻ വേർപാടാൽ;
വൈകാതേ സതി, തവ സന്നിധേയ വരുവൻ ഞാൻ’.

എന്നാശ്ചരിയപ്പെട്ടപ്പോൾ യാത്രചോദി(൩)ച്ചായവൻ
(൪)തനപിയേ വിട്ടു പള്ളിത്തേരേറി നടകൊണ്ടാൻ;
കണ്ണിമയ്ക്കുതേ ഫന്ത! നോക്കിനിന്നിതു കയൽ.
കണ്ണിയാം കാന്തിമതി കാന്തനേക്കരേനേരം

[ഉദാത്തക്ഷത്രിയസ്ത്രീയായ കാന്തിമതിയുടെ ക്ഷാത്രത്തേജസ്സി-
നേയും കലാഭിമാനചൈതന്യത്തേയും, ഭർതൃപ്രേമസമുൽകർഷ-
ത്തേയും ചിത്രീകരിച്ചു കാണിക്കുന്ന ഈ പുരാണകവിത ആധുനി-
കഭാരതീയസ്ത്രീകളുടെ മുമ്പിൽ എത്ര മഹനീയമായ ആദർശത്തെ
യാണു് വിന്യസിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക. വീരപത്നിയായ കാന്തി-
മതിയുടെ വചനങ്ങളിൽ തുളിക്കളിക്കുന്ന വീരരസവും, അവളുടെ
പെരുമാറ്റത്തിൽ സ്പർശിക്കുന്ന പ്രൌഢഭാവവും, തന്റേടവും,
വാക്കിലും നോക്കിലും വിളങ്ങുന്ന പതിപ്രേമവും എത്ര സ്പഷ്ട-
നീയമായിരിക്കുന്നു! കാന്തിമതി ഏതൊരു വീരപത്നി!!]

൧. മംഗളാർത്ഥമായുള്ള തിരിയുഴിച്ചത്. ൨. മംഗളാചാരമാണു മുത്തു-
തൂകൽ. ൩. ആ ഭരതപുത്രനായ പുഷ്പലൻ, ൪. സുന്ദരിയായ പത്നിയേ.

21. താപസാശ്രമം

[അശ്വമേധയാഗദീക്ഷിതനായ ശ്രീരാമന്റെ യാഗക്ഷതിരയുടെ പിന്നാലേ രക്ഷകനായി അയയ്ക്കപ്പെട്ട ശത്രുഘ്നൻ യാത്രയ്ക്കിടയിൽ ചുവനമഹർഷിയുടെ പുണ്യാശ്രമത്തിൽ ചെല്ലുന്ന ഘട്ടത്തിലുള്ള ആശ്രമവർണ്ണനമാണിത്]

(കിളിപ്പാട്ട്—കേക)

വേദധ്വനിയാലമംഗളമൊക്കയും
ശ്രോത്രജനത്തിന്നകരുന്നൊരാശ്രമം
തത്ര കാണായി (എ)മൃഗപക്ഷിസംകല-
(൨)മുത്തമാനേകമുനിയുപശോഭിതം.
(൩)ആഹുതിധൂമമവിടെനിന്നുൾഗമി-
ച്ചാകേ വിശുദ്ധമാക്കുന്നു നഭസ്സിനേ;
കയ്യിൽച്ചമതയുമേന്തി മഹർഷിമാർ
ചെയ്യുന്നു ധർമ്മക്രിയകളു(ർ)ങ്ങനപഥം
(൪)വ്യാഘ്രങ്ങളുണ്ടുഹോ, പാലിക്കവേണ്ടുന്ന-
ഗോക്കളേപ്പാലിച്ചുപോരുന്നു നീളവേ!
നേരേ മട തീർപ്പിലില്ലെങ്ങലികൾക്കു
തീരെ മാർജ്ജാരനപദ്രവിക്കായ്യാൽ!
കീറിയും മൈലമായ് ക്രീഡിച്ചു പാമ്പുകൾ!
വാരണസിംഹങ്ങളുണ്ടു ചങ്ങാതികൾ!

എ. മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും തിങ്ങിയത്. ൨. ഉത്തമനായ മഹർഷിമാരുടെ യജ്ഞസ്തംഭങ്ങൾകൊണ്ടു ശോഭിച്ചത്. ൩. ഹോമധൂമം. ൪. ഏല്പാറ്റപ്പോഴും. ൫. തപോവനത്തിന്റെ സാത്വികതയും ശാന്തിമയത്വവും നിമിത്തം ജാത്യ വിരോധികളായ മൃഗങ്ങൾപോലും വൈരംവിട്ടു ശാന്തങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

(൧)നീവാരവും തിന്നു നിർമ്മായങ്ങളു
മേവുന്ന് താപസർ പോരുന്ന മാനുകൾ.
നൽക്കുടത്തോളം വലുതാമകിടൊത്തു
(൨)നന്ദിനീതുല്യമാരാകിയ ചൈക്കളും
തത്ര കളമ്പേറുയൻ പൊടികൊണ്ടു
ശുദ്ധമാക്കുന്നതു ദിങ് മണ്ഡലത്തിന്നേ.

22. രാമായണനിർമ്മാണം

(കിളിപ്പാട്ട് —കാകളി)

(൧)ഏകദാ വാത്മീകിപുഷ്പാനോരുവനം
(൨)കോകിലാഭൃഞ്ചിതപക്ഷിനാദാകലം;
ചമ്പകാ, താലം, (ന.)തമാല, മിലഞ്ഞികൾ,
ചെമ്പു ചണ്ഡിപ്പാത്ര, നൽപ്പൊൻകുറിഞ്ഞികൾ,
കൊന്നമുമ്പായ വൃക്ഷങ്ങളുമൊട്ടല്ല;
നന്നായ് മുരണ്ടു നടക്കുന്നു വണ്ടുകൾ;
(൪)കെരമുദികൊത്ത ചെൺകേതകപ്പുക്കള-
ങ്ങാ(൫)മോദമെങ്ങും പരത്തുന്നു ധൂളിയാൽ.
നീളേ മനോജ്ഞാമാവാവന ഭൂമിയിൽ
(൬)നാളികണ്ഠാണാസ്രമേരവിവശരായ്,

൧. വരിനെല്ല്, ൨. വസിഷ്ഠാത്രമത്തിലുള്ള കാമധേനുപുത്രിയായ
ദിവ്യപത്മവാണ നന്ദിനി,

22. ൧. ഒരിക്കൽ. ൨. കയ്യിൽ മുതലായ രോണപക്ഷികളുടെ
നാദം തിങ്ങിയത്. ൩. പച്ചിലമരം. ൪. നിലാവ്. ൫. സുഗന്ധം.
൬. കാമാസ്രം.

(മ)ചേവൽപ്പിടകളാം രണ്ടു നൽക്രൗഞ്ചങ്ങൾ
ഭാവമിണങ്ങി രമിച്ചിരുന്ന രസാൽ.

വന്നൊരു വേടനത്തപ്പി ലാൺപക്ഷിയേ
കൊന്നാനിറച്ചി ക്കു വേണ്ടിസ്സുനിർദ്ദയൻ!

കാത്തനേ കാടൻ വധിച്ചതുകണ്ടു ശോ-
കാന്ധയായ് ക്രൗഞ്ചിയുറക്കേക്കരയവേ,

(ഘ)രുഷ്ടനായ് മാമുനി പുണ്യനദീജലം

തൊട്ടാചമിച്ചു ശപിച്ചാൻ (ന)നിഷാദനേ:-

(ര)“മാനിഷാദ! പ്രതിഷ്ഠാപ-

മഗമശ്ശാശപതീസ്സമഃ

യൽക്രൗഞ്ചമിമുനാദേക-

മവധീ കാമമോഹിതം”.

ശ്ലോകമാണിക്കേട്ടതെന്നു ക(ഓ)ണ്ടാരണ-

രുൾക്കളിത്തേന്താതിനാർ നന്നുനന്നെന്നുടൻ;-

ശോപാകുതിയേ ശ്ലോകമാക്കിനാൾ (ന)ഭാരതീ;

ഹ!പരം രമ്യമീശ്ലോകം മഹാമുനേ!

അന്നേര, (ഐ)മന്വാൻ വാത്മീകി തന്നോടു

വന്നരുൾചെയ്താൻ (വ)വിരിഞ്ചൻ ജഗൽപതി:-

“ധന്യൻമുന്ദ്ര, നീ; വാദേവി നിന്ദുഖം-

തന്നിൽവസിച്ചിതാ ശ്ലോകമായ് തീർന്നുടത!

തീക്കു രാമായണം രമ്യമധുരമായ്!

സൽകീർത്തി(ൻ)യാകല്ലമുണ്ടാം ഭവാനിതിൽ”

മ. ചേവ(ആൺ)ലും പിട(പെൺ)യുമായ പക്ഷികൾ. ഘ. കൂലൻ.
ന. കാട്ടാളൻ. ര. അല്ലയോ നിഷാദ, (കാട്ടാള) നീ കാമപീഡിതരായി
ക്രീഡിച്ചിരുന്ന ഈ ക്രൗഞ്ചപക്ഷികളിൽ ഭൂമുഖപക്ഷിയേ ഏയ്തു കൊ
ന്നതുനിമിത്തം നീ ഏതൊക്കെത്തന്നെയായി നശിച്ചുപോകട്ടേ! ഓ. ബ്രാഹ്മ
ണൻ. ന. സരസ്വതി. ഐ. ദയനിറഞ്ഞ. വ. ബ്രഹ്മാവു. ന. പ്രളയം
വരെ.

ഏവമരുൾചെയ്തു തത്ര മറഞ്ഞിതു
ദേവകളെല്ലാരുമൊത്തു പിതാമഹൻ.
അമ്മുനിപിന്നെ രാമായണം ചിന്തിച്ചു
രമ്യനദീതടം തന്നിലിരിക്കുകയായ്.
രാമായണമഥ തീർത്തുകൊണ്ടാ(൧)നദി-
രാമപദാഡ്യം, ബഹുവൃത്ത(൨)മണ്ഡിതം.

23. ഒരു വിലാപം

[ആയുരാജാവിന്റെ ഭാര്യയായ ഇന്ദുമതിയുടെ പുത്രൻ (നളാക്ഷൻ) ഈറില്ലത്തിൽനിന്നുതന്നെ മായാവിധായ ഇന്ദുധാസുരനാൽ അപഹൃതനായി. ദേവപ്രദനായ തന്റെ നിസ്തല്യപുത്രനെ കാണായ്കയാൽ സംഭ്രാന്തയായിത്തീർന്ന രാജ്ഞിയുടെ വിലാപമാണ് താഴെ ചേർക്കുന്ന വരികൾ.]

ഹ ഹ! വന്നുകവൻതാരുവാൻ
മമ സല്ലക്ഷണമൊത്ത പുത്രനേ?
(൧)കൂതുകാന, തപസ്സോടാരുന്നോ-
റുഴുറിക്കിട്ടിയ കുഞ്ഞെന്നിക്കവൻ!
(൨)മഹിമാവെഴുമത്രപുത്രനും-
ത്തെളിവോടേ മമ തന്നോരുണ്ഡിയേ

൧. മനോഹരപദങ്ങൾ ഉള്ളതു്. ൨. പലതരം വൃത്തങ്ങളാൽ അലംകൃതം.

23. ൧. യാഗം. ൨. ദത്താത്രേയന്റെ അനുഗ്രഹത്താലാണ് ഇന്ദുദതിക്കു പുത്രൻ ജനിച്ചതു്.

ഏവനാശു കവൻകൊണ്ടുപോയ്?
 കനിവറെന്ന(ന)യിരോടുകൂടവേ!
 ഫ ഫ! സൽഗുണവാസഗേഹമേ,
 മകനേ, ഫാ! മമ പൊന്നുപൈതലേ,
 വിളികേൾ, ഹൈവിടത്തിലാണു നീ?
 ഏവ, നെന്നോമനയേക്കവൻവൻ?
 (ർ)ക്ഷിതിപോചിതദിവ്യലക്ഷണം
 മുഴുവൻ ചേർന്നവനബ്ജലോചനൻ
 ദ്രവ (ര)മിനുകലത്തിനൊക്കയും
 (ന)മുടിമുത്തായ് വരുമായിരുന്നു നീ.
 ഏവനോ സുത, കട്ടു നിന്നെ, ഞാ-
 നെവിടെപ്പോയിട്ടുമെന്തുചെയ്തിടും!
 ഇതേഫാ! മമ(ര)മുൻപിറപ്പിലേ-
 ദുരിതത്തിൻ ഫലമായിരിക്കണം.
 ശരി, തട്ടിയെടുത്തിരിക്ക, മെൻ-
 വശമേല്പിച്ച പരസ്യമനു ഞാൻ;
 (വ)ന്നതാൻ, തനയാപഹാരജ-
 വൃഥമേ ചേരുവതിന്നു കാരണം.
 അഥവാ, (ൻ)ജനനാന്തരേ, ഗുണാ-
 കരമാം വിപ്രനെ മാനിയാൽക്കൂടാ

ന. ജീവൻ. ര. ചക്രവർത്തിലക്ഷണം. ര. ചന്ദ്രവംശത്തിനു. ന.
 ശിരോഭൂഷണം. ഐ. മുജ്ജന്മം. വ. മുജ്ജന്മം അന്യന്റെ സ്വത്തു അപഹ-
 രിച്ചതുകൊണ്ടായിരിക്കാം പുത്രഭാവം അനുഭവിക്കാറായതു്. ന്. പൂർവ്വജന്മ
 ത്തിൽ.

ഒരു പൈതലോടമ്മയേപ്പിരി-
യ്ക്കുകയോ ചെയ്തിതി, തായതിൻ ഫലം.

24. തേജസ്വിനിയായ സുക്ഷത്രീയ

[വാത്മീകിവചനത്താൽ, പരിത്യക്തയായ സീതയേ തിരിയേ വരു
ത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ച ശ്രീരാമനാൽ നിയുക്തനായ ലക്ഷ്മണൻ വാ
ത്മീകിയുടെ ആശ്രമത്തിൽ വസിക്കുന്ന സുബ്രതയായ സീതയുടെ അ
ടുക്കെ ചെന്നുപ്പോൾ സീത പറയുന്നതാണിത്.]

ഭദ്രൻ ഭവാനെന്തിനു വന്നുചേർന്നു
(ഈ)തപസ്വിലോകപ്രിയമാം വനത്തിൽ?
കൌസല്യയാം ചിപ്പിയിലുരുവിച്ചു
മുത്താകമദ്ഭവനു സൗഖ്യമല്ലീ?
എന്വേരിലില്ലല്ലി ഗുപന(൨)മഷ്?-
മെല്ലാവരും വാഴ്ത്തിവരുന്നതില്ലേ?
അനാരതം (൩)കേവലയായ കീർത്തി-
ക്കധീനനാമസ്പൃഗുണാഞ്ജവതേ!
അകീർത്തി ചേടിച്ചു നരേന്ദ്രനെനേ-
ക്കല്ലാൻ നിയോഗിച്ചു ഭവാനെയെന്നോ?

൧. ഈ വിശേഷണം വളരെ അർത്ഥഗർഭമായിട്ടുള്ളതാണ്. ൨.
കോപം. ൩. തനിച്ചു ശുദ്ധമായ.

(ഘ)ലോകത്തിലൊട്ടുക്കവിഭേദം ഇതേ-
 സൽക്കീർത്തിയുണ്ടാമിതുകൊണ്ടുമെങ്കിൽ.
 ചത്തും മണാമെന്നു യശസ്സുറപ്പിൽ
 നിർത്തിടുവോളാണു നിരാകലം ഞാൻ;
 (൨)എന്നാലയേ (൩)ഭേദം, ഭർത്താലോക-
 മെനിക്കു ചിക്കുന്നു ലഭിക്കുമല്ലോ!
 അദ്ദേഹമെന്നെച്ചുത! തള്ളിയാലും
 ഞാൻ തള്ളിയിട്ടില്ലവിടുത്തെന്തൊട്ടും;
 (൪)ഫലം നിമിത്തത്തിന്നധീനമത്രേ;
 നിമിത്തമുണ്ടോ ഫലവശ്യമാവൂ?
 കൌസല്യ ശല്യം പിണയാതെ സൌഖ്യ-
 തോടല്ലയോ വാണരുളുന്നു നിത്യം?
 ജഗത്രയീപാലകനായവന്റെ
 പെററമ്മ,യെന്നിൽക്കനിവേററമുള്ളാരം.
 സുഖത്തോടല്ലീ ഭരതാദി സർവ്വ-
 ബന്ധുക്കളും, ലക്ഷ്മണ, വാണിടന്നു?
 സൌഭാഗ്യമേറുന്നവ, ജെൻറപേരിൽ
 (൫)പ്രാണാധികസ്തേഹസുമിത്രതാനം?

ഘ. ഇതു വല്ലാത്ത കൊള്ളിവാക്കാണ്. ൨. എന്നാൽ+അയേ (അല്ലയോ) എന്നു പദച്ഛേദം. ൩. ഭർത്താസോദര. ൪. കാര്യം (ഫലം) കാരണത്തിന്നധീനമാണ്. എന്നാൽ കാരണം കാര്യത്തിന്നധീനമല്ല. കാരണത്തിന്റെ നിലപോലാണു കാര്യം. കാര്യത്തിന്റെ നിലപോലല്ല കാരണം എന്നു താൽപര്യം. ദുഷ്ടാനും അലങ്കാരം. ൫. പ്രാണനിൽ കവിഞ്ഞ സ്തേഹത്തോടുകൂടിയവരും.

വോനെയും (എ)സർവ്വജഗൽപ്രസിദ്ധി-
ക്കേന്നേക്കണക്കാശു വെടിഞ്ഞുവെന്നോ?
എന്തു ജ്ഞ (ഉ)തൻപേരിലുമമ്പിണങ്ങാ-
ത്താക്ഷോണിപാലന്നന(ന)പേക്ഷ്യമായി?

[സീതയുടെ ഈ വാക്യത്തിൽ, തേജസ്വിനിയായ ഒരു ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയിൽ, പരാഭവം സഹിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, തിളച്ചുമറിയുന്ന ഈഷ്യയും അരിശവും, അഭിമാനോൽക്കർഷവും സ്പഷ്ടമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.]

25. സമരസന്നാഹം

[ശ്രീരാമന്റെ യാഗക്ഷത്രിരയേ ബന്ധിച്ച വീരോദഗ്രനായ വീരമണിരാജാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ, അശ്വപരക്ഷകന്മാരായ ശത്രു ഘ്നമുഖ്യന്മാർ ചെന്നു കോട്ട വളഞ്ഞു പോക്കു വിളിക്കുവേ വീരമണിരാജാവു സമരത്തിനു സന്നാഹം കൂട്ടുന്നു.

(എ)പെരുമ്പറ വിളംബരധ്വനിയിൽ-
ങ്ങു കേട്ടെ, ത്രയോ
പെരുത്തു പട്ടയാളിമാരരമന-
യ്ക്കു കത്തെത്തിനാർ

എ. സർവ്വലോകത്തിലും ഉള്ള പ്രസിദ്ധി. ഉ. തന്നിൽക്കൂടി സ്നേഹമില്ലാത്ത. ന. ഉപേക്ഷിപ്പാൻ വയ്ക്കാത്തതു.

25. എ. യുദ്ധവിളംബരം ചെയ്യുന്ന പെരുമ്പറയടിയൊച്ച.

(മ)സ്ഫുരൽകവചദേഹരായ് ശിരസിനൽ-
ത്തലപ്പാവണി-

ഞ്ഞു, മത്തസമരോത്സവം കരുതിയുൾ-

ക്കളിൽ (ഘ)ഞ്ജസാ

ചില(ന)രിരുകുതിരച്ചെ-

മ്പൊന്മണിത്തേരിലാണ്ടും,

ചിലർ (ര)സുതൂണവിരാജ-

ദപാജിപ്പുഷ്പസ്ഥരായും,

ചിലർ മദകരിതന്മേ-

ലേറിയംകീഴ്നൂപന്മാർ

(ഓ)കലഹരസേമോട-

ങ്ങെത്തി രാജാജ്ഞയാലേ.

തുപ്പാത്തേരിലണഞ്ഞു മാനസജവ-

ത്തേരേറി രൂപാംഗദൻ;

തൽഭ്രാതാവു ശുഭാംഗതൻ മണിമയ-

പ്പോർച്ചട്ടയിട്ടെത്തിനാൻ;

പുരുഷപീശാനജവീരസിംഹനമശേ-

ഷാസ്രപ്രവീണൻ, (ന)നൂപ-

സപസ്രീയൻ ബലമിത്രനും കവചിയായ്

വാളേന്തി വന്നെത്തിനാൻ.

(ഈ)നാലംഗപ്പടയതൊരുങ്ങിയെന്നു സേനാ-

പാലൻതന്നടയറിയിപ്പു കേട്ടുടൻതാൻ

മ. ചട്ടയിട്ടവർ. ഘ. വേഗത്തിൽ. ന. രണ്ടുകുതിരകളെപ്പുട്ടിയ കനകരഥം. ര. ലക്ഷണമൊത്ത കുതിരകളിൽ ഏറിയവർ. ഓ. യുദ്ധസംരംഭം. ന. രാജാവിന്റെ മരുമകൻ. ഏ. ആന, തേർ, കുതിര, കാലാൾ എന്നീ നാലംഗങ്ങൾ ഉള്ള സൈന്യം.

(ഹ) ഭൂലക്ഷ്മീശപരനവനസ്രപുണ്ണമാകും
സ്ഥൂല(൨) ശ്രീമണിയുരുളൊത്ത തേരിലേറി.

പടൻ ശംഖൊച്ച, മടിച്ച(൩) യോധരേ-
പ്പടയ്ക്കിളക്കുപടി വീരനാദവും;

സ്ഫുടം പരക്കുപ്പറകൊട്ടി കൊട്ടുകാ-

(൪) രടക്കിറങ്ങി റവരന്റെ സേനകൾ.

(൫) സുമംഗളം ചെയ്തുന്നി ചാത്തിയേവരും

സമസ്തശസ്രരണത്തു പോക്കളും;

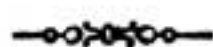
(൬) അമർത്ത്യലോകത്തെ വിളിക്കുവാൻ സമുൽ-
ഗമിച്ച പാർതിങ്ങിയ ഭേരിശംഖൊലി.

ഇത്ഥം(൭) മഹാകുളകളത്തൊടടർക്കളത്തി-

ലെത്തി പടയ്ക്കുഴറി വീരമണിക്കിതീശൻ;

തത്രാഗമിച്ച നിലവായ് പടയും തദീയം;

മർത്ത്യവ്രജത്തെ മുഴുകിപ്പതിനാഴിപോലേ.

26. പുണ്യവ്രതഫലം

(കിളിപ്പാട്ട്—കാകളി)

ഉണ്ടായിരുന്നപോൽ (ഹ) കാഞ്ചനപത്തനേ

രണ്ടാംകുഴമ്പരനായ് വല്ലഭനെന്നൊരാൾ.

മ. വീരമണി രാജാവ്. ഡ. വലിയ ശോഭയുള്ള രണചക്രങ്ങൾ. ന. പടയാളികൾ. റ. യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു. ഉ. മംഗളകൃത്യകൾ ചെയ്തു. ഞ. ദേവലോകത്തെ, ഗദ്യോൽപ്രേക്ഷ. ഐ. വലിയ കോലാഹലം.

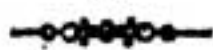
26. മ. സുവർണ്ണപുരത്തിൽ.

ഘോരപ്രയോനവന്റെ ഭായ്യയ്ക്കു പേ-
 രാമഞ്ജഗാത്രിയോ ഭൃശീലചിത്തതാൻ!
 വല്ലാത്ത വായാടിയാമവളെപ്പൊഴും
 വല്ലഭനോടു കശപിശ കൂട്ടമേ,
 'ചാരിത്രശാലിനി ഞാനെ'ന്നു ചൊന്നവൾ
 ജാരരേത്തേടി നടക്കയും ചെയ്യുമേ
 ഏകദാ പോന്നുന്നനേരത്തു, പാപങ്ങ-
 ളാകേ വഹിക്കുമാ ഭൃശയേ വല്ലഭൻ
 പാരം ശകാരിച്ചു ശാസിച്ചു; പെണ്ണവൾ
 തീരേപ്പിണ്ണിയിരുപ്പായിതപ്പൊഴേ.
 അന്നു ചെയ്തീലാജലപാനവുമവ-
 ളുന്നതക്രോധാന്ധയായ് വാശിപൂണ്ടുഹോ!
 അത്തിമിയാകട്ടെ ഭാഗ്യയോഗാൽ പരി-
 വർത്തനൈകാദശിയായ് രുന്തു ബത!
 പിറേറട്ടിവസമോ ശ്രാവണദാദശി!
 മുറും മഹാപുണ്യമായ സദാസരം;
 (ഛ)ശ്രീപതിനാളികുളുൺകഴിക്കായ്ക്കയാൽ
 പാപങ്ങളെല്ലാമൊഴ്ത്ത (ഛ)നല്ലാരവൾ
 അന്നു നിശയിൽ മരിച്ചുപോയ്; തൽക്ഷണം
 വന്നു യമദൂതർ കൊണ്ടുപോയിട്ടുവാൻ.
 മുൾത്തടി വങ്കയറെന്നിവ കൈക്കൊള്ള-
 മത്തടിയന്മാർ വരിഞ്ഞുകെട്ടീടവേ,
 തത്ര വന്നെത്തിനാർ ശഘമകുഗഭാ-
 ഫസ്തരാമപ്യത (ഛ)പാപദന്മാരേഹോ!
 പാശമുത്താ (ഛ)നിരഘയാം നാരിയേ
 പാരാതെ ദിവ്യമാം തേരേററിനാരവർ

മ. ഹരിവംശരം. ഛ. ശ്രീ. ന. വിഷ്ണുഭഗവതാർ. ഛ. പാപമകന്നവൾ.

ആയവർമൃശേ, സ്തരക്ക്കം (൧)സുദൃഷ് പ്രാപ-
മായ (൨)ഹരിപുരം പക്ഷ വാണാളവരും.

[ഈ പുരാണകഥ ഏകാദശി മുതലായ വൃത്തങ്ങൾ നോൽക്കു-
ന്നത് ആരോഗ്യത്തിനും, ആത്മശുദ്ധിക്കും, ഭൂതശാസനവിജ്ഞതാശീല-
ത്തിനും, മനുഷ്യസംയമനത്തിനും ഉപേക്ഷാ പ്രയോജനകീടനിക്കുന്നതാ-
ണെന്നുള്ള സംഗതി ദൃഢമായി ബോധപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരുതരം
വാദകഥയാണെന്ന് അറിയേണ്ടതാണ്.]

27. ബാലഗോപാലൻ

(I)

(ചെറുശ്ശേരിരീതി)

തങ്കച്ചിലക കിലുങ്ങുമാരോമന-
ച്ചെങ്കഴൽവെച്ചോട്ടമമ്പാടിയിൽ,

പാതകരതോരുമൊട്ടേറേസ്തലീലമാം-
രീതിയിൽച്ചുറ്റി നടക്കും കൃഷ്ണൻ,

മന്ദസ്തിതത്താലും, മയ്ക്കുൺകോണോലും,
മറോരോ ശൃംഗാരചേഷ്ടയാലും,

(൧)ചെഞ്ചൊടി ചുംബിച്ച മോഹനവേണുത-
ന്നഞ്ചിതാലാപസപരങ്ങളാലും,

൧. തീരെ പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയാത്തത്. ൨. വിജ്ഞലോകം.

27. ൧. അധരപല്ലവാത്തിൽ ചേർത്ത ഓടക്കുഴലിന്റെ ചേതോമോഹ-
നമായ ഗാനസ്വരം.

(൧) ആയർച്ചെണ്ണങ്ങദം തന്നന്തഃക്കരണേതേ
 മായാവിമോഹിതമാക്കിടുന്നോൻ,
 (൨) ദിവ്യമാല്യാംബരഗന്ധാനുലേപനൻ,
 മൃശ. ലകത്തേയും മോഹിപ്പിപ്പോൻ,
 ആനന്ദരൂപനായോഗികൾ സുപ്രേമ-
 ധ്യാനത്തിൽ കാണുന്ന സത്യതത്വം,

(II)

(അനന്തം).

അരക്കെട്ടിൽദ്രിച്ഛവിചിത്ര വസ്രവും
 തിരുമെയിൽ മഞ്ജുവിഭൂഷയും ചാർത്തി,
 മയിൽപ്പീലി ചൂടി, സ്പർശസ്ഥലവുമായ്,
 മണിവേണ കക്ഷസ്ഥലത്തിലായ് വെച്ചും,
 വലത്തുകാലിടം കണകാലിൽ ചേർത്തും,
 ജലജമൊട്ടുപോലിരുക്കെ കൂപ്പിയും,
 പരാതൂതമായ വടിവോടേ വട്ടം-
 തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടുതാനരങ്ങത്തു കേറി,
 (൩) അളിയെതിർക്കണ്ണമകക്കാമ്പുമേറേ-
 കളിത്ത ഗോകുലകുമാരിമാർ ചുറ്റും
 തെരുതെരേത്തുക(൪) മലർമഴയുമേ-
 ററരുളും കണ്ണനാണിഹ സദാശ്രയം!

൧. ഗോപസ്രീകൾ. ൨. ദിവ്യങ്ങളായ മാലകളും വസ്രങ്ങളും സുഗ-
 ണ്ധദ്രവ്യങ്ങളും ചാർത്തിയവൻ. ൩. വണ്ടിനോടുതൂല്യം. ൪. പുഷ്പവൃഷ്ടി.

(III)

(പാഠം)

നീരിൽമുക്കി വെട്ടുപ്പാക്കിയ മിക-
 വേദമഞ്ജനത്തിന്റെ നിറം പൂണ്ടും,
 നന്മണമെഴും കാർകന കൂന്തലി-
 ലുമദമയിൽപ്പീലി തിരുകിയും,
 മുശുവണണിപ്പിച്ചെണ്ടു മൂടിയും,
 ചിത്രമാംപൊട്ടു നെററിമേൽ മിന്നിയും,
 (എ)മൂണ്ണകന്തളപാളികൾ (ഊ)ദപ്പണ-
 പൂണ്ണാഭാസാം കവിളിൽച്ചിതറിയും,
 തത്തതൻകൊക്ക മെള്ളിന്റെറപ്പുവു-
 മത്തൽതേടുന്ന നാസികയൊത്തുമേ,
 മത്തഭംഗങ്ങൾ മേൽക്കുമേലേ പറ-
 ന്നത്തു(ന്ദ)മുവർമരമലർമാലയാൽ,
 മെത്തിയ തോൾ വിളങ്ങിയും; കണ്ണത്തി-
 ലുത്തമവനമാലിക ചാത്തിയും,
 ചാരുകൈസ്തുഭ ശ്രീവസയുക്തമാം
 മാറിൽ ചെണ്മത്തുമാലകളാടിയും,
 മഞ്ഞപ്പട്ടാൽ മറഞ്ഞ നിതംബവും,
 മഞ്ജുവാം തുടമുട്ടമിണങ്ങിയും,

മ. കരനിരകൾ. ഊ. കണ്ണാടിപോലെ മിന്നുന്ന. ന്ദ. ദേവവൃക്ഷ,
 (കൽപക) പുഷ്പമാല,

(ഈ) കങ്കണാംഗദന്തപുരാദ്യങ്ങളാം
 തങ്കരത്നവിഭൂഷങ്ങൾ ചാത്തിയും,
 കോടിമന്ദമന്മാരെ വെല്ലുമതി-
 പ്രേരണലാവണ്യധാരണിയേനിയും,
 ഗോകുലത്തിൽ വിളങ്ങുന്ന ദൈവതം
 (൨) ശോകനാശയ (൩) ഭൂയാദി (൪) നാരദം.

(IV)

(൫) പാടീരാലിപ്തചേതോഹര ശുഭതന്ത്രവായ്,
 ചെമ്പരത്തിപ്രസൂനം
 മൃദി, പ്പീതാംബരം ചുറ്റിയ, (൬) മന്ദിതനിറ-
 പ്പട്ടതോളത്തണിഞ്ഞും,
 വാടാക്കൽ ഹാരമാല്യത്തൊടുമടവികളിൽ
 ഗോപബാലാഡ്യനായി-
 ടാടിപ്പാടി ചുരിക്കും ഹരിയെ (൭) യവിരതം
 സേവനം ചെയ്യിടുനേൻ.

൧. കൈവള, തോൾവള, കാൽച്ചിലമ്പു മുതലായ. ൨. ദുഃഖനാശ
 ത്തിനായി. ൩. ഭവിക്കട്ടെ. ൪. എല്ലാത്തോഴും. ൫. ചന്ദനം പൂശിയ കോമ
 ഉമേനിയോടുകൂടിയവൻ. ൬. കരത്ത പട്ട. ൭. എല്ലാത്തോഴും.

28. ഇശ്വരപ്രാർത്ഥന

നാനാവിമോഹകദനോമ്മികൾ ചേൻ ഭോഷ-
യാഭോഗണങ്ങളിടതിങ്ങിയപാരമായി
ഗംഭീരമാക്കിയ ഭവാംബുധിയിൽ കഴുങ്ങു-
മെന്നേക്കനിഞ്ഞു കരയേറുക ലോകനാഥ!

• എൻകർമ്മമേ ഘമിടിപെട്ടി മുതിൻമാരി
പെയ്യുന്നു; മിന്നലിളകുന്നിതഘോൽക്കരത്താൽ,
കൺകാഴ്ച ചിട്ടമറിവാമിരുളിൽക്കിടന്നു
ചുറ്റുന്നെന്നിക്കു ജഗദീശ്വര! നീ സഹായം.

വ്യാമോഹകേസരികളും ബഹുഭുവവൃക്ഷ-
സ്തോമങ്ങളും ചുഴലുമീബ് വേകാനനത്തിൽ
ഭീമാമയാഗ്നി പിടിപെട്ടു ഭയിക്കുമെന്നേ
പ്പുമാനിനീരമണ, കാത്തരുളണമേ നീ!

ആയാസശോകമയ ശാവകൾ, മായയാംവേർ,
ജായാദ്യരാമിലകളെന്ന വയൊത്തു പൊങ്ങി
കായ്പുണ്ടു നിൽക്കേതി ജീണ്ണുവേദുമത്തിൽ -
പ്പോയ്ക്കേറി വീണിടിയൻ; ജഗദീശ, പാഹി!

മോഹപ്പെരുന്നുക, വിചോഗ മുതിവൃഥമാത്ര -
ജാലാകലാപമിവ ചാൻ വാഗ്നിയാലേ
വേകുന്നു ഞാനനിശവും, തിരുമേനിയെങ്കൽ
ജ്ഞാനാംബുതുകി ഭഗവൻ, കളകെൻറെ താപം!

എല്ലായ്പ്പോഴും പെരിയമോഹതമസ്സു മൃഗം
 സംസാരവൻകഴിയിൽവീണു കിടക്കയാം ഞാൻ;
 പേടിച്ചുരണ്ടുഴലുമെന്നെയിതിങ്കൽനിന്നു
 നീതാൻ പിടിച്ചു കരയേറുക, ദീനബന്ധോ!

ചൊൽവീല മരൊരുവനേബ് ഗേവൻ, ജേപ്പി-
 ലേപ്പില, നിൻ ചരണമേ പണിയുന്നവൻഞാൻ;
 പാലിക്കുകങ്ങു ശരണാഗതനാകുമെന്നേ;
 പാപവ്രജങ്ങൾ മമ പാഞ്ഞൊഴിയട്ടെ മുറുര.

29. കാത്ത്യായനി

[മഹിഷാസുരമർദ്ദനത്തിനായി അവതരിച്ച ഭഗവതിയായ കാത്ത്യായനീദേവി, മഹിഷാസുരനെ പോരിന് വരുത്താനായി വിന്ധ്യപർവ്വതത്തിന്റെ ശിഖരത്തിൽ ചെന്നിരുന്നതുകേൾവാൻ, മഹിഷന്റെ ദൂതനായ ചണ്ഡമുണ്ഡന്മാർ അത്ഭുതരൂപിണിയായ ദേവിയെക്കണ്ടിട്ട്, അസുരേന്ദ്രന്റെ അടുക്കേചെന്നു വിവരം ധരിപ്പിക്കുന്നതാണിത്.]

(കിളിപ്പാട്ട്)

(ഘ) അയി, ദനുജവര, ചെറുതെ മരുവീടുന്നതെന്തുവാ-
നങ്ങെഴുന്നള്ളുക; വിന്ധ്യനേക്കാൺക നാം;

അപിടെ(ച) യുരുതരമഹിമ തടവുമൊരു കന്യയു-
ണ്ടപ്പരഃസ്രീകളേക്കാളും മനോഹരി

(ന) കരിമുകിലിനിടിവരുളുമവളുടെ കന്തളം;
കണ്ണമുണങ്ങ മുണഗിക്കുതുല്യമായ്.

(ര) കമനിയുടെ(ഉ) വദനമൊഴ പനിമതിയടുത്തിടാ;
കണ്ഠമോ ശംഖിനു കണ്ഠത നൽകിടും.

മുണയൊടെതിർപടതുടരുമലംബുഗജകുండമായ്;-

(ന) മൃമുകന്താണരുളുള്ള ചേലർകൊങ്കുകൾ,
അതുകൾ, തവസകലജയകശലത നിനയ്ക്കയാ-

(ഐ) ലംഗജൻനിമ്ബിച്ച രണ്ടു ദുഗ്ഗഭരതാൻ!

ഗ. അല്ലയോ അസുരരാജാവേ. ച. ഏറ്റവും വലിയ മാഹാത്മ്യം.
ന. കാർമ്മേഘത്തിന് ഇടിവുവരുത്തുന്നത്. ര. സുന്ദരി. ഉ. മുഖത്തോടു
ചന്ദ്രൻ അടുക്കുകയില്ല. ന. മുലക്കണ്ണ്. ഐ. കാമദേവൻ നിമ്ബിച്ച രണ്ടു
കോട്ടകൾ.

(൧) പരിപൂർണ്ണപരിപൂർണ്ണസമവടിവാദവിളങ്ങുന്ന
 പത്തുമെട്ടുംകൈകളായുധധാരികൾ
 ചിതമൊ(൨)ടലർവിശിഖനയി, തവബലപരാക്രമം
 ചിന്തിച്ചുതീർത്തുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ പോലവേ
 (൩) അസദൃശനയനയുടെ(൪)കൊടിനടുവലിത്രയ-
 രോമാളികളൊത്തു ലാലസിക്കുന്നുതേ;
 (൫) ത്രിവലിയതു, തവ കൗരവതിനു രതിവല്ലഭൻ
 തീർത്തസോപാനമാണെന്നുതോന്നുംപ്രഭോ!
 മഹിമയുടെമഹിതകുലയുഗളമൊടുചേർന്നി-
 മാത്രംവിളങ്ങുന്നതുണ്ടുരോമാവലി:
 (൬) പെരിയസുരകുലവിമത, കൗരവമുളങ്ങയേ-
 പ്പെട്ടിച്ചകാമന്റെ വേർപ്പെഴുക്കാം വിധം.
 (൭) പുരുഷജനനയനഹരമവളുടെ വലംപിരി-
 പ്പൊക്കിൾവിളങ്ങുന്നിതേറ്റം(൮)ഗംഭീരമായ്:
 സ്വയം(൯)മസമശരധരണിരമണനൊരുമുദ്രയാ-
 ണ്ണുനന്ദിച്ചീട്ടിനുചെച്ചതുപോലവേ.
 അബലയുടെ(൧൦)വിപുലതരജഘനമരത്താണി-
 ണ്ണാലസിക്കുന്നു(൧൧)നിലിമ്പവൈരിപ്രഭോ;
 അതുമനമനുജപതിയുടെമതൽ മുഴുന്നതാ-
 യത്യാനദുഗ്ഗമാംകൊട്ടാരമാണ്ണാം!

൧. ഏറ്റവും തടിച്ചുരുണ്ട പരിപൂർണ്ണതോടു തുല്യങ്ങൾ. ൨. കാമഭവൻ.
 ൩. കൃഷ്ണമുഗത്തിന്റെ കണ്ണുചോലയുള്ള കണ്ണോടുകൂടിയ (സുന്ദരി) വർ.
 ൪. ഭംഗിയുള്ള മധ്യപ്രദേശം. ൫. ഉദരോപരിഭാഗത്തു് വിലങ്ങനെയുള്ള
 മൂന്നു മടക്കുകൾ. ൬. അസുരകുലപ്രഭോ. ൭. പുരുഷന്മാരുടെ ദൃഷ്ടികളെ
 ആകർഷിക്കുന്നതു്. ൮. അഗാധം. ൯. കാമഭവനാകുന്ന രാജാവു്
 ൧൦. തടിച്ച നീരംബം. ൧൧. ദേവശത്രു (അസുര) പ്രഭോ.

(൧) അചിരതന വിനശേതുകയിണ പരിലസിക്കുന്നു
രോമമില്ലാതേയുരുണ്ടുമിനുത്തതായ് :

(൨) കമലശരണലിവിനൊടുജനതയുടെപാപ്പിനായ്
ക്കുപ്പിച്ചതാം രണ്ടുദേശം കണക്കിനെ
മികവിയലുമുയരമൊടുതരണിയുടെ (ന) ജാനകര
മിന്നുന്നി, തായവ തീർത്തിട്ടു (ര) താന്തനായ്
അതുകുളുടെ മുകുളി (ഒ) ലജനിരുകരതലം ശരി-
ക്കുപ്പിച്ചിരിക്കാമളവുനോക്കീടുവാൻ!

• നെറിയുടെയുമഹിഷ, പുനരവളുടെ കണങ്കഴൽ
നേർക്കുരുണ്ടുചേരുന്നരോമശമുദ്രാമം;

(ന) അഴകുകളെ നളിനഭ ചന്ദ്രലകിൽ മുഴുവൻ നട-
ന്നാരാഞ്ഞെടുത്തുതാൻ തീർത്താനതാസ്ഥയിൽ!

(ഒ) നിയതമവളുടെയകഴലിണവിധിപണിപ്പെട്ടു
നിർമ്മിച്ചതാ (വ) ണംബജോദരസുപ്രഭം!

(ൻ) നലമുടയനഖര (൧൦) മണനിര (൧൧) ഗഗനസീമാ

[വിൽ

നക്ഷത്രമാലപോലുള്ള പലിക്കുന്നുതേ.

൧. ഏറ്റവും മനോഹരമായ ദേഹത്തോടു കൂടിയവൾ (സുന്ദരി), ൨. കാമദേവൻ. ൩. കാൽമുട്ടുകൾ. ൪. തളൻവൻ. ൫. ബ്രഹ്മാവു. ൬. ബ്രഹ്മാവു ലോകത്തിലുള്ള സകല സൗന്ദര്യങ്ങളും ചേർന്നുണ്ടാക്കിയതാണ്. ൭. തീച്ചയായും. ൮. താമരപ്പൂവിന്റെ അന്തർഭാഗത്തേപ്പോലെ ശോഭയുള്ളതു്. ൯. നമ്പയുള്ള. ൧൦. രണ്ടുണ്ടേപ്പോലെയുള്ള നഖങ്ങളുടെ പങ്ക്ക്കുറി. ൧൧. ആകാശത്തിൽ. ഈ കവിതയിലെ ഉൽപ്രേക്ഷാലങ്കാരങ്ങൾ രസിക ജനരസായനങ്ങളായിട്ടുള്ളവയാണ്. കാൽമൊട്ടുകളുടെ ഉപരിഭാഗങ്ങളുടെ വടിയും ചന്ദ്രവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന, “അതുകുളുടെ മുകുളിലജനിരുകരതലം ശരിക്കുപ്പിച്ചിരിക്കാമളവുനോക്കീടുവാൻ” എന്ന ഉൽപ്രേക്ഷയുടെ രസികത്വം നോക്കുക.

30. സരസ്വതീസ്തോത്രം

[മാർക്കാന്തേയമഹർഷിയെപ്പാലിയ പുണ്യമായ സരസ്വതീസ്തോത്രമാണിത്].

(കിളിപ്പാട്ട്)

സകലലോകാംബനീ, ദേവീ, നീ (പ)വേദാരണി;
(ഘ)സദസദുപേ, (ന)മുക്തിബോധത്തിൻ സുപദമേ,
അബ്ധിയിൽജലംപോലേ നിങ്കൽത്താനിരിക്കുന്നി-
(ര)തക്ഷരപരബ്രഹ്മ (ഓ)മക്ഷരഭവനവും.
മരത്തിൽചെന്തീപോലേ മന്ദകൽ ഗന്ധംപോലേ-
യിരിപ്പു നിങ്കൽ ബ്രഹ്മ നിശ്ശേഷം ജഗത്തിതും.
ആസ്തദേവി, ചരാചരങ്ങൾക്കോ(ന)കാരമാ
ണായതൻ(ഐ)മാത്രാത്രയം സർവ്വം സദസതതും,
മുപ്പാരു,(വ)മുവേദങ്ങൾ,(ൻ)മുവദ്യ,(ഈ)മുനഗ്നികൾ,
(ഈ)മുനതേജസ്സാ, (ഈ)ധർമ്മമുഖ്യമാം വർഗ്ഗമുനം,
(ഈ)മുഗ്ദ്ധനം,(ഈ)മുവണ്ണങ്ങൾ,(ഈ)മുദ്രേവർ,
[മുപ്പിതുകൾ,

പ. വേദങ്ങളുടെ ഉൽപ്പത്തിസ്ഥാനം (വേദപ്രകാശിനി). ഘ. വ്യാവ
ഹാരികദശയിൽ (സമുപദൃഷ്ടാമാത്രം ഉള്ളതും, പാരമാർത്ഥികദശയിൽ
(സൃഷ്ടമദൃഷ്ടാ) ഇല്ലാത്തതുമായ രൂപത്തോടുകൂടിയവൾ. ന. മോക്ഷജ്ഞാ
നത്തിൻ സ്ഥാനമേ. ര. നാദബ്രഹ്മം. ഓ. (വിദ്യ നാശരഹിതമായ ലോകം)
ന. ഓകാരം. അ—ഉ—അമ് എന്നീ വർണ്ണങ്ങൾ കലർന്ന സ്തോകാത്മക
മായ പ്രണവവുമാകുന്നു. ഐ. മൂന്നു മാത്രകൾ (കേവലാംശങ്ങൾ). വ. ഋഷ്,
യജുസ്സ്, സാമം. ന്. വേദം, ശാസ്ത്രം, തന്ത്രം. ്. ദക്ഷിണാഗ്നി, ഗാർ
ഹപത്യം, ആഹവനീയം. ്. സൂര്യചന്ദ്രാഗ്നികൾ. ്. ധർമ്മപ്രധാ
നമായിട്ടുള്ള മൂന്നു പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾ. ്. സത്യം, രജസ്സ്, തമസ്സ്.
ഈ. അ, ഇ, ഉ. ്. ഹരിഹരപിരിഞ്ചന്മാർ.

(൧)മുദ്രോഷം, മൂന്നവസ്ഥാ,യണിമാദികൾ മൂന്നും

(൨)ഇമ്മുനാത്രകളത്രേ തപഭൂപംസരസ്വതി?

(൩)ബ്രഹ്മത്തിന്നാദിമങ്ങൾ,വിഭിന്നഭഗ്നങ്ങൾ

നിത്യങ്ങളുവദേവി, തപദ്യുമാരണാൽബ്രഹ്മ-

വിത്തുകൾസോഹമവി:പാകസ്ഥങ്ങളാക്കുന്നു.

(൪)അഭമാത്രയിൽനിൽക്കും പരമാം രൂപംഭിദ്യു-

മക്ഷയം, പരിണാമവർജ്ജിതമവിശ്രിയം.

ഇന്നമട്ടെന്നൊ താവല്ലെനിക്കും മററാക്കും നാ-

വണ്ണാക്ഷേപുണ്ടിത്യാദികൾ കെട്ടുണ്ടതുചൊൽവാൻ വയ്യം.

വിഷ്ണുശങ്കരബ്രഹ്മ പന്ത്രാക്കുജ്യോതിർമ്മയം

വിശ്വപമന്ദിരം, വിശ്വപരൂപകം, മഹൈശ്വര്യം,

(൫)വേദസാംഖ്യോക്തം; പലശാഖയാൽ സ്ഥിരീകൃത-

മാദിമധ്യാന്തഹീനം, സദസഭൂപംസദാ,

ഭാവഭേദത്താലനേകതപമേൽക്കിലുമേകം,

കേവലംഷഡ്ഗുണാഖ്യ, മനാഖ്യ മനേകാഖ്യം,

വിവിധശക്ത്യഭിജ്ഞാ, വിവിധശക്ത്യഭാവം,

ത്രിഗുണാധാരം, സതൈപകാത്മകം, സുഖാൽസുഖം,

സുമഹാസൗഖ്യം, തവരൂപ; മീവിധംഭേദി,

അദ്വൈതസ്ഥമാം ബ്രഹ്മം ദൈവതത്തിലിരിപ്പതും

നിത്യവുമനിത്യവും സ്ഥൂലവും സൂക്ഷ്മങ്ങളും,

൧. വാതം, പിത്തം, കഫം. ൨. ഇപ്പറഞ്ഞവയുടെ കേവലാംശങ്ങളാണ് സരസ്വതിയുടെ സ്വരൂപമെന്നു പറയുന്നു. സരസ്വതി സ്തോത്രം രൂപിണിയാണെന്നുള്ളതിന്റെ വിവരമാണിത്. ൩. ബ്രഹ്മത്തിന്റെ മൂല്യപ്രകടനങ്ങൾ. ൪. കേവലാവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും മററു ഞാൻ ഇല്ലാത്തതും മറ്റൊരു ദേവീസ്വരൂപം അവർണ്ണനീയമെന്നു താൽ പയ്യം. ൫. വേദങ്ങളിലും; സാംഖ്യദർശനത്തിലും പറയപ്പെട്ടത്.

മന്നിലുംവാനത്തും മറുടത്തുമിരിപ്പതു-
 മെന്നിവയ്ക്കെല്ലാം നീതാൻ ദൃശ്യമാമൊരാശ്രയം!
 മൂത്തമെന്തമൂത്തമെന്തെന്തു ഭൂതത്തിൻകമം
 പേർത്തതുവേദത്തിലും മറെഴുത്തിലുമുള്ള;
 ആയതൊക്കെയും വൃഞ്ജനാക്ഷരങ്ങളാൽ ബല-
 മായ താവകരൂപംതാനല്ലോ സരസ്വതി!

[ഈ സ്തോത്രം, നാദബ്രഹ്മാത്മികയായ വാഗേദവിയാണു ചരാചരാത്മകമായ ഈ വിശ്വമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, ഉപാദാനകാരണമായും ഉപാധികാരണമായും 'ഇരുന്ന്' നാദത്താൽ വിശ്വത്തെ അഭിവ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്ന, മഹാശക്തിയാണ് ദേവി എന്നും, മറുമുള്ള പരമതത്ത്വങ്ങളേ പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ്.]

31. ഗന്ധർവ്വകന്യകമാർ

(പ്രഭമാഹിനി, സുശീല, സുസ്വര, ചന്ദ്രിക, സുതാര എന്നീ സുന്ദരീരത്നങ്ങളായ അഞ്ചു ഗന്ധർവ്വകന്യകമാർ ഒരിക്കൽ അച്ഛോദ സരസ്സിൽ സ്നാനത്തിനു ചെല്ലുകയും, അവിടെവെച്ച് വേദനിധി മഹഷിയുടെ സീമന്തപുത്രനും, ക്രമകോമളരൂപനുമായ മുനികമാരനേക്കണ്ടു മോഹിതകളായിത്തീരുകയും മന്ഥമപീഡയാൽ മുനികുമാരനോടു പ്രണയപ്രാർത്ഥനചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിക്കയാൽ അദ്ദേഹത്തെ ബലാൽഗ്രഹിക്കുകയും പരസ്പരം ശപിക്കുകയും പിശാചുക്കളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതായി പത്മപുരാണത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്ന കഥയിൽ ഉള്ളതാണ് ഈ കവിത.)

(കിളിപ്പാട്ട്)

ചന്ദ്രകന്തിന്നു പൊഴിഞ്ഞ നിലാവുക—

ജെന്നപോലുജപലഗാത്രീമാരെവരും.

(൧) ചന്ദ്ര ബിംബാസ്യമാർ (൨) ചാണ്ടകബരികൾ

(൩) ചന്ദ്രകാന്താരണങ്ങളുണിഞ്ഞവർ.

ലാവണ്യരാശികൾപോലെ മനോജ്ഞമാ-

(൪) രാജാസ്ത്രപ്രഭുമാർ (൫) വാനവന്മാർകളിൽ

ആവതോളം വിളയാടിനാർ തുവെണ്ണി

ലാവുകളാമ്പലപ്പുകളിൽപ്പോലവേ-

(൬) ഉല്ലാസപ്രഭവനമാരവർ (൭) ആതന-

പല്ലവമേന്തിയ വല്ലികൾ പോലെയായ്;

ഒട്ടൊട്ടയന്നും, വസന്തത്തിൽ നന്മലർ.

മൊട്ടുകൾ പോലവർ തന്നിളംകൊങ്കകൾ-

പൊന്നിൽനിന്നും പൂണ്ടതനപംഗിമാരവർ

പൊന്നൊളിച്ചമ്പകമാലകൾ ചാർത്തിയും,

പൊന്നിൽ കസവിട്ട പട്ടുത്തും, തനി-

പ്പൊന്നായമെയ്ക്കൊപ്പണിഞ്ഞും വിളങ്ങിനാർ.

പാട്ടാട്ടമോടക്കഴലൂത്തു (൮) പല്ലകി-

മീട്ടൽമുദംഗാഭി വാദ്യതാളക്രമം.

ചിത്രാശ്വത്തന്നത്തൊട്ട കലകളി-

൧. ചന്ദ്രതുല്യമായ മുഖത്തോടുകൂടിയവർ. ൨. മനോഹരമായ തല മുടിയുള്ളവർ. ൩. ചന്ദ്രനപ്പോലെ തിളങ്ങുന്ന ഭാര്യരണങ്ങൾ. ൪. സുന്ദരിമാർ. ൫. ദേവന്മാരുടെ ഇടയിൽ. ൬. ഉദിച്ചയരുന്ന യൗവനത്തോടുകൂടിയവർ. ൭. പുതുതളിരുകൾ പൂണ്ട വള്ളികൾ. ൮. വീണയുടെ മീട്ടൽ.

ലെത്രയഃ(ഹ)കെരശല്യമേദമക്കന്യമാർ
 മാതാപിതൃപരിലാളിതമാരായി
 മോദിച്ചുശേളിച്ചുവാണാരളകയിൽ.
 വാസന്തകാലത്തൊരുനാളി(ഘ)ലഭിവൃ-
 ങ്ഗമാനാംഗിമാരെവരുമൊത്തുതാൻ
 മന്ദിയാഭോഭാര വനാന്തരമുൾപ്പക്ക
 മന്ദാരപുഷ്പങ്ങൾ ശേഖര ചാമ്പയൊ
 (ച)ണച്ചുതസോദരിക്കച്ചനം ചെയ്യവാ-
 നേച്ഛാഭമെന്ന സരസ്സുകലത്തിനാർ
 പൊന്താമരകളുമുപ്പലച്ചാത്തുമാ-
 ള്ളൊയ്യിയിൽനിന്നു പഠിച്ചെന്തി വീണ്ടുമേ,
 ശുദ്ധസംഹതികവൈധ്യ യുക്തവുക-
 ളൊത്തകടവിൽ കളിയുംകഴിച്ചവർ
 മണ്ണുകൊണ്ടമ്പികാവിഗ്രഹം തീർത്തിൽ
 സ്വപ്നമുക്താമണിഭൂഷകൾ ചാത്തിനാർ;
 കങ്കമലനഗന്ധങ്ങൾ പൂശിച്ചു
 പങ്കജാഭ്യങ്ങളാൽ പൂജനടത്തിനാർ;
 (ജ)നാനാവിധോപഹാരങ്ങൾ നിവേദിച്ചു
 മാനസഭക്തിയാൽ(ട)നർത്തനമാടിനാർ;
 (ന)ഭാവധാപനിഗതിമൂർച്ഛനായുക്തങ്ങൾ
 (ത)പാവനഗാനങ്ങൾ ഭംഗിയിൽ പാടിനാർ

ഹ. സാമർത്ഥ്യം. ഘ. ഭിവൃദ്ധം ശോഭനവുമായ ഭേദത്തോടുകൂടിയ
 വർ. ച. കാത്തുയന്നീഭേദി (ഭക്തി). ഛ. ചലതരം മധുരമലോപഹാര
 ങ്ങൾ. ങ. നൃത്തംവെച്ചു. ന. സ്വപ്നത്തിന്റെ ഭാവം (വികാരസംപു
 രണ) ധപനി, (നാദം) ഗതി, മൂർച്ഛ (ആരോഹാപരമാഹാക്രമങ്ങൾ) എ
 ന്നിവ ശരിക്കുള്ളവ. ത. പരിശുദ്ധങ്ങളായ പാട്ടുകൾ.

[തത്സമയം സ്നാനത്തിനായി അവിടെവന്ന മഹർഷികുമാരനേകളു് മോഹിതകളായി അതദ്യുതസംഭ്രമങ്ങളോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപാമൃതത്തേ നേത്രാഞ്ജലികൾകൊണ്ടു നുകൻ്റ്, വല്ലാതേ മദനപീഡിതകളായിത്തീർന്നു ആ ഗന്ധർവ്വകന്യമാർ അഞ്ചുപേരും അന്യോന്യം ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.]

(കണ്ഠപർവ്വരീതി)

ഇതു(൧)മദനനായിരിക്കുമോ? പക്ഷേ,

രതിഭേദിയൊടു പിരിയുമോ സ്മരൻ?

(൨)സുരലോകഭിഷക്കുകളാകാമവ-

രിരുവരുമൊത്തേ നടക്കുമാറുള്ളു.

സുരസിലുഷികിന്നരഗന്ധർവ്വരി-

ലൊരുവനോസൗമ്യനിവൻ നരേന്ദ്രനോ?

(൩)വിധിയാൽ നമ്മൾക്കായ് രചിതനോ ഇവൻ?

നിധി(൪)ധന്യക്കു മുൻസുകൃതത്താൽപ്പോലേ!

കരുണയിൽമുങ്ങി(൫)ഗ്നിരിജനമ്മൾക്കായ്

വരുത്തിയ (൬)വരോത്തമനാകാമിവൻ.

32. ഒരു ധർമ്മപതി.

[സദ്വൃത്തനും ഭക്തനുമായ കൃകവൻ എന്ന വൈശ്യവണിക്കു്, തീർത്ഥാടനത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ സഹധർമ്മചാരിണിയും സുന്ദരിയുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി സുകല എന്ന സാധവി

൧. കാമഭേവൻ. ൨. അശ്വിനീ ദേവന്മാർ. ൩. ബ്രഹ്മാവിനാൽ നമ്മൾക്കായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനോ? ൪. ഭാഗ്യവാന്മാർ. ൫. ഭഗ്വാദേവി. ൬. ഉത്തമജ്ഞാപു്.

ഭർത്താവിനോടുകൂടി രീതിയൊത്തതായും തന്നെയും കൊണ്ടുപോകുവാൻ അപേക്ഷിച്ചതിനാൽ ഇതികുറഞ്ഞവ്യത്യാസമായിട്ടു വിചാരിക്കുകയാണ്.]

(ശ്ലോകങ്ങൾ)

ഇവൾക്കുടവരുന്നതാകിൽ, (ഛ)മാ-
ലിയലും (ഘ)ഭൃഗ്ഗ്വപഥങ്ങൾതോരമേ
കളിർ, മൂടി, വമുലമാകുവ.
പ്പെടുമല്ലോ. (ജ)മലർമെയിതത്രയും!
(ട)അരവിന്ദദളത്തിനൊക്കുമീ
(ഢ)വരവണ്ണം കലരും (ന)കളേ ബരം
ഒളികെട്ടുകുത്തിരുണ്ടുപോം
കളിർകൂടും കൊടുതായ കാരറിനാൽ.
വഴിയിൽ (ത)കറീനോപലങ്ങൾ കൊ-
ണ്ടിവരതൻ കോമളമാം പദപയം
കൊടുവേദനയേൽക്കുകില്ലയോ
നടകൊൾവാനുതതായൊ വിധം?
ഇവളേതൊരു മട്ടിലായ് വരും
പശിയും ദാഹവുമൊക്കുമിങ്ങവേ,
(പ)സുഭഗാനന സുന്ദരാംഗിയാ-
ളിവൾമെ താങ്ങിവൾ (ന്)ധർമ്മസംശ്രമ!

ഛ. ഭൂഖം (ശ്ലോകം) ഉള്ള. ഘ. നടപ്പാൻ വയ്യാത്ത വഴികൾ. ജ. പൂവുപോലെ ഉദ്ദലം. ട. താമരത്താരിതം. ഢ. നല്ല നിറം. ന. ദേഹം. ത. പരുത്ത കല്ലുകൾ. പ. മനോഹരമായ മുഖത്തോടുകൂടിയവൾ. ഫ. ധർമ്മത്തിനാശ്രയം.

ഇവളെന്നുമെനിക്കു ജീവിത-
 പ്രിയ, ധർമ്മത്തിന്നു താങ്ങുമിങ്ങിവരും!
 ഹഹ! കഷ്ടമിവരുകുപായമേ-
 ക്ഷിക്കിലിന്നെൻ കഥയും കഴിഞ്ഞുപോം!
 ഇവരതാനുലകിൽപ്പൊരുപ്പെന്നി-
 ക്കിവരതാൻ മാമകജീവിതേശപരി!
 ഇവഃകൃഷ്ണത! കൊണ്ടുപോകവ-
 • (൧) യുധുനാ ഞാൻ തനയേ ഗമിക്കുവൻ.

33. വിഷ്ണുസ്തവം

[ഗർഭജന്ത്രദമാക്ഷം എന്ന കഥയിൽ ഗ്രാഹഗുസ്തനായ ഗജേന്ദ്രൻ (അഗസ്ത്യശാപത്താൽ ഗജരൂപംപൂണ്ട ഇന്ദ്രദൂമ്നരാജാവ്) ഗ്രാഹത്തിന്റെ ഗ്രഹണത്തിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കുന്നതിനായി, ഏകാഗ്രചിത്തതയോടെ തുമ്പിക്കൈകൊണ്ട് പൊന്നാമരപ്പുക്കൾ പഠിച്ചു ആദിദേവനായ വിഷ്ണുഭഗവാനെ ആരാധിച്ചു സ്തുതിക്കുന്നു.]

(പാന)

ഓം(൨)നമോസ്തതേ ദേവ പാരം മിക
 വാൻ മൃഗപ്രകൃതേ, നിരാശ്രയ,
 നിസ് പൃഥ്വാജിതാവൃത്ത, വിശേഷശപര,
 നിഷ്കളാദിത്യ ചന്ദ്രതജോമയ!

൧. ഇപ്പോൾ. ൨. അങ്ങയ്ക്കു നമസ്കാരം ചെയ്യുക.

തുഷ്ട, ശ്രദ്ധ, (ഘ)തൃണമേ തൃണസ്ഥിത,
 നിസ്തലാപ്രത(ച)ക്ത്യാമേവ കൈതൊഴാം.
 ശാന്താ, നിശ്ചിന്താ, കീർത്തിശാലിൻ, ശവ,
 ശാശ്വത തൊഴാം പൂർവ്വ പരാർജനേ!
 നിർദ്വന്ദ്വ, തൃണാത്മാവേ, ജഗത്തുകൾ-
 കൊക്കെയുന്നായ ഗോവിന്ദ കൈതൊഴാം
 സാരസനാഭ, സാംഖ്യചോദഗോതഭവ,
 പാരിനീശ്വര, വിഷ്ണോ തൊഴാം തൊഴാം!
 കൈവലഞ്ജരമതൃണ, തൃണാത്മാവേ,
 ദേവ, വിശ്വ, വിദ്യുപ, നാരായണ!
 ഭൂരിവിക്രമ, കാരണ, വാമന,
 പൂരുഷോത്തമ, കൈതൊഴാം കൈതൊഴാം!
 ചക്രശാർണ്ഠകൃപാണഗഭകളേ-
 ത്തതുകരങ്ങളിലേത്തും ഫരേ തൊഴാം!
 (ന)മാമരപ്പൊരുൾക്കാവേ, (ര)മഹേശ്വര-
 ഭീമശക്രാജചാരണഷിസ്തത,
 ദൈത്യമാമിൻ, നൃസിംഹ, ചതുർഭുജ,
 പേർത്തുമച്ഛത, സർവ്വമുത്ത, തൊഴാം!
 പാ, ലരിപ്പൊന്ന, പച്ചക്കിളി, മുകിൽ-
 മാലനേർ നിറംപൂണ്ട മനോജ്ഞനേ!

ഗ. ഭഗവാൻതന്നെ സത്പരജന്മസ്സകളാകുന്ന തൃണത്രയവും, ആ
 തൃണങ്ങളിൽ ഇരുന്നു സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസാഹചര്യം നടത്തുന്ന ആദ്യം എന്നു
 താൽപര്യം. ഫ. ഊഹാദാർശനപ്ലാത്തവൻ. ന. വേദാത്മസാരൻ. ര.
 ആദിശേഷനാലും, ശിവനാലും, ഇന്ദ്രനാലും, ബ്രഹ്മാവിനാലും, ചാരണ
 ഭവനാലും, ഭൂമികളാലും സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ.

കൈതൊഴാമുററതമ്പുരാനേ, മധു-
 കൈടഭാന്തക, (൧)വിശ്വാഭിമാക്ഷര,
 നാമ്പുവൻ വാണ നാഭിപത്മത്തൊടും
 മേന്മയുള്ള പൊൻതോരവള ചൂത്തൊടും
 പാൽക്കടലിങ്കൽ വാഴും പുരാതന,
 ഗ്ലാഘ്യാനാം വരദായിൻ, തൊഴാം തൊഴാം!
 കേതവത്സല, (൨)ഭീപ്രസുഭർശന,
 ശക്തിയാൽ ശക്തനല്ലെങ്കെടുപ്പോനേ!
 ഘൃല്ലപത്മായതാക്ഷ, യോഗേശ്വര,
 നല്ലൊരുവരദായിൻ തൊഴാം തൊഴാം!
 (൩)ഭവതായന, (൪)ബ്രഹ്മപരായണ,
 (൫)വിഷ്ണുപായന, (൬)സ്വാത്മഹിതായന,
 (൭)ആത്മഭാസനനായ നാരായണ,
 ശ്രീവരാഹസ്വരൂപ, തൊഴാം തൊഴാം!
 (൮)പാരരതിയിൽശ്ലേഷിക്കുമാഭിമ-
 കാരണം, പരാപൂജ, നവ്യകുതൻ
 ഭാവനാതീത, നാഭിഭവൻ, വിഭു,
 ഭവഭവനൈനിക്കുറൊരാശ്രയം!
 സ്വപ്രഭുവൻ, പ്രകൃതിക്കുമീതെയായ്
 നിപ്പവൻ, യോഗനാമകൻ ക്ഷേത്രജ്ഞൻ,
 അവ്യയമനാലോചന, മനാലോകാ

൧. കൈതരൂപൻ. ൨. ശോഭിക്കുന്ന സുഭർശനത്തോടുകൂടിയവൻ.
 ൩. ഭവതകളുടെ നിവാസസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളവൻ. ൪. വേദപ്രിയൻ.
 ൫. ലോകമാകുന്ന നിവാസസ്ഥാനത്തോടുകൂടിയവൻ. ൬. ആത്മഗുണ
 കാരി. ൭. സ്വയംപ്രകാശൻ. ൮. ലോകാവസാനത്തിൽ ശേഷിക്കുന്ന
 ആദ്യതത്വം.

സർവ്വകാരണം ശാശ്വതമവ്യക്തം
 ബ്രഹ്മമെന്നിഹ ബ്രഹ്മച്ഛിമാർ ചൊല്ല-
 മമ്മഹാതപമൊന്നെന്നിക്കാശ്രയം!
 ആരെ(൨)യക്ഷരബ്രഹ്മമെന്നോതുന്നി-
 താരേ(൨)ക്ഷേരക്ഷകിൽ മൃച്ഛവാഴിഞ്ഞുപോം;
 സാരസൽഗുണപൂർണ്ണനാരായണൻ
 സാരസാക്ഷനെനിക്കുറൊരാശ്രയം!
 പത്മനാഭൻ, (൩)ഹിരണ്യഗർഭൻ, (൪)കൃപാ-
 സത്മ(൫)മുന്ധർിൽ മുന്ധൻ ജനാർദ്ദനൻ
 (൬)കാരണകർമ്മകർത്തൃഭൂതൻ, ബലോ-
 ഭാരനപുതൻനീയെന്നിക്കാശ്രയം!
 ആ വരേണ്യനാം ശ്രീവത്സലാഞ്ജനൻ,
 മൂവുലകിന്ദനാഥൻ ശ്രീവിക്രമൻ,
 യോഗമൂർത്തി മഹാത്മാവൊരാശ്രയം—
 മക മേ ശിവൻ (൭)ബ്രഹ്മണവല്ലഭൻ
 (൮)വൃക്കതനവൃക്ക(ൻ)നാഭീദേവ(൧൦)നജ—
 നെത്രയും സൂക്ഷ്മരൂപിനാരായണൻ,
 കേവലാത്മക(൧൧)നക്ഷരൻ നിഷ്കളൻ

൧. നാദബ്രഹ്മം. ൨. ആരുടെ പൂർണ്ണാർത്ഥം ശ്രവിക്കുകിൽ. ൩. ലോകം തർക്കം ഒതുക്കുന്നവൻ. ൪. കൃപാനിധി. ൫. ദേവന്മാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ. ൬. കാരണവും കർത്താ (ചെയ്യുന്നവൻ)വും, കർമ്മവും ആയിട്ടുള്ളവൻ. ൭. ബ്രഹ്മജ്ഞാനികൾക്കു പ്രിയൻ. ൮. ലോകരൂപത്തിൽ വ്യക്തനായിട്ടുള്ളവൻ. ൯. സർവ്വാന്തർയ്യാമിയായ മഹാശക്തി എന്ന നിലയിൽ അതത്പരവേദികൾക്കു അദൃശ്യനായിട്ടുള്ളവൻ. ൧൦. ജനമില്ലാത്തവൻ. ൧൧. നാശരഹിതൻ—ഈ സ്തോത്രം ജ്ഞാനികൾക്കും ഭക്തന്മാർക്കും ഒരുപോലെ ഉപയോഗമുള്ളതാണ്.

ദേവദേവശനിങ്ങനിക്കാശ്രയം!
ഏകലോകപ്പെരുത്തേ പരാൽപര,
ശ്രീകമലാക്ഷ ഭക്താഭയപ്രദ,
ആശ്രിതനാകമെന്നെരക്ഷിച്ചരുൾ-
കായിരംതല ചേരുമനന്തനീ!
നീയൊരാശ്രയം ബ്രഹ്മാദികൾക്കുമെ—
ന്നായുരയ്ക്കുന്ന സർവ്വനീന്ദനം.

6. സുനീഥ

[യഥപുത്രിയായ സുനീഥ എന്ന യുവതി, ഗന്ധർവ്വവാരായ സുശംഖനാൽ ദുഷ്പുത്രലബ്ധിയുണ്ടാവട്ടെ എന്നു ശപിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ആ ശാപത്തിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കാതെയിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, വിഷ്ണുപ്രസാദത്താൽ സത്പുത്രലാഭവും കിട്ടിയിരുന്ന അംഗൻ എന്ന അതിയോഗ്യനായ വിപ്രവർണ്ണ ഭർത്താവാക്കിത്തീർക്കാൻ രാജയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ശ്രമിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലുള്ള പദ്യങ്ങളാണ് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.]

(കിളിപ്പാട്ട്-കളകാഞ്ചി)

(൧) മധുരതരതരണഭരതവിന സുനീഥയോ
മായയാൽ ദിവ്യസ്വപരൂപയാമ്തീർന്നാൻ
മിനുസമെഴു(൨)മസിതരുചി സുവന്നമെടുത്തേൻ
മിന്നം റവുക്കയിട്ടശ്ശൃംഗംഗാരയായ്

൧. ഏറ്റവും മനോഹരമായ യൗവനം. ൨. കരഞ്ഞിറമുള്ള
മുഴലവസ്ത്രം.

എതിരുകലമുടലഴകിലുലകുകൾ മയങ്ങുമാ—
 റിഷ്ടനഖീജനമൊത്തു വിളങ്ങിനാൾ.
 (ഛ) ചടുലസുമസുരവിടപിവിവിധമണിധാതുക്കൾ,
 ചന്ദനാശോകത്തണൽപ്പരപ്പ,ങ്ങിനേ
 (ഛ) ഗതകലുഷശുഭഗുഹകളിവചുഴലു(ന)മപ്പുരോ
 ഗന്ധവ്വമേളിത മേരു ശൃംഗാന്തരേ
 (ര) മുദുമസിതമുഖമനഃഖനിനദമൊടുവീണയും
 മീട്ട യുത്താലിലിരുന്നവരപാടിനാൾ.

9. ഇവളാര്?

[കുഞ്ചേരന്റെ ഭൃത്യനായ ഗോഭിലൻ എന്ന അസുരൻ, യാദവരാജാവായ ഉഗ്രസേനന്റെ പത്നിയായ പത്മാവതി എന്ന സൗഖ്യം ഗസുന്ദരിയേ കണ്ടിട്ട് വിസ്മിതനായി വിരക്തിക്കുന്നതു്.]

(ഭൃഗ്ഗോകങ്ങൾ)

“ഇവളാ(ഭ)ലേർ ബാണകാന്തയോ
 (ന)മലർമാതോ,(ഐ)ശചിയോ,(വ)മുധാനിയോ?
 ഇതുപോലതിയായ മെച്ചമൊ-
 ത്തിഹരഞ്ചാമതൊരുത്തിയില്ലതാൻ!

മ. ശോഭനങ്ങളായ പുഷ്പങ്ങളോടുകൂടിയ വൃക്ഷങ്ങളും, പലതരം മത്സ്യങ്ങളും, ധാതുദ്രവ്യങ്ങളും. ഛ. മാലിന്യമറ്റ നല്ല ഗുഹകൾ. ന. അപ്പുരപ്പുകൾ. ഗന്ധവ്വന്മാരും വിളയാടുന്ന മഹാമേരുവിന്റെ കൊടുമുടിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ. ര. മനഹാസത്താടും മധുരമായ സ്വരത്തോടുകൂടി. ഭ. കാമഭേവന്റെ ഭാഷ്യയായ രതിയോ? ന. ലക്ഷ്മീദേവി. ഐ. ഇന്ദ്രാണി. വ. പാപ്തി.

സ്ഫുടരൂപലസൽ ഗുണങ്ങളാ-

(ഘ)ലുധുമധ്യേ മുഴുതികൾപോലെയും

വിലസുന്നു സുമന്ദാംസയാൾ

(ഘ)നളിനച്ചാത്തിൽ (ന)മരാളിപോലെയും;

ഹഹ!ശോഭനരൂപസൗരഭഗാ!

ഹഹ!തെല്ലല്ല വിലാസഭംഗികൾ!

കളിർകൊങ്കയുരുണ്ടു മന് പെൺ-

കൊടിയാളാരുടെയാണുരാമിവൾ?

(ചെറുശ്ശേരിരീതി)

ആരാണീനിൽക്കുന്ന സുന്ദരി, ലാവണ്യ-

പൂരത്താൽ പാരിടം മിന്നിക്കുന്നോൾ?

നൃതനമാകും (ര)വിലാസശതങ്ങളാൽ

ചേതസ്സു തീരേ മയക്കിക്കൊണ്ടു

മന്മഥലീലയിലാശ വളർത്തുന്നു

നന്മധുരാംഗിയിപ്പെൺമണിയാൾ

കാമവിമോഹത്താലിത്തരം ചിന്തിച്ചു

കാലപ്രചോദിതനായ ദൈത്യൻ.

11. വീരമണിപുരം

[ശിവഭക്തനും ശിവസാരക്ഷിതനുമായ വീരമണി എന്ന രാജാവിന്റെ ശിവപ്രസാദത്താൽ ലബ്ധമായതും ശിവപ്രഭാവത്താൽ

മ. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ. റ. താമരപ്പൂക്കളുടെ ഇടയിൽ
 ന. അരയന്നപ്പെട. ര. ബഹുവിധങ്ങളായ ശൃംഗാരഭംഗികൾ.

നിമ്നിക്കപ്പെട്ടതും ആയ ദേവപുരം എന്ന നഗരത്തിൽ, അശ്വമേധ മഹായാഗം ഭീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശ്രീരാമന്റെ യാഗക്ഷതിരയും, അശ്വരക്ഷകന്മാരായി അയയ്ക്കപ്പെട്ട ശത്രുഘ്നൻ, ഹനുമാൻ മുതലായ യുദ്ധവീരന്മാരും പ്രവേശിക്കുന്ന ചട്ടത്തിലുള്ള പുരവർണ്ണനമാണിത്.]

(ശ്ലോകങ്ങൾ)

(൧)വീണാമൃദംഗരവഃ ഘോഷമൊഴും(൨)വിമുക്ത-
(൩)മാവജ്ജി(൪)ദേവ കൃതദേവപുരത്തിലെത്തി,
ഗേഹങ്ങളുടേപഥസിച്ഛപളങ്കഭിത്തി:-

ശ്രീകൊണ്ട(൫)നാഗവൃത വന്ധ്യമഹാചലത്തേ.

തുവെള്ളമേടകളുമങ്ങുവിചിത്രരത്ന-

മാണിക്യഗോപുരശതങ്ങളുമുജ്ജ്വലിപ്പു.

ഗേഹങ്ങൾതോറുമവിടെജ്ജനമാനസത്തേ

കക്കുന്നു(൬)പത്മിനികൾ(൭)പത്മമുഖപ്പകിട്ടാൽ.

അങ്ങാലയങ്ങളിൽനിലത്തുപതിച്ചിരിപ്പു

മുണ്ടോട്ടമത്സരമിണങ്ങിയ(൮)പത്മരാഗം!

൧. വീണ, മൃദംഗം മുതലായവയുടെ നാദം. ൨. വിടപ്പെട്ട. ൩. ശ്രീരാമന്റെ യാഗക്ഷതിര. ൪. ശിവൻ പ്രാവേത്താൽ കൽപിച്ചതളിയ ദേവപുരം എന്ന നഗരം. ൫. ആനകൾ ചൂഴ്ന്ന വിന്ധ്യപർവതം. ൬. പത്മിനി, ശംഖിനീ, ചിത്രീണി, ഹസ്തിനി എന്നിങ്ങനെ സ്രീകൾ നാലു തരമുള്ളതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞതരം ഉത്തമനായികമാർ—താമരപ്പൊയ്ക്കകൾ എന്നും. ൭. പത്മ (താമരപ്പൂവ്) അല്ലെപ്പോലെയുള്ള മുഖങ്ങളെന്നും. പത്മങ്ങളാകുന്ന മുഖങ്ങളെന്നും. ൮. സുന്ദരിമാരുടെ അധരങ്ങളോടു മത്സരിക്കുന്നവയായതുകൊണ്ടോ; പത്മരാഗക്കല്ലുകൾ നിലത്തു പതിച്ചതു എന്നു തോന്നുമെന്നു ഗദ്യോൽപ്രേക്ഷ.

(൧) മാഹേന്ദ്രനീലമയകേളിമഹീധരങ്ങൾ
മേഘഭ്രമം മയിലുകൾക്കുളവാക്കിടുന്നു.

എല്ലാ ഗൃഹങ്ങളിലുമങ്ങുപളയകൂടി-
ന്നുള്ളിപ്പുസ്സുവേനരുവും കളഹംസകങ്ങൾ
തെല്ലാമുകിൽത്തതിയിൽനിന്നുഭയപ്പെടുന്നി-
ല്ലുള്ളത്തിൽമാനസസരസ്സിനെയോപ്തില്ല.

(൨) ഗംഗാമണാളമകുടേന്ദുതമസ്സുകരൻ -
• മങ്ങിപ്പുകുണ്ണ (൩) സിതപക്ഷവിഭേദമെന്നും!
അങ്ങുവ്കാത്തുമരുവുന്നു, സമൃദ്ധിയെല്ലാം
തിങ്ങുന്നവീരമണിഭൂപതി വീര്യശാലി.

പെരുമപെട്ടമവന്റെസ്മരണ രശ്മി-
ഗഭിനിതിപേർപുകഴുന്ന വീരനന്നാൾ,
രമണികൾമണിമാരുമായ് രമിപ്പാൻ
ശിവഭവനോപവനത്തലേക്കിറങ്ങി.

(൪) കമനികളുടെകാൽച്ചിലമ്പു, പൊക്കൈ-
വളയിവയങ്ങുകിലങ്ങിടുന്ന ശബ്ദം
(൫) മദനഹൃദയവുംബലാൽകവർന്നു
പുനരപരന്റെയവസ്ഥയെന്തു (൬) ചൊൽവു?

മലർമരനിരയാലുതുകുളാർ
മരുവിനകാടതിലെത്തി മഞ്ഞുവേപ്പൻ:

൧. ഇന്ദ്രനീലകുലുകൾകൊണ്ടുള്ള കളിപ്പുവൃത്തങ്ങൾ. ൨. ശിവന്റെ
തലയിൽ ചൂടിയ ചന്ദ്രക്കലയുടെ രശ്മിയാൽ എന്നും ഇരുട്ടുകൊണ്ടു
രഞ്ജിതമായിട്ട്. ൩. വെളുത്ത. ൪. സുന്ദരികൾ. ൫. കാമന്റെ മനസ്സും.
൬. അത്യാപത്തി അലങ്കാരം.

കാവ്യമഞ്ജരി

സ്മരഞ്ജയേ വളർപ്പുകാമികൾക്കു-

(പ)ങ്ങലർമുകുളങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ചമ്പകങ്ങൾ

(ര)ഫലഭരണതമായ മാവു നൽപ്പു-

ങ്കലകളിണങ്ങിയകൊന്നു, പുന്ന, നാഗം,
പന്ന, പയ, നഥ, മാതളം, (ന)തമാലം,
വിലസു വതുണ്ടിഹ കൈത, മുല്ലതാനം.

(ർ)ങ്ങളികയിലൊലി പൊങ്ങുമാവനത്തിൽ-

(ഭ)ത്തളിരെയിർചെഞ്ചൊടിമാർ ചുഴന്ന മേന്മേൽ
കളിമൊഴികളു(ന്ദ)ഗീതിയും മുതിർത്തുൾ-
കളിർപെടുമാറു രമിക്കയായ് കുമാരൻ.

ചിലതരണികൾ നൃത്തമാടി; പാടി

ചിലർ; ചിലരോ ചതുരോക്തി കൈതുടന്നു;

ചിലർ പുരികമിളക്കിയ നമുത്താൽ;

ചിലർ തഴുകിസ്സുഭഗന്നു തൃഷ്ണിച്ചേർത്തു.

മുദ്രചമ്പനമുതിർത്തു പൂപരിച്ചി-

ട്ടവരെ മുറയ്ക്കുണിചിച്ച(ഐ)കാമരൂപൻ;

ഇതുവിധമവനല്ലസിച്ച് വാഴ്കേ-

(വൃ)ത്തഭവനത്തിലണഞ്ഞു രാഘവാശപം.

(ൻ)നിടിലധു തസുവണ്ണപത്രമോടൊ-

ത്തുടലിൽ (ഘ)വിപാടലകങ്കമാദിപൂശി,

മ. പൂമാട്ടുകൾ. ര. കായ്കളുടെ കനത്താൽ താഴ്ന്നതു്. ന. പച്ചിലമരം. റ്. വണ്ടകളുടെയും കയിലുകളുടെയും ശബ്ദം. ഭ. സ്മരണിമാർ. ന്. മധുരസ്വരമായ പാട്ടു്. ഐ. സ്മരനായ രഗ്ഗാഗമൻ. വൃ. ആ ഉദ്യാനം. റ്. നെറ്റിത്തടത്തിൽ ധരിക്കപ്പെട്ട സ്വർണ്ണപത്രത്തോടു കൂടിയതു്. ഘ. തുടുത്ത കങ്കരം മുതലായതു്.

(മ)ജിതപവനജവ പ്രയാണമാമ-
 (ഓ)സ്തിതഹരിയേ കതുകേനകണ്ടനേരം,
 പ്രിയതമനോദരച്ചിതാ (ന)പ്രവാളാ-
 ധരികൾ, (ര)പയോത്ഥ ഗർഭച്ഛിമാനോർ
 (ഐ)സുരശരമിഴിയാൽ മനംമറിപ്പോർ,
 (അ)ദശനമരീ ചിന്തു ചിന്തിതാസ്യമാർകൾ.

12. രാമരാജ്യഭാരം

[മഹാത്മാവായ ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ രാജ്യഭാരം ചെയ്തിരുന്ന കാലത്തു്, സത്യധർമ്മങ്ങളും, നീതിന്യായങ്ങളും, സമ്പത്സമൃദ്ധിയും, ക്ഷമസൗഖ്യങ്ങളും, സമാധാനസന്തുഷ്ടികളും നാട്ടിലെങ്ങും നിർബ്ബാധം നിലനിന്നിരുന്നതിനാൽ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും രാമനേയും രാജ്യഭരണത്തേയും പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതാണു് ഈ കവിതയിൽ കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്]

ഒരു സ്ത്രീ മുലകുടിക്കുന്ന തന്റെ ശിശുവിനോടു പറയുന്നു:-

(ചെറുശ്ശേരിമട്ട)

“എന്മകനാവോളം നന്നായ് നകൻകൊൾ-
 കമ്മിഞ്ഞപ്പാലിതു (ഐ)മേലിൽകിട്ടാ:

മ.കാഹ്നിനേ ജയിക്കത്തക്ക ഗതിചവറത്തോടുകൂടിയതു്. ഹ. വെള്ളക്കുതിര. ന. തളിര(പവിഴം)പോലുള്ള അധരത്തോടുകൂടിയവർ. ര. താമരപ്പൂവിന്റെ ഉള്ളിലേ നിറഞ്ഞാടു തുല്യമായ നിറമുള്ളവർ. ഐ. കാമശരമായ നേത്രം (നോട്ടം). അ. ദന്തകാന്തിയാൽ ധവളമായ മന്ദഹാസത്താൽ വിലസുന്ന മുഖത്തോടുകൂടിയവർ. ഐ. ഇതേജന്മത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ആവൃത്തിത്തൃന്യമയ പരമപദ (മോക്ഷ)മടയുമെന്നു താൽപര്യം.

ഇപ്പരിക്ഷീശപരൻ ശ്രീരാമനല്ലയോ
 (൧)നൽപ്പതു നീലാബ്ജപത്രവണ്ണൻ:
 തൽപരിയിങ്കൽ വസിക്കും ജനങ്ങൾക്കു
 പിൻപാടൊരിക്കലുമില്ല(൨)ജനം!
 ജനമില്ലായ്ക്കിൽ മുലപ്പാൽ കുടിക്കുവാ-
 നെന്നെണിപ്പെതലേ, മാഗ്ഗുമുണ്ടോ?
 രാമനേധ്വാനിക്കു, കള്ളിൽസൂരിക്ക, ത
 ന്നാമം ജപിക്കുകയെന്നിവയേ
 ചെയ്തുവരുനോക്കുപോലുമൊരിക്കലും
 മാതൃമുലകുടിയില്ലമേലിൽ!”

സുന്ദരീരത്നമായ ഒരു യുവതി തന്റെ പ്രിയതമനോടു പറയുകയാണ്:—

(പാന)

“പ്രാണനാഥ, രാഘവനാഥനേപ്പോലെ-
 യാണെന്നിക്കുതിരമൃഗരൂപൻ ഭവാൻ!
 തുമലർമേനി, താമരക്കണ്ണക-
 ള്ളരമയക്കും വിരിവാൻമാറിടം,
 (൩)അംഗഭമണിക്കൈകളിവയേഴു-
 മങ്ങു സാക്ഷാൽ(൪)ജനകജാജാനിതാൻ”
 കാന്ത തുകമിത്തേന്മൊഴികേട്ടിട്ടാ-
 ക്കാമി കണ്മുന തുള്ളിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ:-
 ഓമനേ, നന്നു നിന്മതം, സാധപികൾ

മ. പുത്തൻ നീലത്താമരപ്പൂവിതളിന്റെ നിറമുള്ളവൻ. ൨. രാമ ശാസനത്താൽ ധർമ്മിഷ്ഠയുണ്ടാവുകയും, രാമഭക്തി വർദ്ധിച്ചു പാപങ്ങൾ നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ട് എന്നു സാരം. ൩. തോര വളയിട്ട മേന്മയുള്ളവൻ. ൪. സീതാവല്ലഭനായ ശ്രീരാമൻ.

രാമനായ്ത്താൻ ഗണിക്കും മണാളനേ
 പക്ഷെയെങ്ങേഹോ മന്ദഭാഗ്യനിവ-
 (൧)നക്ഷത്രഭാഗ്യനേങ്ങ (൨)രഘുഭാഗ്യൻ?
 എങ്ങൊരുപഴുപ്രായനാമേശ്വര-
 നെങ്ങജാദി (൩)നിലിമ്പരം കൃഷ്ണവോൻ?
 എങ്ങുമിന്നാമിനങ്ങളെ,ങ്ങ ഭാസ്കരൻ?
 എങ്ങൊരുപാററ,യെങ്ങ(൪)ഖഗേശപരൻ?
 എങ്ങൊരു ചുണയില്ലാത്തപാഴ് മയ,-
 ലെങ്ങ കൊമ്പനേച്ചീത്തുന്ന(൫)കേസരി?
 എങ്ങതേർ വഴിച്ചാലിലേച്ചേർവെള്ള-
 മെങ്ങ(൬)ജാഹ്നവിയാകമദ്യേവിയാൾ?
 എങ്ങ കുന്നിക്കരുക്കൾതൻകൂമ്പാര-
 മെങ്ങ (൭) വാനവർവാഴുംമഹാമേരു?
 ഏവമെങ്ങൊ,നെങ്ങ രഘുഭാഗ്യൻ?
 ആ വിഭുവിന്റെ കാൽപ്പൊടിയേൽക്കയാൽ
 ബ്രഹ്മമോഹനരൂപയാ യ്ത്തീ ന്നല്ലോ
 (൮)കർമ്മണാ പാരയായവൾ കാൽക്കണാൽ!”

വേറൊരു വനിതാരത്നം മലർമെത്തവിരിച്ചു കർപ്പൂരചന്ദ്ര
 നാദികൾകൊണ്ടു സുഗന്ധം പരത്തി മോടിപിടിപ്പിച്ച കേളീഗൃഹ
 ത്തിൽവെച്ചു കാന്തനോടു പറയുന്നു:—

൧. തടവറ ഭാഗ്യമുള്ളവൻ. ൨. ശ്രീരാമൻ. ൩. ബ്രഹ്മാവു മുത
 ലായ ദേവന്മാർ. ൪. ഗരുഡൻ. ൫. സിംഹം. ൬. ഗംഗ. ൭. ദേവന്മാർ.
 ൮. അറിയാതെ പററിയ ഇന്ദ്രസംസർഗ്ഗത്താൽ നെരുതാൻ ശപിക്കയാൽ
 ശിലയായിത്തീർന്ന അഹല്യ.

(കിളിപ്പാട്ട് — അന്നനട)

വരൂ, കാന്ത, സുഖം ഭുജിക്കുവാനിതാ
വിരിമലർമെത്ത കുറിക്കൂട്ടംമറുന്;
ഭവാദൃശരത്രേ സുഖാഹ്ലാസകന്ത

(എ)ദിവാസിശം രാമപരാങ് മുഖരല്ല!
ഉപഭുജിച്ചുകൊൾക,രിയ രാമന്റെ
കൃപയാൽ കൈവന്നതവിലവും നന്നായ്
പരിചേരും ഞാനാമൊരു (ഉ)ഭയിതയാൾ,
പരിമളമെഴും കുളിർ (ന)മലയജം,
നര(ർ)മലർ വിരിപ്പിതൊക്കെയും രാമ-
കരുണയാലത്രേ ഭവാനു കൈവന്തു!

കരുണയെങ്ങു രാമഭജനം ചെയ്യാത്തോ-
(ഒ)ക്കുമറയ്ക്കാനോ വയർ പുലർത്താനോ?
“അതേ, രഹിതമകൃപാസിദ്ധമെനി-
ക്കിതൊക്കെ”യെന്നാനുൾക്കളിത്തകാന്തനും.

അപരയായ കാമിനിയൊരുത്തി കണവനുമാനിച്ചിരുന്നു
മണീവീണ മീട്ടിക്കൊണ്ടു കളങ്കമറ രാമരാജ യശസ്സ് ഗാനംചെയ്ത
തിങ്ങിനെയൊണ്:—

(കല്യാണി, രാഗം-- ചെമ്പടതാളം)

എത്രയും ധന്യർനാം:—പ്രാണേശ, നമ്മുടെ
പത്തനം വാഴ് വതുരാമനല്ലോ!

ഗ. ഏപ്പോഴും. ഉ. ഭാഷ. ന. ചന്ദനം. ര. പൂമുത്ത. ഉ. ഉണ്ണാനും
ഉടുപ്പാനും വേണ്ടത് അധ്വാനിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ തക്ക തടിമിടുകുണ്ടായതു
കൊണ്ടായിപ്പൊന്നും, രാമഭജനം ചെയ്യാനുള്ള മനക്കരുത്താണ് അവശ്യം
ഉണ്ടാവേണ്ടതെന്നും സാരം.

അത്തിരുമേനിതൻ—യെല്ലാപ്രജകളേയും
പത്രരേപ്പോലെയാലോ കാത്തരുളീടുന്നു.
ആഴിയേ കീഴാക്കി-സ്നേഹതീർത്ഥീലേ, മ-
ററാക്കിത്രവമ്പിച്ചു—കാൽമെഴുതാകം?
രാവണനേവധിച്ചു—ലങ്ക(൧)കീശരാലുട—
ച്ചാ വൈഭവിയേവീണ്ടു-കൊണ്ടതും വകയ്യുതാൻ'

അപ്പോൾ അവളുടെ ഭർത്താവു പറയുന്നു:—

(പറയൻതുളുൽ)

“(൨)വിമുശ്ശേ, രാമചന്ദ്രനു വലുത(൩)ല്ലെന്ന് വേതേക്കീ-
ഴമത്തിവെച്ചതും(൪) പങ്ക്തിമുഖനേക്കൊന്നതും മറ്റും
(൫)വിരിഞ്ചാദിപ്രാർത്ഥനയാൽ (൬)ധരിത്രിപുകുവിടുന്നു,
(൭)ഭൂരിതാലു പരിത്രാജകളായാത്തൻ പുലർത്തുന്നു!
മനുഷ്യനല്ല കേരസല്യാമകനാംരാഘവൻ; ലീലാ-
മനുഷ്യനിമ്മഹാൻ വിശപംചമച്ചകാത്തഴിക്കുന്നോൻ
ലാലുവാനോ,(൮)ദുഃഖിണാദിസുരർക്കും കണ്ടുകിട്ടാത്ത
രഘുനാഥമുഖം കണ്ണാൽ നുകരും നമ്മുടെ പുണ്യം?”

ഒരു സുന്ദരി കാത്തനോടൊന്നിച്ചു കൈവളകൾ ചാഞ്ചാട്ടു
മാർ ചുറ്റുകളിക്കുകയായിരുന്നു.

(‘കമലാകാന്തൻ’ എന്നമട്ട്)

“കണവ, വെന്നു ഞാൻ ചെക്കും, ചോൻചെച്ചു
പണയമൊട്ടുക്കേണിക്കായിതെ”ന്നെല്ലാം
പ്രണയലീലയാ ചേലിലോതിട്ടുറുമാ

മ. വാനരന്മാർ. ൨. സുന്ദരി. ൩. സമുദ്രം. ൪. രാവണൻ. ൫.
ബ്രഹ്മാദികളുടെ അർപ്പണം. ൬. ഭൂമി. ൭. പാപനാശകങ്ങളായ പുണ്യാപ-
രാനങ്ങൾ. ൮. ബ്രഹ്മാദിവന്മാർ.

പുണ്യമോമലാളോടു ചൊന്നാൻ പ്രിയൻ:—

“(ഘ)സുതൻ,(൨)വെന്നു നീ; പക്ഷേ രഘുഭാഹു-
സ്തൃതിവിടാതുള്ള ഞാനെങ്ങു തോററിടം?
ഇതിന്നു, രാമനേ ധ്യാനിച്ചു നിന്നെ ഞാൻ
(ന)ദിതിജരെസ്സുർപോലെ വെൽവൻക്കണാൽ”
കരുവരുട്ടിനാൻ പിന്നീട,—തിൽ ജ്ജയി—
ച്ചരുസാലോതി:—“ഞാൻചൊന്നതൊത്തില്ലേ?
തരുണി, തോറുനീ! രാമനസ്സേവികും
പുരുഷനെന്നെന്നുമില്ല ശരഭയം!”

38. ഉർവ്വശി

നാരായണമഹർഷിയുടെ സമീപം ഉർവ്വശിയെക്കണ്ട കാമദേവ
ന്റെ വിചാരം.

“അതുതാൻ, (൪)കുടിലാളകാഞ്ചിതം,
(൫)ചതുരഭൂയതമായതേക്കണ്ണം,
മധുരാധരമൈത്രപാക്കിലും
മതിതോന്നാത്തസുനാസമീമുഖം!
അവതാൻ(൬)നതമൃചുകങ്ങളാ-
യിടതിങ്ങി(൭)പ്പുപുപീവരങ്ങളായ്
(൮)സുജനങ്ങൾകണക്കിണങ്ങി നി-
പ്ലവയാമീവധുവിന്റെകൊങ്കകൾ.

ഘ. സുന്ദരി. ൨. ജയിച്ചു. ന. അസുരന്മാരെ. ൪. ചുരുണ്ട കര-
നിര. ൫. സുന്ദരമായ പുരികക്കൊടി. ൬. താഴ്ന്ന ഭുജക്കണ്ണു. ൭. തടിച്ച
വലുതായവ. ൮. ഈ ഉപമയുടെസ്വഭാവവും ആലോചനാമുതൽതന്നെ.

അതുതാ,നണി(൧)രോമരാജിയും

(൨)ത്രിവലിച്ചാത്തുമിണങ്ങിടുന്നതായ്

മിനുസത്തൊടു ലാലസിപ്പതാ-

മഴകേരുന്നിവര തൻകൃശോദരം.

(൩)ജഘനാൽ സ്തനമണ്ഡലത്തിലേ-

യ്ക്കുണയുകോമളരോമരാജിയോ

(൪)പുളിനാൽനളിനാകരത്തിലേ-

യ്ക്കുണയുന്നോ(൫)രളിമാലപോലെതാൻ.

(൬)അരത്താണഴകോടണിഞ്ഞതാ-

മതിവിസ്തീണ്ണ്(൭)നിതംബമണ്ഡലം

(൮)കലശോഭധിമന്ഥനത്തിനായ്

ഫണിയാൽകെട്ടിയ(൯)മന്ദരാദ്രിയോ!

കൃമമൊത്തുതടി ചൂരണതായ് -

(൧൦)ക്കുളിത്തണ്ടടിക്രൂപമുരുവാൽ

അഴകേറിവിളങ്ങിടുന്ന ത-

ണ്ടലരല്ലിക്കെതിർവണ്ണമൊത്തിവര.

(൧൧)സുഭഗംകഴൽമുട്ട,നന്മയ-

ളളവരോമംകറവായ ജഘകരം,

തൈരിയാണികളുന്തിനില്പതി-

ല്ലുണാലകതസമങ്ങൾകാലുകൾ."

൧. രോമാവലി. ൨. ഉദരതലത്തിൽ കാണുന്ന മൂന്നു വരികൾ.
 ൩. അടിപയർ. ൪. കര. ൫. വണ്ടിൻനിര. ൬. കാഞ്ചി.
 ൭. അരയ്ക്കു താഴെയുള്ള ഫിൻഭാഗം. ൮. പാൽക്കടൽ. ൯. മന്ദരപർവതം.
 ൧൦. വാഴത്തണ്ടൊത്ത തുട. ൧൧. സാമുദ്രികാലക്ഷണങ്ങൾക്കു യോജിച്ചാ
 ണ് അവയവങ്ങൾ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കണ്ടുകൊൾക.

39. ശിവസ്തുതി

(ശ്ലോകങ്ങൾ)

(൧)ഭവഭാവന ഭിവ്യതനോ,
 ഭവ(൨)ഭംബ്രിതലത്തിൽവീണ ഭവനപതേ,
 (൩)ഭവഭയകാതരനടിയൻ
 (൪)ഭവ,നേരായുള്ളതൊന്നുണർത്തുന്നേൻ:

നിന്തിരുവടിയുടെസൽഗുണ -
 സന്തതി വർണ്ണിക്കുകേവനാൽസാധ്യം?
 വായുളൊരായിരമേന്തിന
 വാസുകിയൊപ്പിച്ചുമാറിയെന്നുവരാം!

എങ്കിലുമങ്ങയെവാഴ്ത്താൻ
 തങ്കിനുകേന്ദ്രാകൊതിച്ചിടുന്നേൻഞാൻ,
 ശങ്കര,വായാടിത്തമി-
 തെങ്കൽകൃപയാപൊരുക,കഴൽപണിയരം.

(൫)സതപം,രജ,സ്തമസ്സുകൾ,
 സംസ്ഥിതി,യല്ലത്തി,നാശമിവ നീ താൻ;
 അത്രഭവാനല്ലാതി-
 ല്ലിതിജഗത്തിങ്കലീശനായൊരുവൻ.

൧. ഭാവനമാത്രത്തിൽ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. ൨. കാക്കൽ. ന. . സംസാരഭയ വിവശൻ. ൪. പരമേശ്വര! ൫. പല ബ്രഹ്മസമ്പരൂപനായ പരമേശ്വരൻ, സതപം രജസ്സ്, തമസ്സ് എന്നീ ത്രിഗുണങ്ങളുടെ അംശത്താൽ, ബ്രഹ്മവും വിഷ്ണുവും രുദ്രനുമായിത്തീർന്നു. ലോകത്തിന്റെ സൃഷ്ടി സ്ഥിതിസംഹാരങ്ങൾ നടത്തുന്നു എന്നു താൽപര്യം.

(൧)യമനിയമജ്ഞദാനോ—

ത്തമയോഗസമാധിവേദപാഠങ്ങൾ,

സമമല്ലിതുകളിലൊന്നും

വിമല,തപൽഭക്തിതൻശതാംശമൊട്ടും

ഉൽകൃഷ്ടരസരസായന-

ഖഡ്ഗാഞ്ജനപാദുകാഭിസിദ്ധികളും

ഉൽക്കടമിതേ പിറപ്പിൽ-

ത്തൃക്കഴൽതോഴുവോൻ (൨)ചിഹ്നമായ് കാണും.

ദേവ,ദോൻ സുഖമരുവു

കേവലമന്ത്രലയം തൊഴുന്നോക്കും;

ഹാ! (൩)വൻഭവജ്ഞ പോക്കും

താവകപദഭക്തിമുക്തിതൻമൂലം!

പരധനപരദാരതൻ

പരിഭവപരിതാപവഹ്നിതപ്തൻ ഞാൻ

പരമുഖനിരീക്ഷണപരൻ;

പരമേശ്വര, കാത്തുകൊള്ള കീയെന്നേ!

ക്ഷണഭംഗരമാം ശ്രീയിൽ

പ്രണയം പൂണ്ടോൻവൃഥാഭിമാനഹതൻ

ശൂരൻ(൪)കപലരതൻ ഞാൻ;

സൈപരംരക്ഷിക്കുകെന്നെ വിബുധപതേ!

൧. മനോനിഗ്രഹം. ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം, യോഗം, ത്യാഗം, യോഗം, ധ്യാനം, വേദാഭ്യാസം എന്നിവ. ൨. ശിവഭക്തൻ്റെ ഖഡ്ഗാഭികളായ ദിവ്യവസ്തുക്കൾ ശിവപ്രസാദചിഹ്നങ്ങളായി ലഭിക്കുന്നു എന്നു താൽപര്യം. ൩, വലിയ സംസാരദുഃഖം. ൪. ദുർമ്മാർഗ്ഗതത്പരൻ.

ഭീനേന്ദ്രിയരാം ബാന്ധവർ
താനേനിരവേററുമാശയത്ര ലാലു!
എന്നിട്ടുമെന്നെ(ഹ)നിജ്ജര-
വന്ദ്യവോനിട്ടുകൊട്ടയാട്ടുന്നു!

പോക്കുക(ര)തുണ്ണിയെ(ന)വെക്കം;
ചേക്കുക(ർ)നിരപായഭക്തിയെന്നകമേ;
നീക്കുകമദമോഹക്കയർ;
കാക്കുക കരയേററിയെന്നെ വിശപപതേ!

(ഒ) 'കരുണാഭൃദയ' സ്തോത്രമി-
തുരുസിലിദമാർപറിക്കുമോദിവ്യം,
ഹരനാബ് ഭക്തജൽത്തു-
ക്കരളലിയുംപണ്ടു(ന)ഭൂമുവിലെന്നവിധം.

ഹ. ദേവന്മാർക്കു വന്ദ്യൻ. ര. ധനേമര. ന. വേഗം. ര്. നാശമേൽ
ക്കാത്ത ഭക്തി. ഒ. 'കരുണാഭൃദയ' എന്നു പേരായ ഈ ദിവ്യശിവ
സ്തോത്രം ഭൂമുഹർഷി ചൊല്ലിയിട്ടുള്ളതും മഹത്തായ സിലിയേ നൽകുന്ന
തുമാകുന്നു. ന. ഭൂമുഹർഷി ഓരായിരം ദിവ്യസംവത്സരം മുഴുവൻ മഹാ
തീവ്രമായ തപസ്സുചെയ്തിട്ടും പരമശിവൻ പ്രസാദിച്ചു. പ്രത്യക്ഷപ്പെടായ്
യാൽ കരുണാർദ്രയായ ദേവി. ഹരരി ഹരനോടു കാരണം ചോദിച്ചു
പ്പോൾ ദേവൻ ചാഹനമായ വൃഷഭത്തേ വിട്ടു യോഗസ്ഥനായ ഭൂമുവിനെ
കത്തിവീഴ്ത്തിക്കുകയും തൽക്ഷണം ശ്രോധപരവശനായ മുഹർഷി
വൃഷഭത്തേ ഹനിക്കുവാൻ ചെല്ലവേ അതു കൺമറഞ്ഞുപോകയും ചെയ്തു.
അപ്പോൾ ശിവൻ മുനിയുടെ മുഖിൽ ചെല്ലുകയും മുനി ശ്രോധം അകന്നു
ലജ്ജിതനായി ഭഗവാനെ നമസ്കരിച്ചു വന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. ശ്രോധം
മനസ്സിൽനിന്നൊഴിയാത്തതിനാലായിരുന്നു ഭഗവാൻ ഭൂമുവിന്റെ കഠിന
തപസ്സിലും പ്രസന്നനാകാതെയിരുന്നത്.

40. ശ്രീരാമന്റെ യജ്ഞശാല

[അശ്വമേധയാഗം ചെയ്യാനായി ശ്രീരാമൻ സരയൂനദിയുടെ തീരത്തിൽ തീർപ്പിച്ച യജ്ഞവാടത്തിന്റെ വർണ്ണനമാണിത്.]

(ശീതങ്കൻ തുള്ളൽ)

• (ഛ)രാമപദരജ: പൂതയായ്, സംശുദ്ധീ
പാർമുനീനുംചേർത്തപുണ്യസലിലയായ്,
അന്നങ്ങൾനീക്കോഴി(൨)കോകങ്ങൾതിങ്ങിയ-
(൩)മന്യവി ചിത്രവഗങ്ങളും കൂകിയും
(൪)ശാരദേന ചായായ്മിന്നും സരയുവിൻ-
തീരപ്രദേശത്തുരാമൻതിരുവടി
തീർപ്പിച്ചശാലാശതങ്ങളിൽവെച്ചുറെ-
യെപ്പെട്ടുവേദങ്ങൾചൊല്ലുന്നുവെദികർ;
ഈത്രിയന്മാർപലർ വില്ലേന്തിനിന്നങ്ങ
പൃഥ്വീമുഴക്കുന്നു ചീർത്ത ഞാണൊച്ചയാൽ
രമ്യമാംസദ്യയിലഷ്ടികഴിക്കുന്നു
തമ്മിൽവെടിയും പറഞ്ഞുകൊ(൫)ണ്ടന്തങ്ങൾ:
പാൽനരതേൻപഞ്ചസാരാനൈചേർന്നതായ് -
പൂനിലാവിൻനിറംപൂണ്ടുളപായസം,
നൽപ്പൂർണ്ണചന്ദ്രന്നനേരാം വടിവൊത്തു

മ. രാമന്റെ കാൽപ്പാടിയേറു പരിശുദ്ധമായത്. ൨. ചക്രവാക
പ്പക്ഷികൾ. ൩. മറ്റുള്ള പലതരം പക്ഷികൾ. ൪. ശരൽക്കാലചന്ദ്രനെപ്പോ
ലെ ശോഭിക്കുന്നത്. ൫. ബ്രാഹ്മണർ.

കർപ്പൂരസൗന്ദര്യം വീശുമപ്പങ്ങളും,
 (൧)സേവക,ദോശകൾ, നാനാ മുരുകകൾ,
 നൈവകൾ, മധുരങ്ങളടകളും,
 (൨)മുൽഗപ്പരിപ്പുചേർന്നാമ്പലപ്പുവിനോ-
 ടൊക്കും(൩)മനോജ്ഞസുഗന്ധികേതങ്ങളും
 കർപ്പൂരമൊത്തചോർത്തൈരും വിരതരാം
 വെപ്പുകാർ വെച്ചുവിളമ്പിനാർ സാദരം.
 പാത്രത്തിൽനന്നായ് വിളമ്പിയപായസം
 പാത്തൊരുവിപ്രൻപറഞ്ഞാ,നിതെത്തുവാൻ?
 രാജ്യയാൽഭവിവീണവാർതികളോ?
 ഹാ ഹാ! മൃതിഹരം (൪)പീയൂഷമുണ്ടിതിൽ!
 മരൊരാൾ കണ്ണുംചുരുപ്പിച്ചുചൊല്ലിനാൻ!
 'മുറുമുതാണു വാർതികളായ് വരാ;
 ഒന്നിലധികമി(൫)ല്ലിന്ദുബിംബ;മിതോ
 നന്നായ് വിളങ്ങുന്നു പാത്രലക്ഷങ്ങളിൽ.
 കർപ്പൂരമാണിത,ല്ലെങ്കിലോ(൬)കൈരവം!
 (൭)ശുഭ്രാഭയാൽമുഴുതികളെന്നോക്കൊലാ'
 ഓതീ ചൊടിച്ചു തലയാട്ടി മരൊരാൾ:-
 'സ്വാഭാ തിരിയാത്ത വിഡ്ഢികളുന്താണർ!
 ക്ഷീരക്കിഴങ്ങിന്റെ നീരിൽപ്പചിച്ചു വെൺ-
 (൮)നീരലമാണീമധുരമാംസാധനം'
 എന്നൊക്കെവാദിച്ചു വാരികഴിക്കായായ്

൧. സേവക പലഹാരം. ൨. പയറുപരിപ്പ്. ൩. മനോഹരതയും
 സുഗന്ധവും ഉള്ള അന്നങ്ങൾ. ൪. അമൃതം. ൫. ചന്ദ്രബിംബം. ൬.
 ആമ്പൽപ്പൂവ്. ൭. വെളുത്ത ശോഭ. ൮. താമരപ്പൂവ്.

(൧) കന്ദഫലാശനരാത്രിയോടാദിജർ.

തത്രകഥിച്ചിതു വേറെയൊരന്തണൻ:—

‘ക്ഷത്രിയർതൻപിറപ്പാണമെച്ചംസഖേ;

ഇത്രവിശേഷമാമന്നമല്ലോ രാജാവി.

കൊത്തുഭജിക്കുന്നു ഭാഗ്യയോഗാലവർ!’

അപ്പോൾ (൨) പരൻ ചൊല്ലി:—‘ഭാനഫലമിതു

വിപ്രർക്കു നൽകിയാൽ കിട്ടുമെന്തിഷ്ടവും:

നാനാ നിവേദ്യങ്ങൾകൊണ്ടു നിരന്തരം

• (൩) നാരായണാർച്ചനം ചെയ്യാതിരിക്കിലോ,

കാണുവാൻപോലും കിടയ്ക്കുകയില്ലിത്രയും

ചേൺററഭോജനമേതൊരാൾക്കുംഭ്രധം

(൪) സത്തർക്കസദ്യകഴിച്ചവർനേടുന്നു

(൫) സൽഭക്തി, വാപിയോകാഞ്ചനം ചെലക്കടാ!’

ഇങ്ങിനെയൊഴ്ചുന്നതുപ്രകാരം ബ്രാഹ്മണ-

(൬) രക്ഷോത്തരചൊല്ലുന്നു മണ്ഡപാഗ്രഗുഹകളിൽ

ഗുരുമൊരോടത്തു, ഹാസ്യമൊരോടത്തി—

ല, ത്വമികൾക്കേകലൊരോടത്തിവണ്ണമായ്

എത്രയെന്നില്ലാതെയുത്സവംജംഭിക്ക-

മസ്ഥലത്തെത്തിനാൻ (൬) ലക്ഷ്മണസോദരൻ.

൧. കിഴങ്ങും കായും തിന്നു ജീവിക്കുന്നവർ. ൨. മഹരാജത്തൻ.
 ൩. വിഷ്ണുപൂജ. ൪. സജ്ജനങ്ങൾ. ൫. നല്ല ഭക്ഷണം. ൬. വേദപാഠം
 നടത്തുന്നു. ൭. ശത്രുക്കൾ.

41. വേണുഗോപാലൻ

[ഭഗവൽ കഥാശ്രവണലാലസയായ ദേവി പാദ്യതിക്ഷ് സർവ്വ
ജ്ഞനായ പരമശിവൻ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം.]

(ചെറുശ്ശേരിരീതി)

യോജനപ്പാടുപടന്നൊരു(എ)പാദപ-
രാജന്റെ ചെന്തളിർക്കൊമ്പുകൾ
(ഉ)മണ്ഡിതമാകിയ വൃന്ദാവനത്തിന്റെ
മധ്യത്തിൽ, മഞ്ജുവാംമന്ദിരത്തിൽ,
എട്ടുകോണൊത്തൊരു(ന)നാനാസമുദ്യോത
മുഷ്ടമാംശ്രീയോഗപീഠത്തിന്മേൽ
ചട്ടറമാണിക്യസിംഹാസനത്തിങ്ക-
(ര)ലെട്ടിതരപ്പൊയ്ത്താരിൻകണ്ണികയിൽ
സൈപരമായ് വാഴുന്ന(ഒ)വൈഷ്ണവീസേവ്യനാം
(സ)ശൈരീതൻസൈരന്ദ്രമെന്തു ചൊല്ലാം!
ഏവക്മാദ്യനനാഭിപരനജൻ
യൈവനോത്ഭിന്നകൗമാരൻ കൃഷ്ണൻ
ഭിവൃദ്ധോഗാതുതരൂപൻ വ്രജാധിപ-
ന ച്യയൈശച(ഐ)നാമനായമുഗ്മൻ

മ. വൃക്ഷശ്രോതൃന്റെ, ഉ. അലംകൃതം. ന. പലതരം ശോഭകളാൽ സ്പ
ർശിക്കപ്പെട്ടത്. ര. ഏഴിതളുള്ള പൊന്താമരപ്പൂവ്. ഒ. ഗോപശ്രീസേവ്യൻ.
സ. ശ്രീകൃഷ്ണൻ. ഐ. വേദങ്ങളാൽ അന്വേഷിക്കപ്പെടേണ്ടവൻ.

അമ്പാടിപ്പിച്ചു ക്ഷേപങ്ങാതി, ഗോപിമാ-
 ക്കമ്പു വളർത്തുവോൻ, ധ്യേയനെന്നും.

(൧) ശ്യാമളം മോഹനം (൨) ഘൃഗുവലയ-
 കോമളം (൩) കാർമുഖസ്തി ശ്യാമശ്ലാം

അഞ്ജനക്കല്ലുപൊളിച്ചിട്ടു തിന്നൊപ്പം

(൪) മഞ്ജു മന്യുനമപ്പു മെയ്യത്രേ.

ആകേയിരുണ്ടു പുരുണ്ടു പരിമളം

• തുകന്നപട്ടൊളിക്കുന്തലിന്മേൽ

ചാത്തിയ (൫) മേഘകോതതം സംവിളങ്ങുന്നു

ചാരനെറിക്കു വലത്തുവശം.

ചിത്രമയിൽപ്പീലിചാത്തും ചിലന്തേരം,

തത്ര ചിലന്തേരം പൈവാൽ ചാത്തും;

മന്ദാരച്ചെണ്ടു ചിലപ്പോൾ; ചിലപ്പോഴോ,

സുന്ദര (൬) മാണിക്യമെഴുതി ചാത്തും.

കസ്തൂരി ഗോരോചനാദിക്കു റിക്കളാൽ

(൭) കുമ്പുങ്കുന്ദിര ചിന്നംഫാലം:

വക്ത്രമൊരർ (൮) ബുദ്ധം ചന്ദ്രനാക്കൊക്കുമേ

തത്തിക്കളിപ്പു കൻ ചിപ്പികൾ;

(൯) ഇന്ദ്രവരായതസ്തി ശ്യാനേത്രങ്ങളിൽ;

൧. കരത്ത. ൨. വിടൻ കരിങ്കവലയപ്പുവിനേപ്പോലെ കോമളം.
 ൩. കാർമുഖനിരപോലേ മിനുപ്പും കറുപ്പുമുള്ളത്. ൪. മനോഹരവും മൃദല
 വുമായത്. ൫. കരത്ത ശിശുലങ്കാരം. ൬. മാണിക്യമയകിരീടം. ൭.
 മനോഹരം. ൮. ലക്ഷാധികം ചന്ദ്രനാക്കു തുല്യമാണ് മുഖം. ൯. താമര
 പൂവിരുൾപോലേ നീണ്ടും മിനുത്തുമുള്ള കണ്ണുകൾ.

നിന്നിളകുന്നു കടാക്ഷം മേന്മേൽ;
 നൽത്തിരുമുക്കുത്തണിഞ്ഞ ഗജകുംഭ-
 മുത്തിൻ നിറത്തിൽ മുപ്പാർമയങ്ങും
 സിന്ധുരംപോലെ തുടുത്തുള്ള (൧) വായ്പർ
 മന്ദസ്തിതാർദ്രമായ് ശോഭിക്കുന്നു:
 (൨) ഉത്തംസിതോല്പലമായ കണ്ണത്തിലേ
 (൩) ചിത്രമകരാഭപ്പൊൻകണ്ഡലം
 ബിംബിച്ചുകാണപ്പെടുന്നു കണ്ണാടിതൻ
 (൪) ബിംബോകംകട്ടകുവിരത്തത്തിൽ;
 പെന്നാണിമാണി കൃമൈകതികമാലകൾ
 മിന്നിവിളങ്ങുന്നു തൃക്കഴുത്തിൽ;
 തോരവളകങ്കണം ബാഹുയുഗളത്തിൽ-
 ശ്രീവത്സംകൈരസ്തുംമാറിടത്തിൽ;
 രോമാളിലാഞ്ചരിതമാലിലനേർവയ-
 രോമനപ്പൊക്കിൾ ഗഭീരമേററം;
 കർപ്പൂരഗോരോച (൫) നാഗരചന്ദന-
 കസ്തുരീകല്പിത (൬) മംഗരാഗം;
 മധ്യത്തിൽ ചേർച്ച പിപ്പി വോളം ഞാനൊരു
 മഞ്ഞപ്പട്ടാടയും കിങ്ങിണിയും;
 വട്ടമൊത്തുള്ള നന്മട്ടമായ്, പൊൽത്തള-
 യിട്ടു, നഖേന്ദുനിലാവുതു കി,
 (൭) അബ്ജധാജാങ്കുശവജ്രാങ്കിതതല-
 മദ്യല്ലസിക്കുന്നു പാദയുഗം.

൧. ചുണ്ടു്. ൨. കരിച്ചുപുല്ലുവു ചൂടിയ. ൩. ശോഭിക്കുന്ന മകര
 മത്സ്യാകൃതിയിലുള്ള കർണ്ണാഭരണം. ൪. ശോഭ (ഭംഗി). ൫. അങ്കിൾ. ൬.
 ദേഹത്തിൽ പൂശിയ കറിക്കൂട്ടു്. ൭. താമരപ്പൂവു്, കൊടിമരം, തോട്ടി,
 വളം എന്നീ രേഖകളുള്ളതു്.

കണ്ഠം ചെരിച്ചിടത്തോളിൽ കവിൾവെച്ചു
കുറുപ്പൊൻകണ്ഡലകാന്തി ചിന്നി,
മൂന്നുവളവുമായ്, മുല്ലപ്പൂപ്പുഞ്ചിരി-
യാണൊളിക്കുൺ മനനോട്ടമോടും
(ഹ)കുഞ്ചിതച്ചുണ്ടു(ഘ)മുകൻ(ങ)മുരളിത-
ന്നഞ്ചിതമായകളസപനത്താൽ
മുപ്പാർമയക്കിയും പ്രേമസുധാബ്ധിയിൽ
മുങ്ങിയുന്നിൽ കുമാരരൂപമത്രേ
ധ്യാനിച്ചുപോരുന്നു, യോഗിജനങ്ങളാൽ
മാനിതരായസനകാഭ്യന്മാർ;
കോടാനകോടി(ര)മനോജരവെല്ലമ-
തീടാലും സർവ്വാളിത്യസാരം.

ഹ. കൃഷ്ണ അഗരം, റ.. ചുംബിച്ചു. ന. ഭാടക്കുഴൽ. ര. കാമദേവ
ന്മാർ.

— ७७ —

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

	Rs.	As.	Ps.
ഓഡയകൗമുദി (ഉത്തമർ)	1	0	0
കർണ്ണാടകം ടി	0	12	0
കിരണാവലി ടി	1	0	0
പിത്രോദയം ടി	0	6	0
റിംഗള ടി	0	12	0
ഭക്തിദീപിക ടി	0	12	0
മണിമഞ്ജു ടി	1	0	0
ദശഭാവുകം (ഇ. വേവായുധൻപിള്ള)	0	4	6
മൂന്നു സഹോദരികൾ (എം. ആർ. കെ. വായുർ)	1	0	0
മുരളീധരൻ (പന്തളം)	0	4	0
രാഗസുധ ടി	0	4	0
രാഗധ്വനി (തയ്ക്കാട്ട് ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ)	0	8	0
ഹേമന്തപത്രിക (ചങ്ങമ്പുഴ)	0	4	0
ബാഷ്പാഞ്ജലി ടി	1	0	0
ഭാഷാകുമാരസംഭവം	0	8	0
ദൈവയോഗം മണിപ്രവാളം	0	8	0
നെല്ലോളിയന്റെ മാതൃഭാതി	0	4	0
മലയവിലാസം	0	4	0
മാർത്താണ്ഡമാഹാത്മ്യം	1	4	0
പഞ്ചരാത്രം (വള്ളത്തോൾ)	0	12	0
അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളം (കേരളവർമ്മ)	1	4	0
ആശ്ചര്യപാശ്ചാത്യ	0	8	0
മാളവികാഗ്നിമിത്രം (എ. ആർ. കെ. വായുർ)	0	9	0
മാമതാജിജ്ഞാസം (ഇ. വി.)	0	12	0
ജ്ഞാപീഠം (മുൻ നാടകരംഗങ്ങൾ)	0	4	0
നളവതിതം 1-ാം ഭാഗം	0	8	0
ടി 2-ാം ഭാഗം	0	8	0
പെരുമ്പടപ്പുവഴി	0	4	0
രത്നലത (എം. ആർ. വേലുപ്പിള്ള ശാസ്ത്രി ബി.എ)	0	4	0

ചില നല്ല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

	ക.
ജാഗർഫി റീഡേർസ്	ൻ ചക്രം
നാടകകഥാമാലിക	മഹ ചക്രം
ആരോഗ്യരക്ഷ L. A. രവിവർമ്മ (പരിഷ്കരിച്ചത്)	0
പുരാണരത്നങ്ങൾ	0
ദശരഥൻ	0
ഗദ്യമാലിക മുഴുവൻ ഭാഗം	1
ഗദ്യരത്നാവലി 1-ാം 2-ാം ഭാഗം 8 ണ വീതം	
കഥാരത്നമാല	0
ഭാസ്കരമേനോൻ	0
പദ്യപാഠാവലി	2, 3, 4, 7, ഭാഗങ്ങൾ
പഞ്ചതന്ത്രകഥകൾ	0
ഭാഷണ്ണൈഷധചമ്പു	10½ ചക്രം
മധ്യമവ്യാകരണം	0
സാഹിത്യസാഹ്യം	1
രാമരാജാഭിഷേകം (ഇ. വി.)	21 ചക്രം
തുടങ്ങിയ സൂര്യവക്ത്രജ്ഞപുസ്തകങ്ങളും	
ശ്രീമദ്ഭഗവദ്ഗീത—ലളിതാവ്യാഖ്യാനം	
1-ാംതരം 6 രൂപാ 2-ാംതരം	4
ശ്രീരാമഗീത—ഭാഷാഗാനം	1
ഹേമന്തചന്ദ്രിക—ചങ്ങമ്പുഴ	0
തുഞ്ചത്തചാര്യൻ (ഒരു ഭാഗീനവനിരീക്ഷണം)	0
മുരളീധരൻ, രാഗസുധ (പത്താം, K.P.) വില 4 ണാവീ	
ഇവകൂടാതെ പല നല്ല ഗദ്യപദ്യപുസ്തകങ്ങളും	
പുതിയ നോവലുകളും; ഉള്ളൂർ, വള്ളത്തോൾ, ക.	
നാശാൻ, സർദാർ, കെ.എം.പണിക്കർ മുതലായ മ.	
കവികളുടെ എല്ലാ കൃതികളും എപ്പോഴും വില്പന.	
തയ്യാർ.	മാനേജർ,

ബി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോ,
തിരുവനന്തപുരം. തൃശ്ശിവപേരൂർ.

